XXVIII. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1972. OKTÓBER 19.

Ludas Matyi

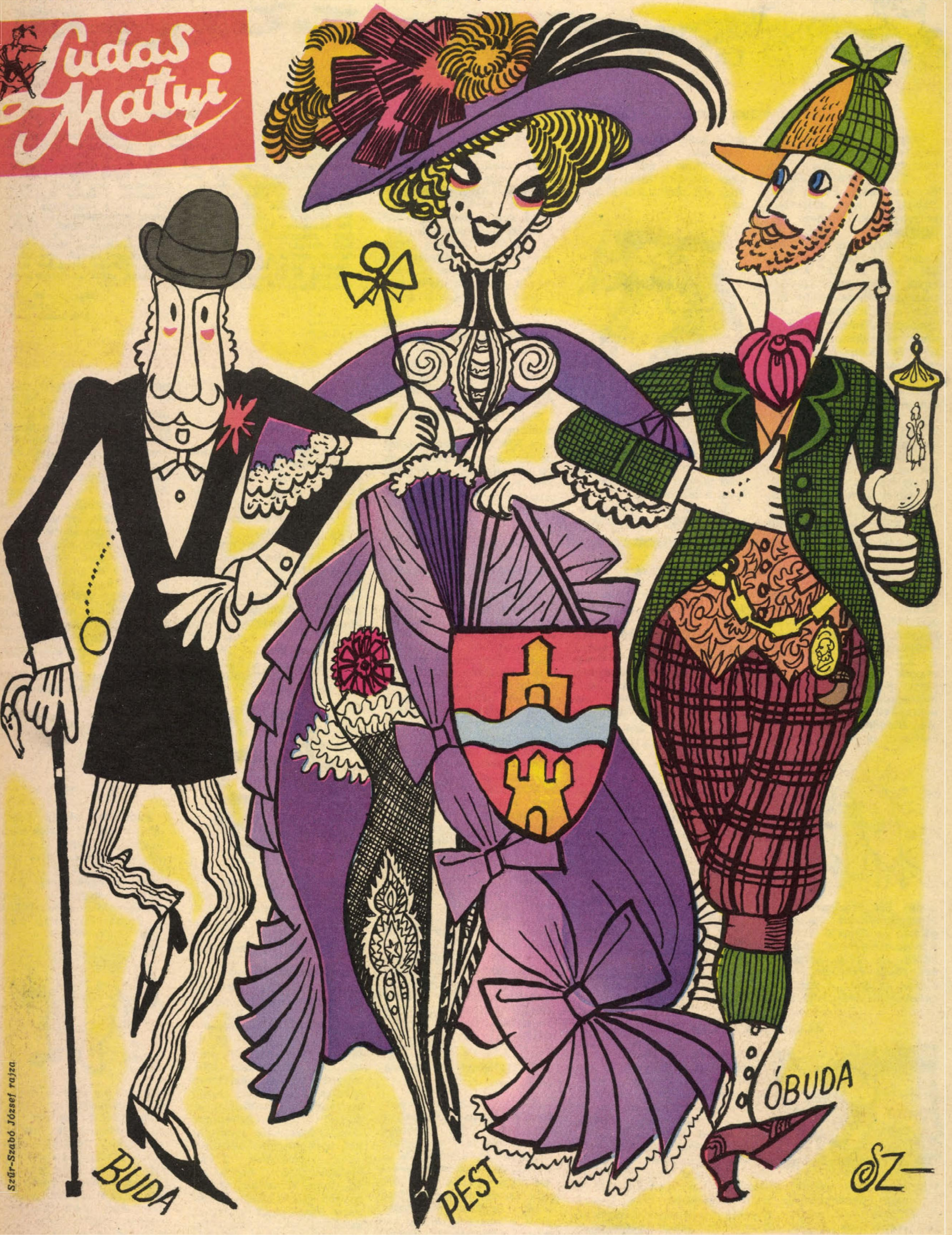
BUDA
PEST
ÓBUDA
SZ—

Szűr-Szabó József rajza

1873-ban — **Uraim maradjunk így hármasban sok száz évig!**

KEDVES LUDAS!

TÖBB A SOKNÁL, OLYAN KEVÉS

Szép, ha a Közért is részt vesz a Petőfi ünnepségekben, de ne úgy, ahogy ezt a XI—XXII. kerületi Közért Központ teszi. Petőfi Pató Pál-ját ők nem műsorban szerepeltetik, hanem az ügyvitelben.

Gyanúmat az az elképesztő furcsaság támasztja alá, ami a XI. kerület egyik erőteljesen fejlődő részében tapasztalható. Ebben a kiterjedt lakónegyedben Albertfalvától a négy villamosmegállónyira levő Szakasits Árpád útig mindössze négy Közért-boltocska működik. Kettő ezek közül is tejbolt. Hibátlanul működnek, nem erről van szó. A kiszolgálás jó, az áru friss, a modor minőségi.

A panasz nem őket illeti, hanem a központjukat, amely két kerület gazdája, de egyet sem tud ellátni kellőképpen.

A nagy lakónegyedben (ahol még gyárak, kutatóintézetek, munkás- és diákszállók is vannak) négy kis bolt olyan kevés, hogy az már több a soknál.

Húsbolt például egy sincs ebben a körzetben. A kerület Közért központja talán növényevésre akarja szoktatni a lakosságot?

Ha a kedves vevő villamoson megy egy félkiló húsért a Szakasits Árpád útig, útközben láthatja, hogy messziről világít a fénye egy termelői borozónak. Abasári illetőségű az illető. A mezőgazdasági téeszben, ott Abasáron, nincsenek Pató Pálok. Találtak teret bolthálózatuk fejlesztésére Lágymányos táján is. De a tájnak nemcsak ilyen tájjellegű boltokra van szüksége.

A szóban forgó területen alig pár év alatt modern házsorok, tízemeletes házak épültek, de a kerületi Közért központ egyikben sem nyitott se húsboltot, se fűszer-Közértet.

Pató Páljuk biztosan azt mondta:

— Ejh, ráérünk arra még!

Az új házak újszülötteinek ott az anyatej, az öregeknek meg ott a Sári: az Abasári termelői borozó.

Hidvéghy Ferenc

TÖMLŐ

Hat éve van egy Pannónia motorkerékpárom, amit nagyon sokat használok munkábajárásra és kirándulásra. Sajnos, a motorkerékpártömlőt gyártó magyar vállalat (címét sajnos a gyártmányról nem lehet megállapítani, némelyiken Szeged van feltüntetve) enyhén szólva nem fordít elég gondot a minőségellenőrzésre: ebben a szezonban már nyolc tömlőt vásároltam, a hiba mindegyiknél azonos. A tömlő kerületén körben látható csík (sarj) mentén a gumi vastagsága nem éri el még a vásári léggömbét sem, természetes hát, hogy ott használat közben lépten-nyomon kilyukad. Ebből adódik, hogy számtalan foltozás után 2—3 hét múlva a tömlőt el kell dobni. A lengyel gyártmányú gumiabroncs élettartama háromszorosa a magyarénak. Sajnos, lengyel tömlőt nem lehet kapni a hazai boltokban, pedig inkább fizetne az ember többet érte és nyugodtabban indulna útjára, mint az éppen elég drága hazai selejttel.

Harmati Mihály
Tatabánya,
Ifjúmunkás u. 6.

RÁKAPCSOLNAK VAGY KICSERÉLIK?

Még 1970. augusztus 25-én vásároltunk egy KG—92. típusú, lengyel gyártmányú gáztűzhelyet, melynek ellenőrzési lapján ez áll: „Műszaki ellenőrzésnek alávetett gáztűzhely, megfelel a követelményeknek, és a tűzhely üzemeltetésre alkalmas". Az ellenőrzési közeg pecsétjével is el van látva a papír. Ezt bejelentettük a Középdunántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalat Kirendeltségének, Kaposvárra. Az 1970. szeptember 26-án érkezett értesítésben ez áll: „A műszaki bekapcsolás időpontja 1971. év." Ez később módosult 1972. második fél évére. Újabb értesítést kaptunk, hogy 1972. augusztus 23-án szakemberünk a pébégáz bekötését elvégzi, a fenti időpontban tartózkodjunk otthon, és a palack árát, 615 forintot, fizessük be.

A Gázszerelő Vállalat szakembere — amikor eljött hozzánk — kijelentette, hogy erre a készülékre nem köthet rá, ezt ki kell cserélni. Az üzlet vezetőjétől megtudtam, hogy ők ilyen utasítást nem kaptak, amennyiben ilyen lesz, ő nagyon szívesen kicseréli — de vajon mire? És mikor? Mert jelenleg magyar gyártmányú gáztűzhelyet nem is lehet kapni.

Vajon meddig várjunk még az illetékesekre, hogy határozott döntést hozzanak, hogy vagy rákapcsolnak, vagy kicserélik?

Kaszás Józsefné
Csokonyavisonta,
Fő utca 5.

BAKONYI KALAND

Szeptember 13—14—15-re tervezte az osztályunk a kirándulást a Bakonyba. A szállást már jóelőre megrendeltük a tatai IBUSZ-nál, és ezt az IBUSZ szeptember elejére, egy héttel indulásunk előtt, visszaigazolta. Szállásunk a Porva—Csesznektől 6 km-re levő gézaházi turistaszállóban volt biztosítva. Kétórai gyaloglás után, testben-lélekben fáradtan, megérkeztünk szálláshelyünkre, ahol keserű csalódásban volt részünk. Érkezésünkről ugyanis egyáltalán nem tudtak. Az IBUSZ nem intézkedett kellőképpen és így csak a sárbogárdi gimnázium tanára és diákjai jóvoltából tudtuk fáradt tagjainkat vízszintes helyzetben pihentetni, de azt is csak olyan formában, hogy négyenöten aludtunk két ágyon!

Pinke Tünde
gimn. tanuló, Tata

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi szeptember 14-i számában „Telefon" címmel megjelent cikkel kapcsolatban vizsgálatot tartottam, és az alábbiakat állapítottam meg:

A Magyar—Bolgár Barátság Mgtsz távbeszélő-állomását 1969. szeptember 5-én helyezték üzembe, ideiglenes megoldással. Az ABC áruház első kérelme — melyben távbeszélő-állomás létesítését kérik — 1970. január 16-án érkezett a Ferenc Távbeszélő Üzemhez. Nem felel meg tehát a valóságnak a levélíró azon állítása, hogy a később nyitott zöldségboltot, s telefonját időközben szerelte fel a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság. Az áruház vezetői igényüket még be sem jelentették, mikor a tsz-nek már üzemelt az állomása. Tehát nem „csodáról" volt szó.

Az érintett lakótelepen a távbeszélő-hálózat kiépítése folyamatban van. Intézkedtem, hogy a hálózat kiépítését követően a kért távbeszélő-állomást felszereljék.

László Lajos
ig. h.
Bp. Távbeszélő Igazgatóság

Az „IBUSZ-kaland" cím alatt megjelent panaszra a panasztevő dr. Kubinyi Andrásnak levélben válaszoltunk és elismertük a dubrovniki szállásfoglalással kapcsolatban tett bíráló észrevételeinek jogosságát. Egyúttal intézkedtünk a kezelési költség címén felszámított összeg arányos részének visszafizetéséről is.

Horváth László
osztályvezető
IBUSZ

OLAJKALYHA

1

OLAJ

Vásároltam egy Mekalor olajkályhát és kaptam hozzá egy csinos, nyomtatott füzetkét, melynek első oldalán örömmel üdvözölnek az olajkályhatulajdonosok népes táborában.

E jóleső figyelmesség után lelkesülten továbblapoztam, hátha a nyomtatvány többi oldalán is hasonló kedves megnyilatkozásokra bukkanok. A műleírás után következő hasznos és fontos tudnivalók sorában aláhúztam „A tüzelőolajellátás és utánrendelés" című fejezetből a figyelmeztetést: „. . . *csak az olomzárral ellátott kannában szállított tüzelőolaj minőségéért vállalunk felelősséget. Kérjük, hogy az ólomzár épségéről minden alkalommal győződjenek meg.*"

Minden alkalomról szó sem lehet, hiszen már az első alkalommal csődöt mondott meggyőződési szándékom: a megrendelt 8 darab, egyenként 20 literes kanna egyikén sem volt sem ólom, sem másmilyen zár. Természetesen átvettem az olajat, majd telefonon előadtam az ÁFOR Minőségellenőrző Osztályának vele kapcsolatos aggályaimat, úgymint:

Aki tüzelésre olajat használ, joggal félhet attól, hogy véletlenül szennyeződés, benzin, petróleum stb. került a nyitott kannába, ami tudvalevőleg robbanásveszélyes. Továbbá: noha nem kételkedem az ezúttal küldött két szállítómunkás feddhetetlen jellemében — ám a nyitott kannákban szállított olajból nagyon könnyű valamicskét kivenni és a hiányt más folyadékkal (vízzel?) pótolni. Miért kell a szállítómunkásokat — akik sokszor nem is állandó, csupán alkalmi dolgozói a házhoz szállítást bonyolító AKÖV-nek — ilyen kísértésnek kitenni? Végül: nem megnyugtató számomra az ÁFOR magyarázata, miszerint a kannák megtöltésére vásárolt dán gépsor túl gyorsan dolgozik ahhoz, hogy a kannákat leblombálja, több embert kellene foglalkoztatni mellette, tehát a figyelmeztetés (hogy csak ólomzárral lezárt kannát vegyek át) elévültnek tekintendő.

Az örömmel üdvözölt új olajkályhatulajdonosok egyike:

Bars Sár

2

KÁLYHA

Augusztus elején vásároltunk egy Minikalor olajkályhát a Csepel Áruházban, de sajnos hiába szeretnénk fűteni vele, két darab könyökcsővel nem megy. Augusztus óta ugyanis hiába érdeklődünk az áruházban, vagy bármely Vasértben 76 mm-es egyenes kályhacső nincs, csak könyökcsövet lehet kapni. Gondoltuk, ha már így szertefoszlott minden reményünk, legalább dísznek használjuk azt a kályhát, de még arra sem alkalmas, mert az egyik oldala olyan csúnya festékhibás, hogy jobb nem mutogatni. Hiába, soha nem tudhatja az ember, milyen meglepetés éri egy doboz kibontása után.

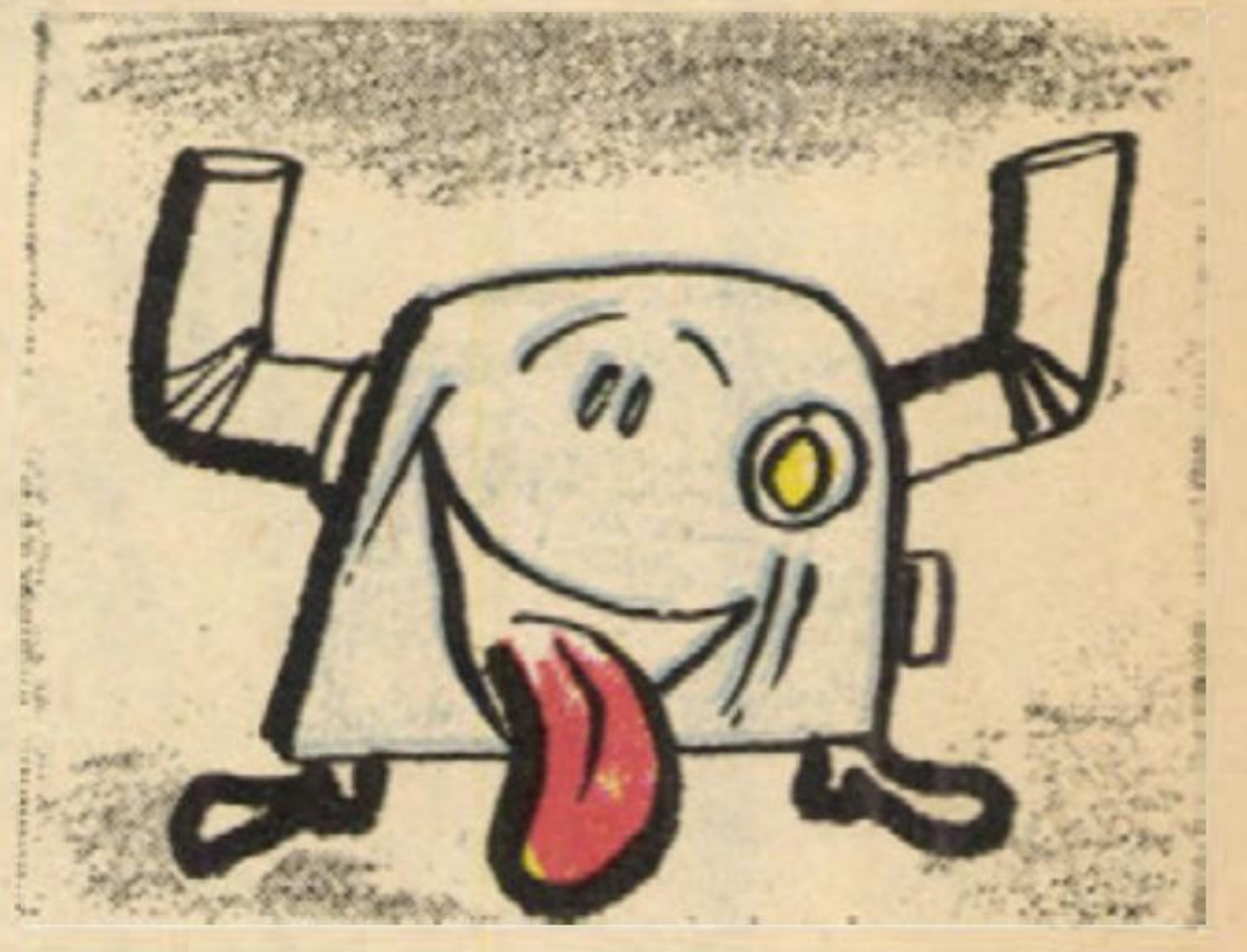

Német Sándor
Bpest XXI.,
Kazánház u. 24.

MINDENT AZ UTASÉRT

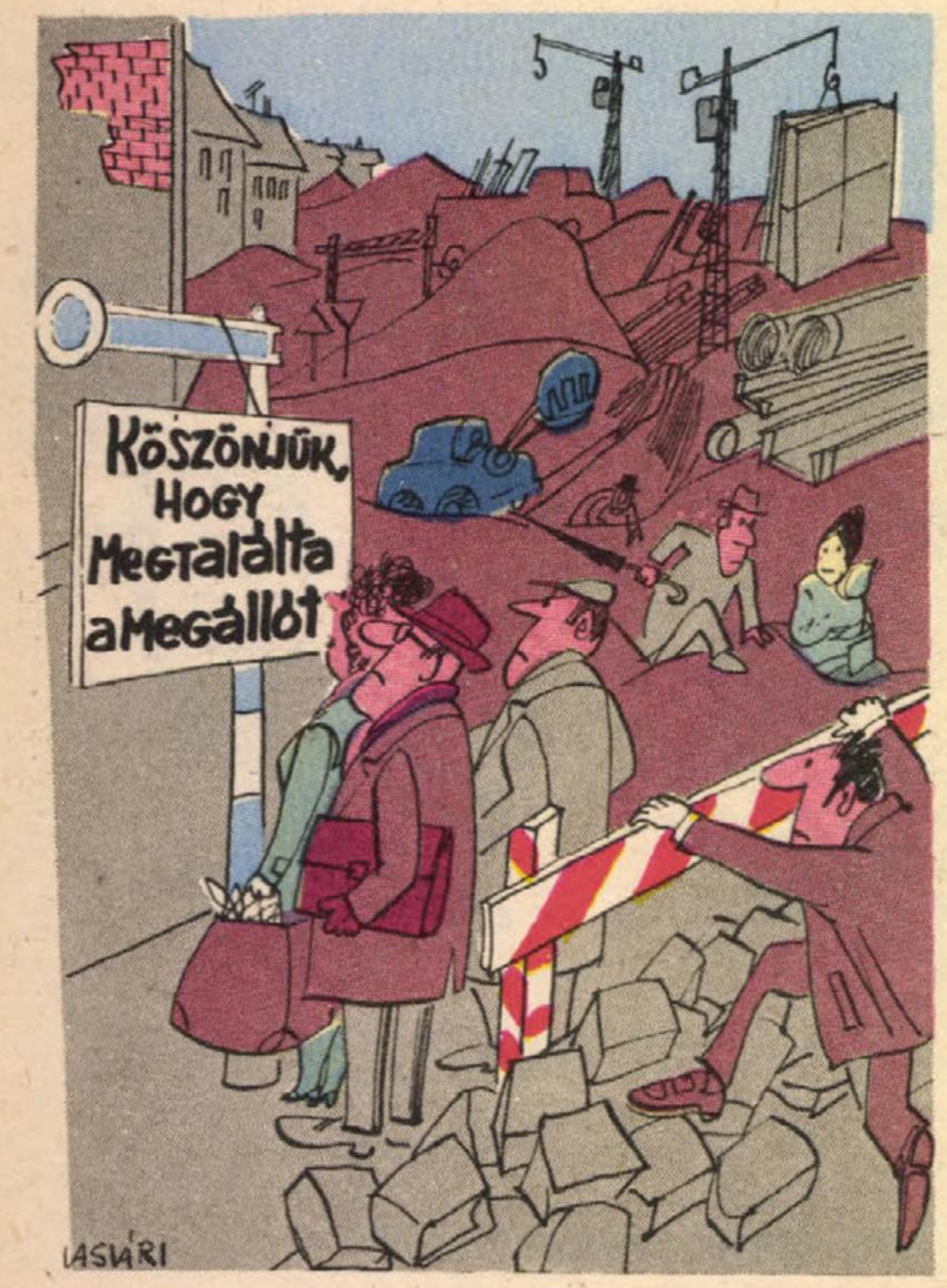
Köszönjük, hogy megtalálta a megállót
LASVÁRI

AMERIKAI KÖRHINTA

V. Volkov rajza

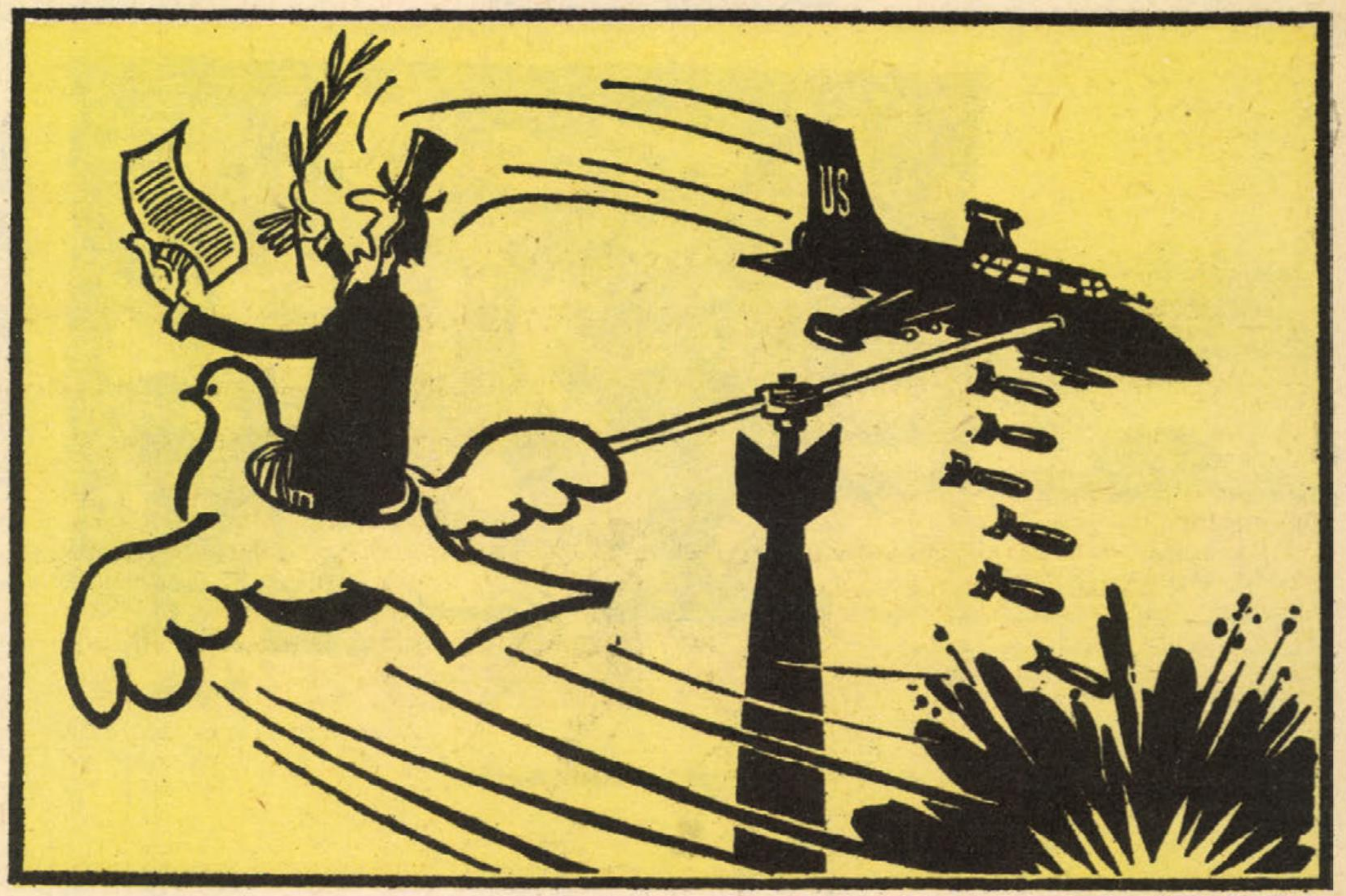

(„Pravda", Moszkva)

amerikai tragédia

Ujsághír: Egy magyar mérnök, éveken keresztül, közel egymillió forinttal támogatta Bostonban élő fiát.

1

Az American Company vezérigazgatója reggel kilenc órakor érkezett meg az irodájába. A titkárok azonnal jelentették a legfrissebb tőzsdei helyzetet és utasításokat kértek. A vezér körülbelül egy óra hosszat tárgyalt a titkárokkal, aztán felhívta a feleségét:

— Te vagy az, Bözsi? Itt Géza. Mi újság? Küldött Ottó bácsi pénzt Budapestről?

— Nem küldött — felelte csüggedten az asszony. — Ebben a hónapban egy vasat sem küldött.

2

— Az lehetetlen! — kiáltott fel Mr. Kovach. — Itt valami nem stimmel...

— Próbálj meg pénzt szerezni Rockefelleréktől!

— Oké, megpróbálom. Ha ők nem adnak, végünk van...

A vezérigazgató remegő kézzel rágyújtott egy szivarra, aztán kiszólt a titkárnőjének: kapcsolja nekem Rockefelleréket.

— Itt Rockefeller — mondta egy recsegő hang.

— Szervusz, itt Kovach, az American Companytól. Rövidlejáratú hitelre lenne szükségem.

— Nincs pénzünk — mondta letörten Rockefeller és nagyot sóhajtott. — A pesti nagybátyám, Ernő bácsi, beszüntette a támogatást...

3

— Akkor mindennek vége! Krach! Csőd! Halál!

— Fordulj Morganékhoz. A Morgan bankháznak mindig van pénze...

— Már megpróbáltam, de hiába. Morganékat az öreg Venczfaller bácsi támogatja a Bezerédy utcából, de most már hetek óta csak képes levelezőlapokat küld.

— És a Dupont cég?

— A Dupont céget, mint tudod, Elvira néni segítette, a Frici bácsi lánya...

— S most?

— Most ők is bajban vannak. Elvira néni megírta, hogy ősszel a komondorok alacsonyan repülnek.

— Ez mit jelent?

— Fél, hogy lebukik. A forintkiajánlás büntetendő cselekmény.

4

Az American Companynál percenként szóltak a telefonok. Szingapúr további utasításokat kért. New York közölte, hogy a tőzsdén kitört a pánik. A dél-afrikai ügynökség telexen jelezte, hogy az összes határidők lejártak.

— Nem tehetek semmit — mondta Mr. Kovach. — Ottó bácsi nem küldött pénzt.

Venezuelában gyűlést tartottak az American Company ügynökei, Londonban főbelőtte magát egy bankár és az oslói kirendeltség vezetője — sürgős megbeszélésre — New Yorkba repült.

Az amerikai gazdasági szakírók válságról beszéltek, a kormány azonban derűlátóan nyilatkozott.

5

Délután hat órakor megérkezett Ottó bácsi levele:

„Kedves fiam, a lekvár nagyon finom volt, bekentem vele a zongorabillentyűket, de Mariska néni nem nagyon örült neki, mert sohasem hord kalapot."

— Egy szót sem értek — szólt közbe Mrs. Kovach.

— Ez azt jelenti, virágnyelven, hogy nem küld több pénzt, mert Pesten lebukott egy mérnök, aki több százezer forinttal támogatta az USA-ban élő fiát és most nagyon be van gyulladva...

6

Az American Company szorult helyzetében a Világbankhoz fordult segítségért. A Világbank hosszú tárgyalás után úgy döntött, hogy megmenti a céget. Mr. Kovach azóta is azon töri a fejét: ki támogatja Pestről a Világbankot?

— Guszti bácsira gyanakszom... Az ő fia dolgozik a Világbanknál... De lehet, hogy Mariska néni is besegített, Guszti bácsi húga... A titkot csak a pesti rokonok tudnák megfejteni, de ők hallgatnak, mint a sír...

— Ez érthető — mondta Mrs. Kovach és búcsút vett a férjétől. A ház előtt 1972-es típusú csodaautó várta, egyenruhás sofőrrel.

A gépkocsit Gizi néni pénzéből vette, de erről a férje nem tudott.

Mikes György

VÉGE A NYARALÁSNAK

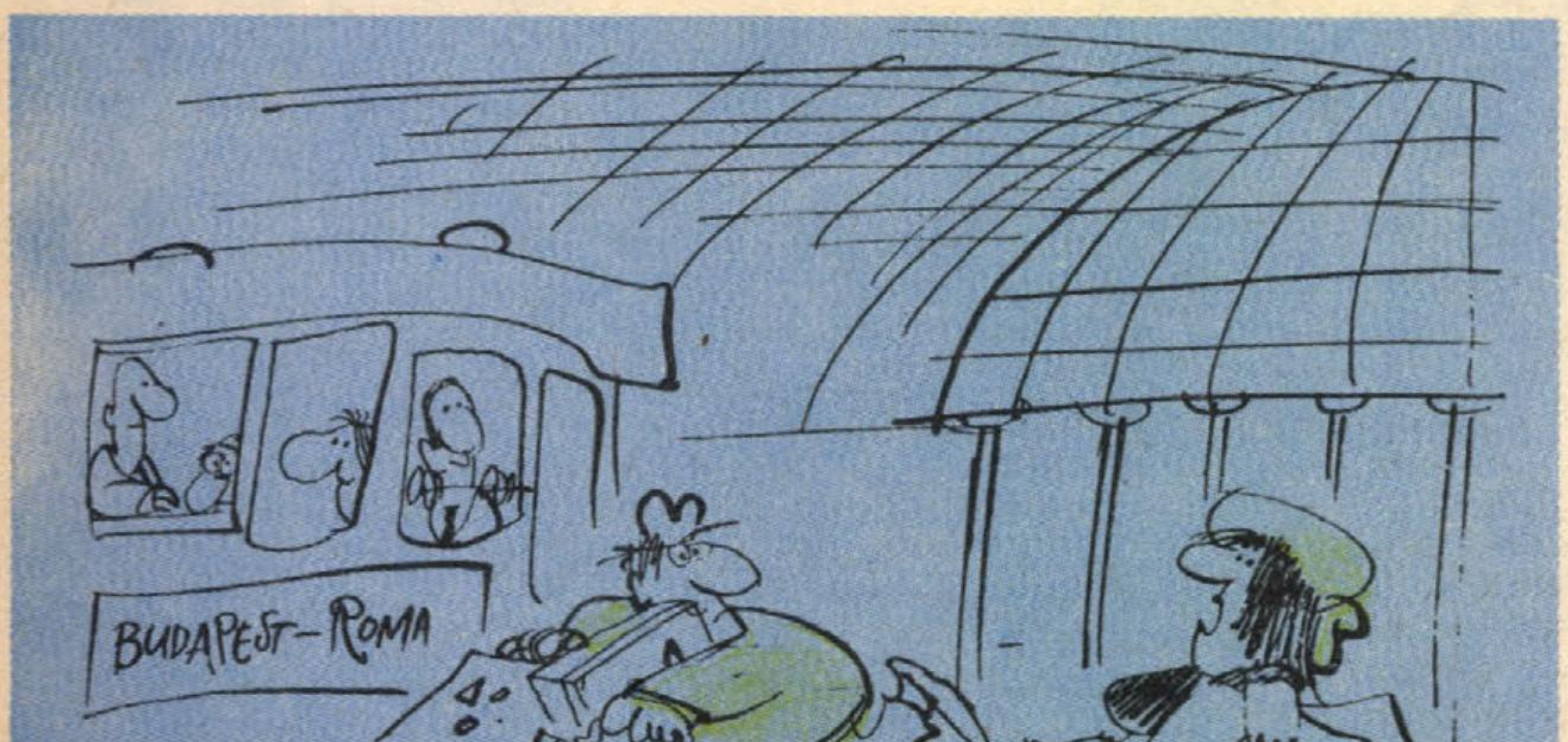

– Úristen, a pápáról nem csináltunk képet!

ŐSZI RANDEVÚ

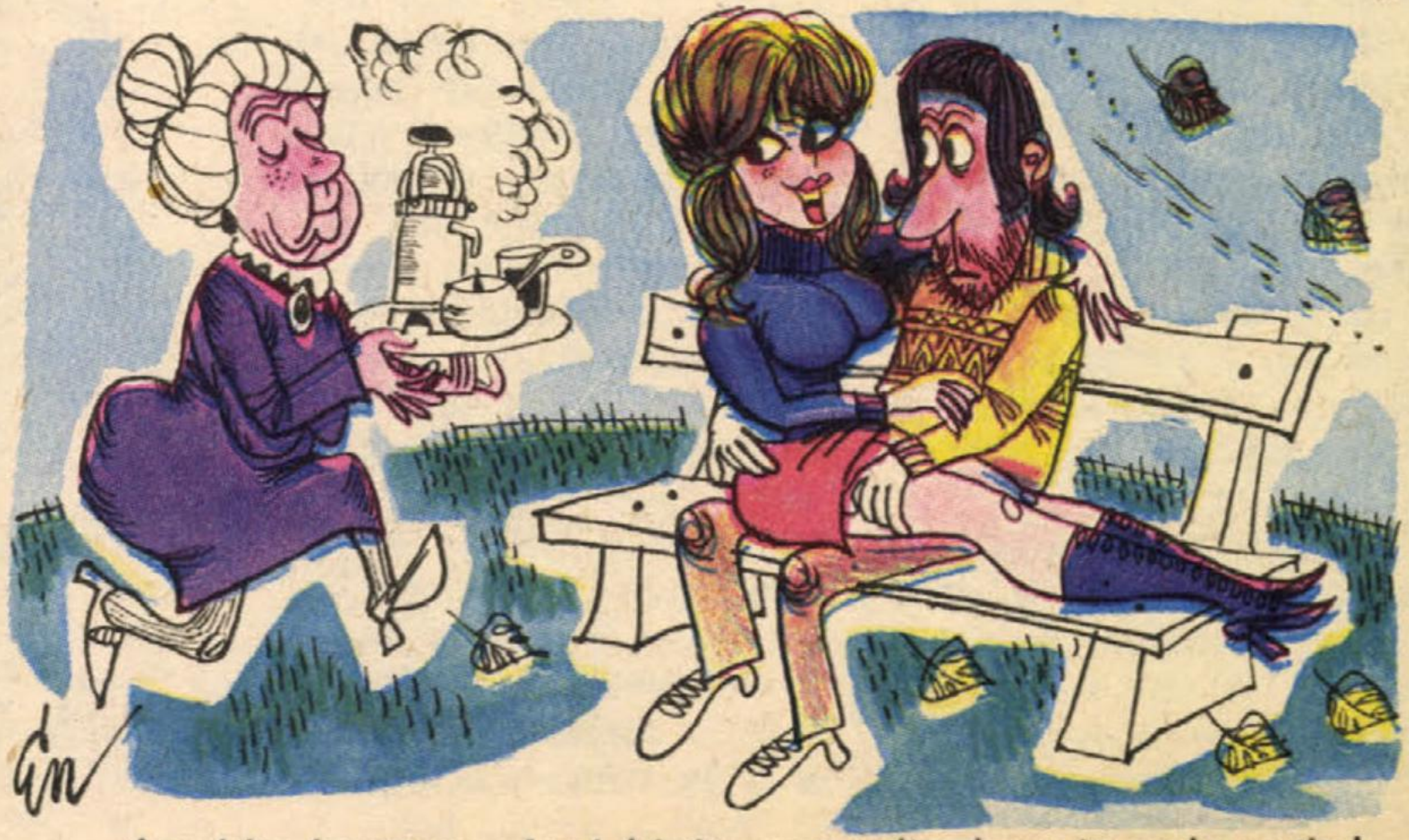

– Anyukám hozott egy forró kávét, mert tudja, hogy itt szoktam titokban randevúzni.

AMI TÚLZÁS, AZ TÚLZÁS

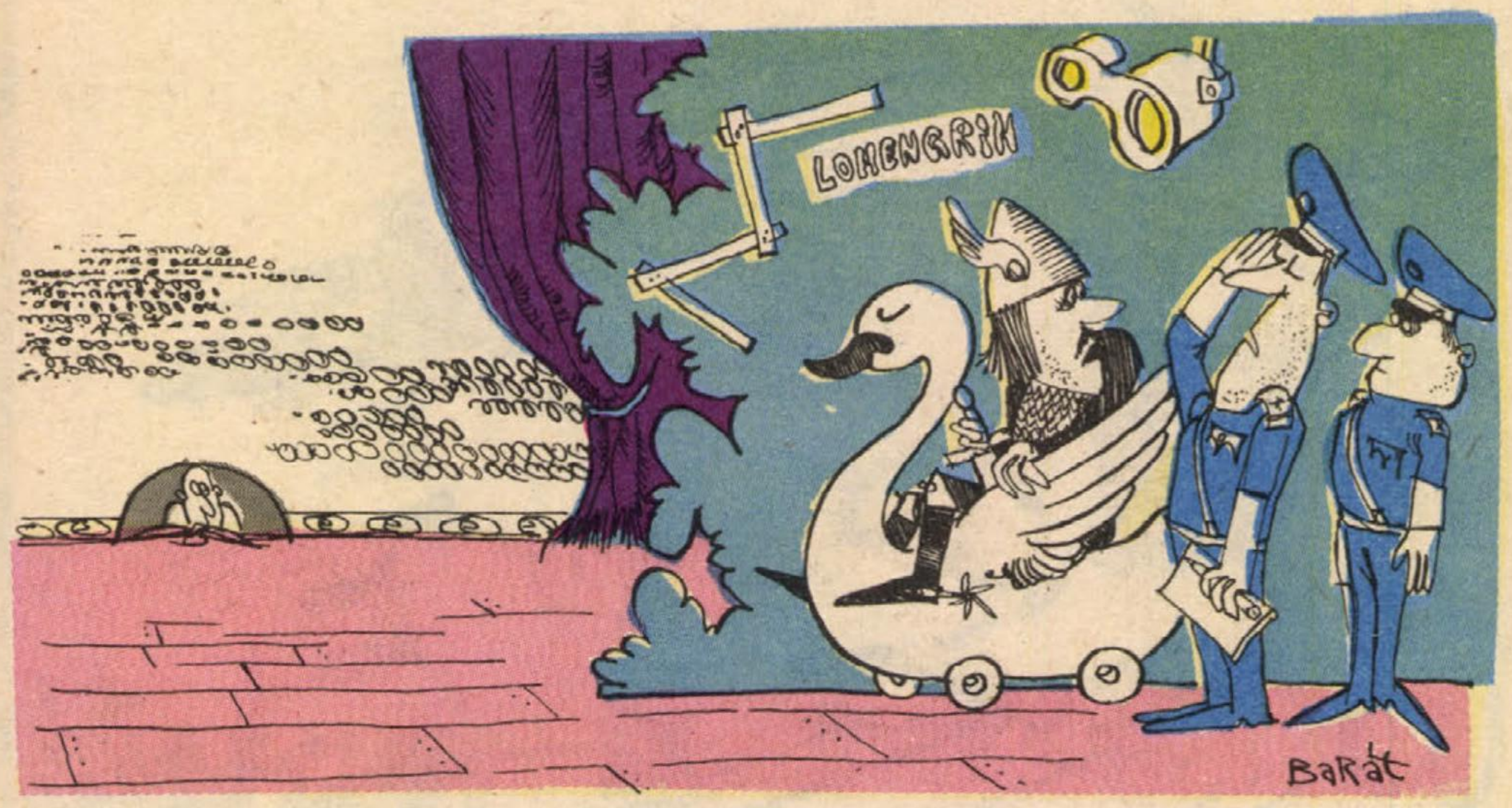

– Jó estét kívánok, gépjárműellenőrzés!

BŰNBÁNAT

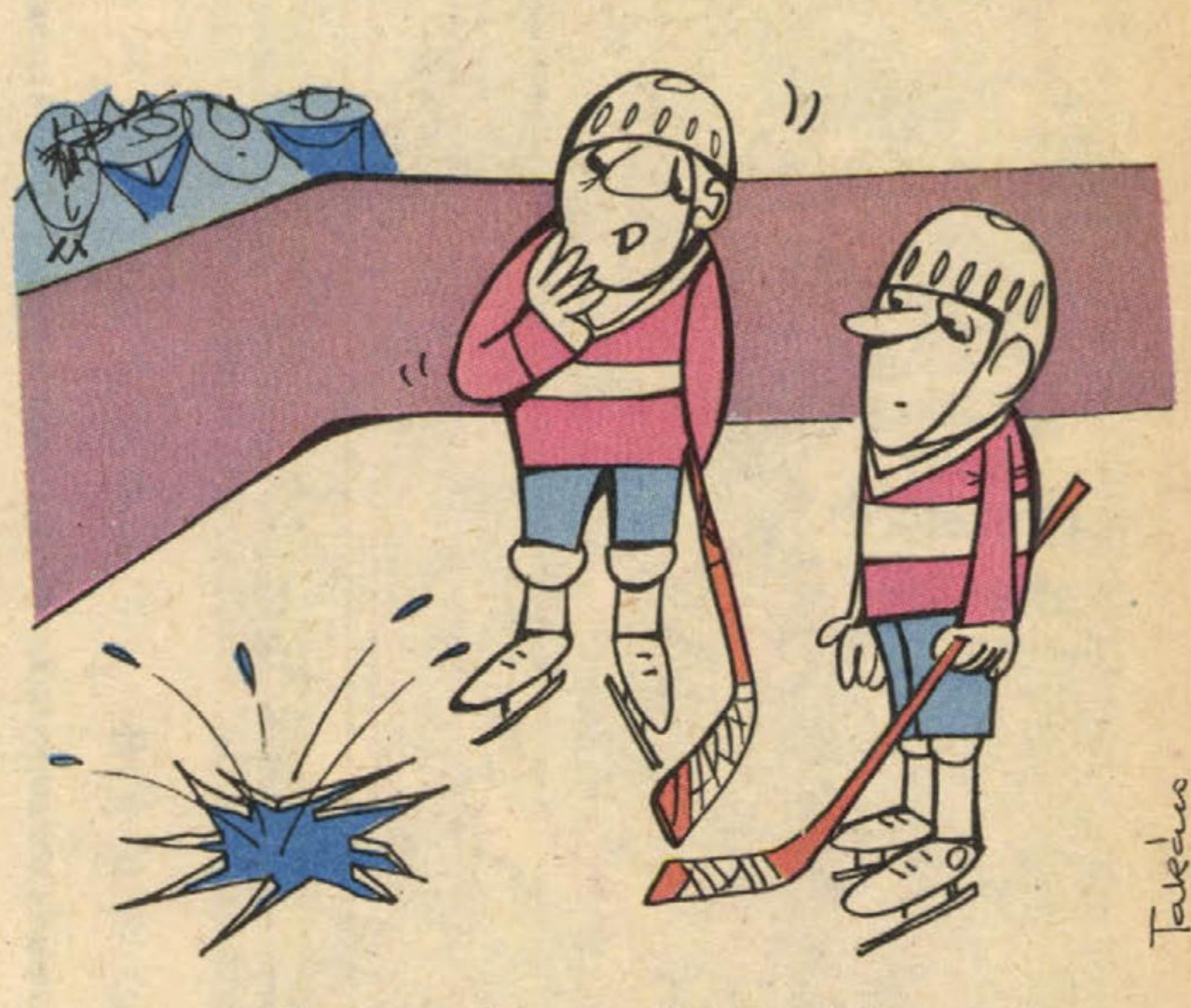

– Ennyire azért nem akartam fejbecsapni.

VÉSZHELYZET

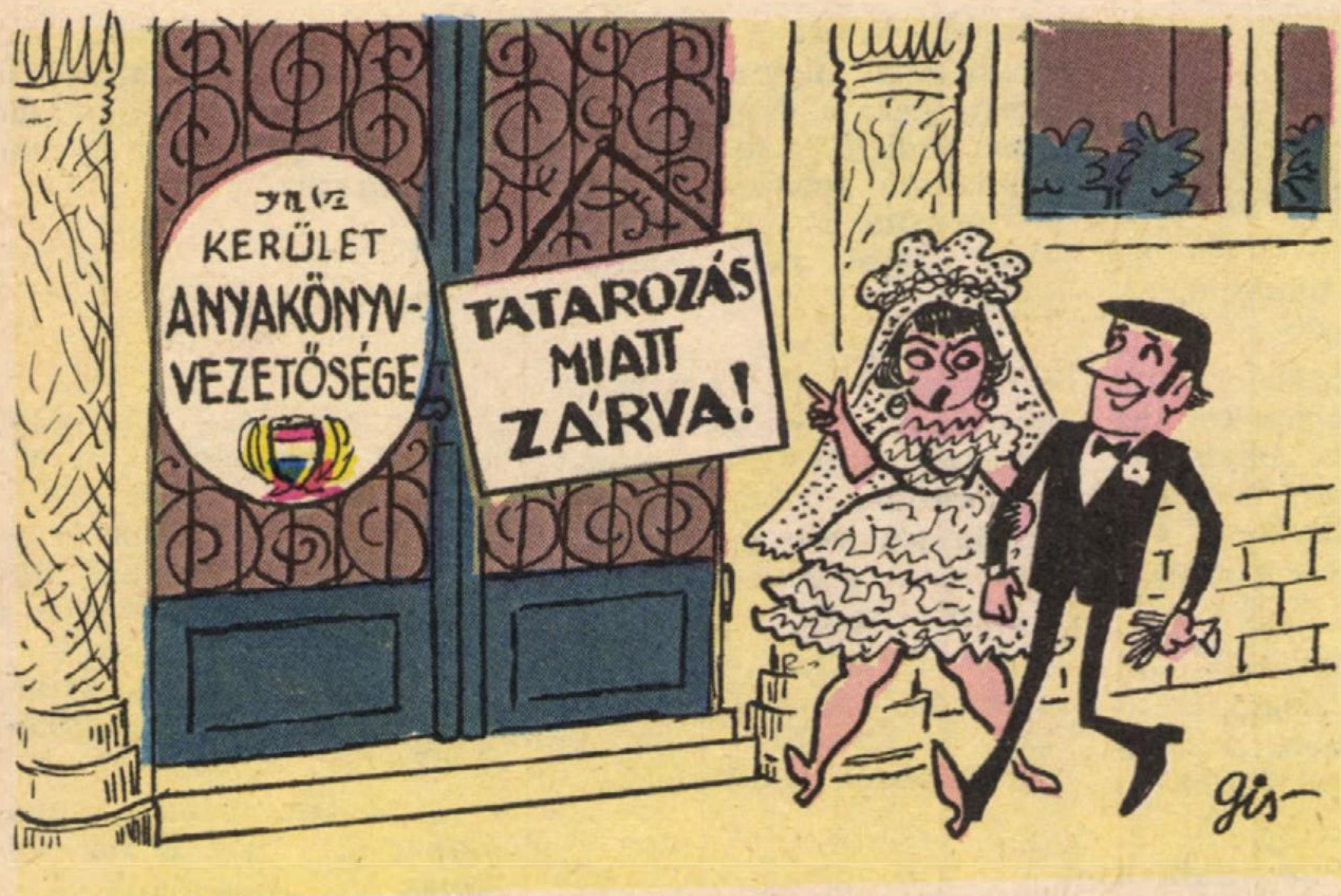

– Te csak ne örülj, megyünk egy másik kerületbe.

NAGY BÉRHÁZ

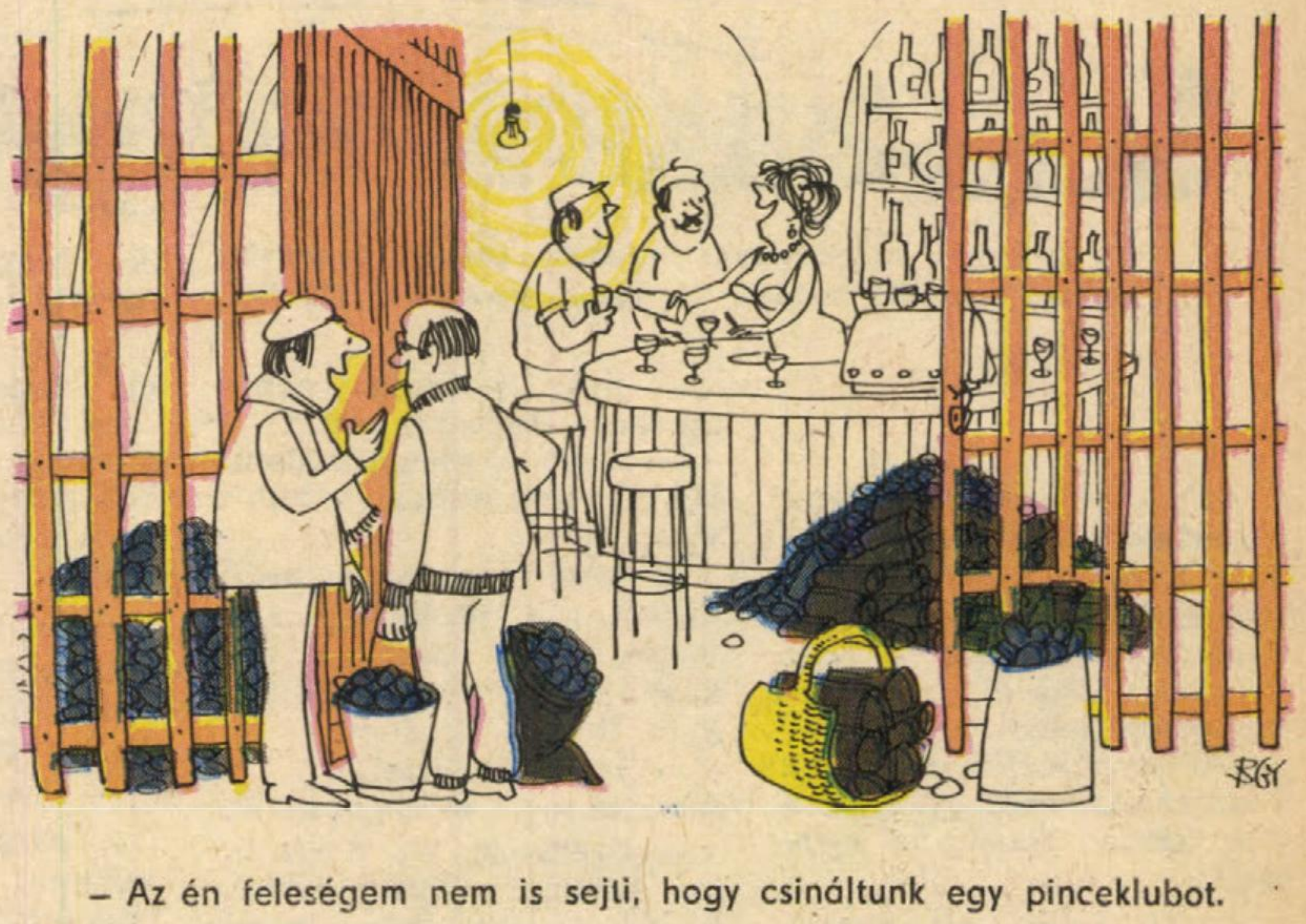

– Az én feleségem nem is sejti, hogy csináltunk egy pinceklubot.

AZ IDŐ PÉNZ

Egyetlen újságban olvastam (a többiben nem jelent meg!) az itt következő hírt: „Az építőipari vállalatok körlevelet kaptak az elmúlt héten az *Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium* vállalatfejlesztési osztályától. A körlevél felhívja a figyelmet: *1973. január 1-től kezdve a posta bevezeti és az időtartam szerinti díjazást alkalmazza.* A helyi beszélgetések díja *3 percenként 1 forintra* módosul. A beszélgetéseket a posta *számlálja és időtartamukat méri.*"

Szerintem nyugodtan megírhatták volna a többi lapok is (hiszen már korábban is szó volt erről), hogy 3 perc 1 forint lesz, de feltételezem, erre rövidesen sor fog kerülni. Nincs ebben semmi különös. Én például kifejezetten örülök, hogy januártól nyilván nem kell majd félórás bájbeszélgetéseket folytatnom, csupán azért, mert telefonpartneremnek sok a ráérő ideje, én pedig nem akarok udvariatlan lenni. Bizonyára mindenki igyekszik majd rövidre fogni a mondanivalóját, és ha az említett harminc perc helyett csak három percig beszél, még örül is, hogy megtakarított kilenc forintot. Legalább a saját zsebén érzi, hogy az idő pénz. Bár, ahogy én a pestieket ismerem, hitelbe semmi sem drága, a telefonszámlát pedig mindig a következő hónapban kell fizetni.

Mint említettem, engem a hír kellemesen érint, nem is szólva arról, hogy ha netán én beszélnék a kelleténél hosszabban, rám is érvényes az időtartam megkurtítása és a spórolási lehetőség.

A múlt év végén néhány napot Londonban töltöttem és szinte irigykedtem, hogy telefontarifa dolgában az angol — és mint tájékoztattak — sok más nyugati posta már jóval megelőzte a magyar postát. A két pennyért (1,50 forint, ha azóta nem lett drágább!) ott is csak három percig hagytak beszélni és az idő lejártával búgó hang jelezte, hogy bontják a vonalat, ha nem dobok be még egy darab két pennyst. (Ahol nincs automata, ott központilag számolják az időt és számlázzák a pennyket.)

Ami nekem a telefonbeszélgetések időkorlátozásának ügyében az állampolgári önérzetemet birizgálja, az egyáltalán nem a 3 perc 1 forint. Az késztet inkább berzenkedésre, hogy a Magyar Postát megelőzve, miért az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium vállalatfejlesztési osztályának kell közhírré tenni, hogy 3 perc 1 forint lesz? Elvégre nagykorú vagyok, lehet velem ilyesmit „egyenesben" tudatni!

A világért sem áll szándékomban, hogy lebecsüljem az Építésügyit, sőt kiváló eredményeiért nagyon tisztelem és még azért is, hogy ennyire előrelátó s körlevélben máris felhívta az érdekeltségeibe tartozó építőipari vállalatok figyelmét a telefonbeszélgetések időtartamának a változására. Nem tehetek róla, de én a Magyar Postát mégiscsak illetékesebbnek tartom arra, hogy postai ügyekben ő tájékoztasson. Nem hadititok ez, miért kerül az ilyen hír kerülő úton az olvasóhoz? Okos rendeletet könnyű elviselni.

Földes György

FÜTETLEN HÁZ

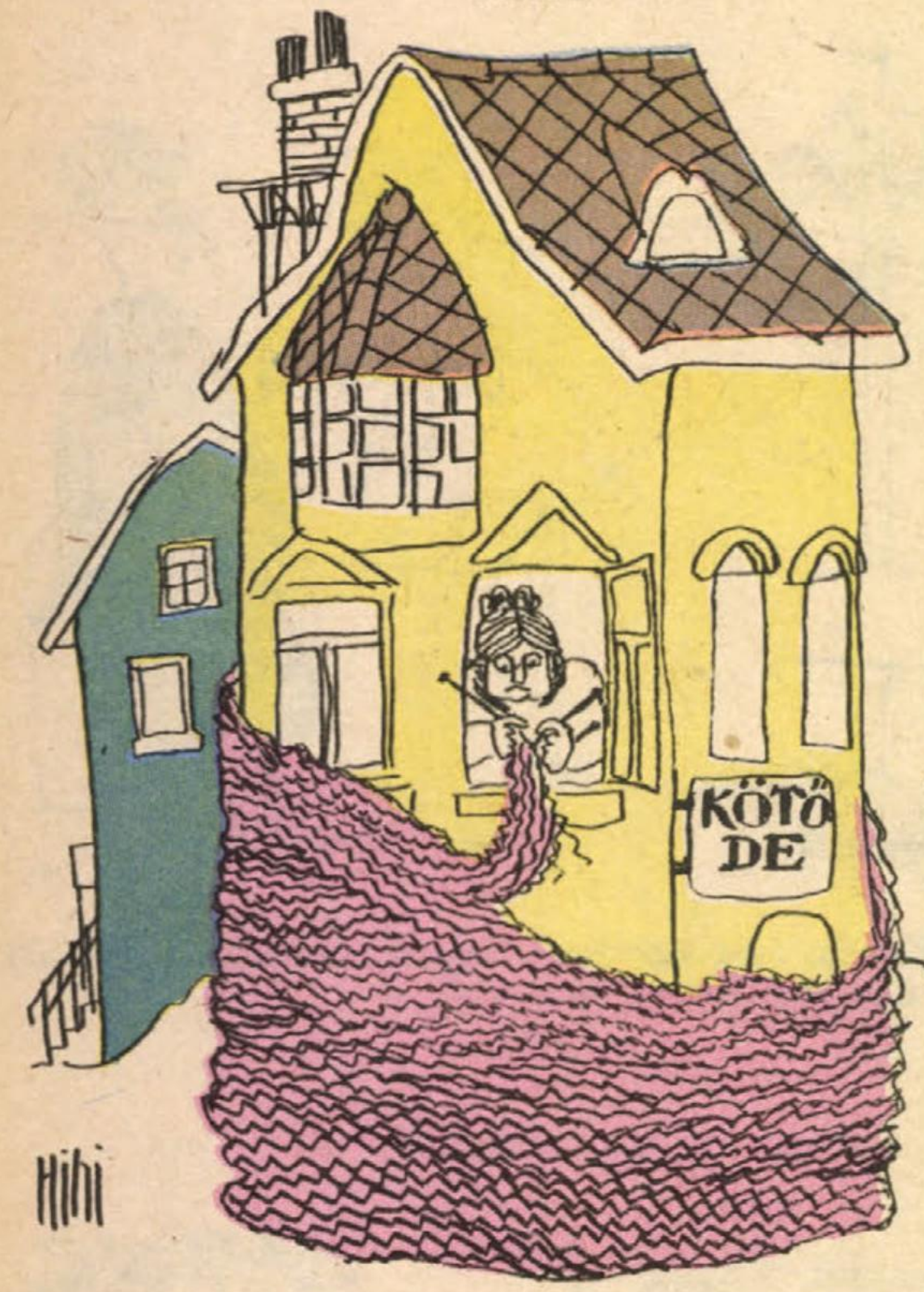

DIPLOMÁCIAI CSÚCSFORGALOM

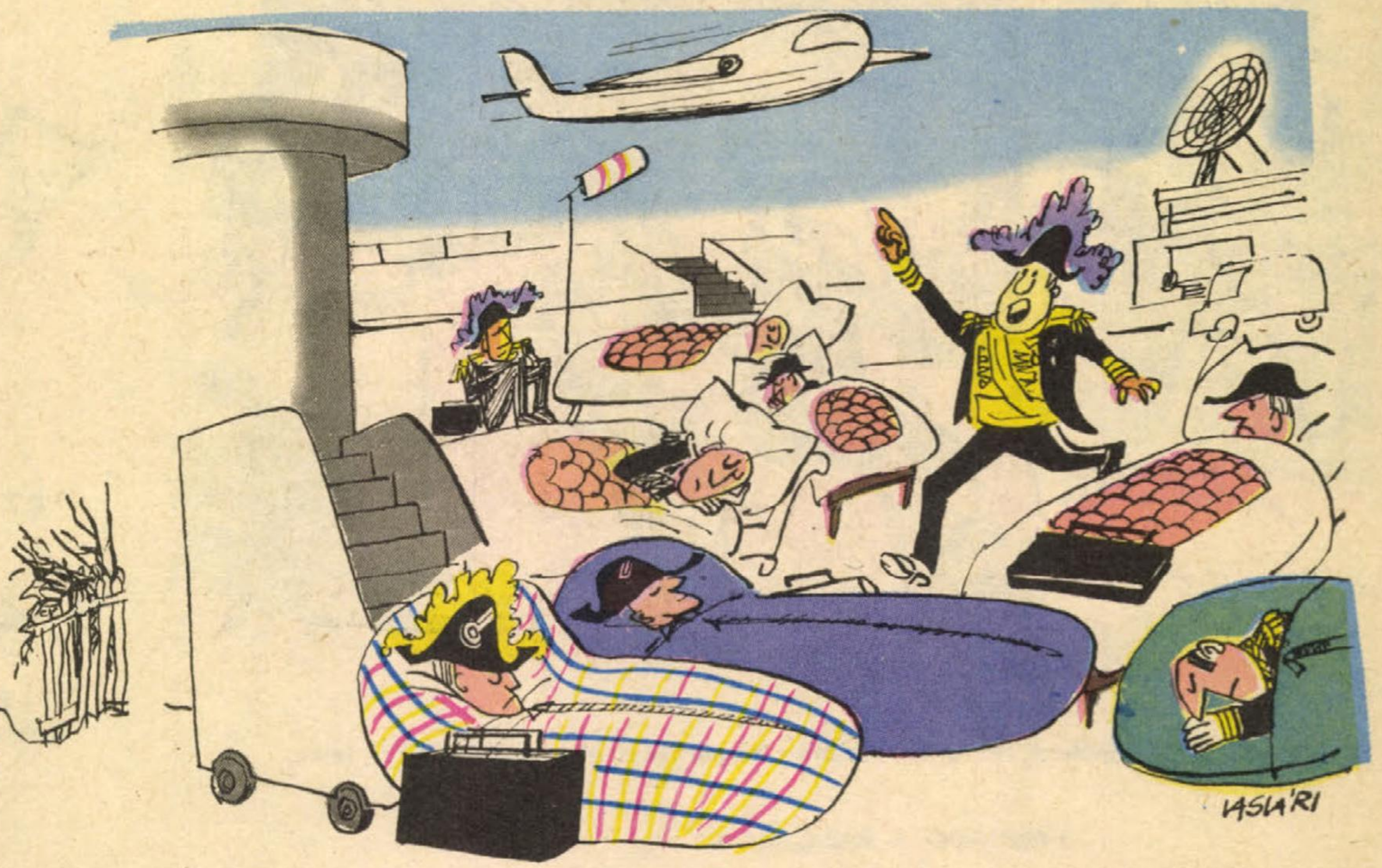

– Uraim, ébresztő. Itt az új delegáció.

TELHETETLEN EMBER

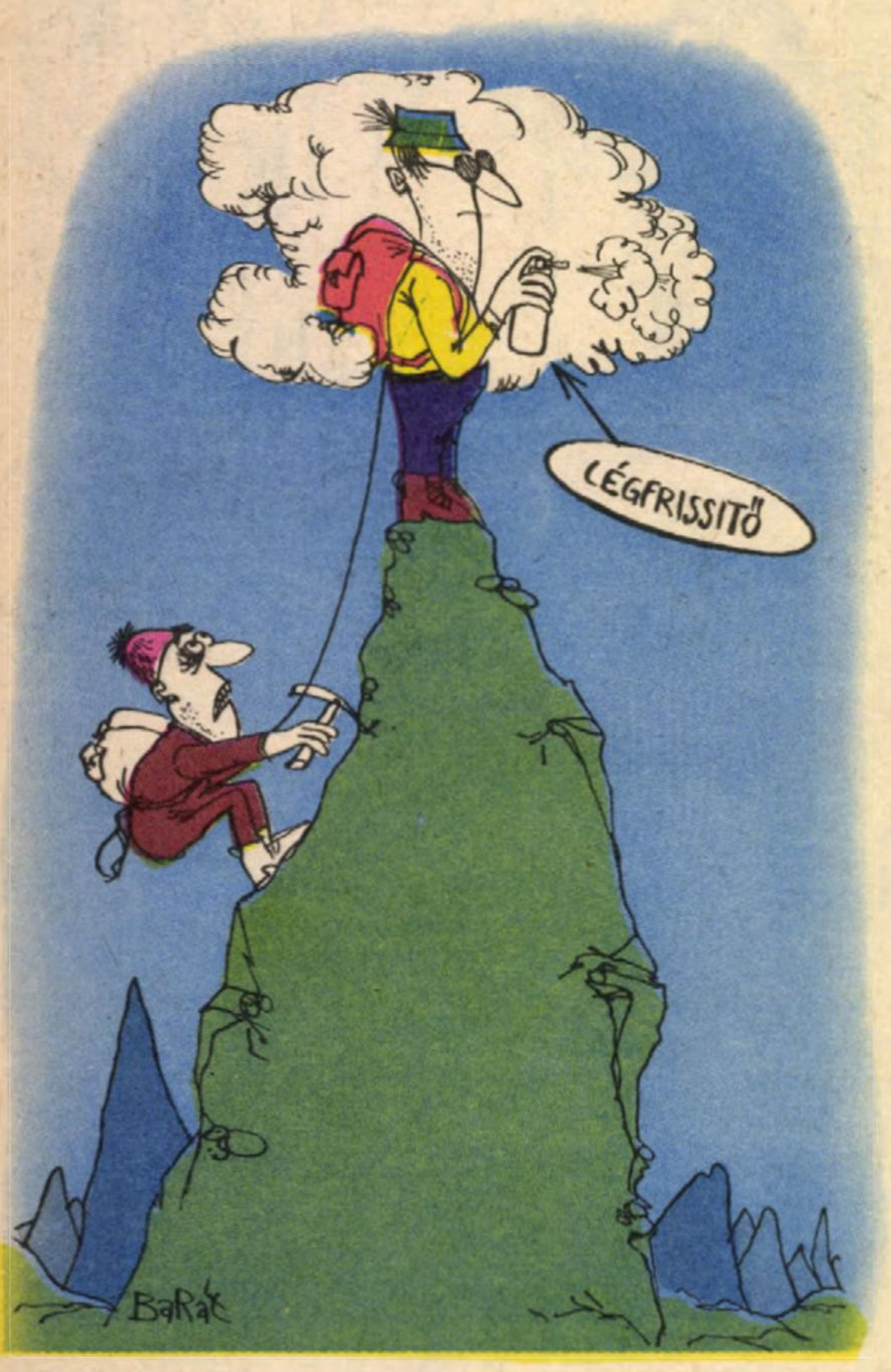

AUTÓS APA

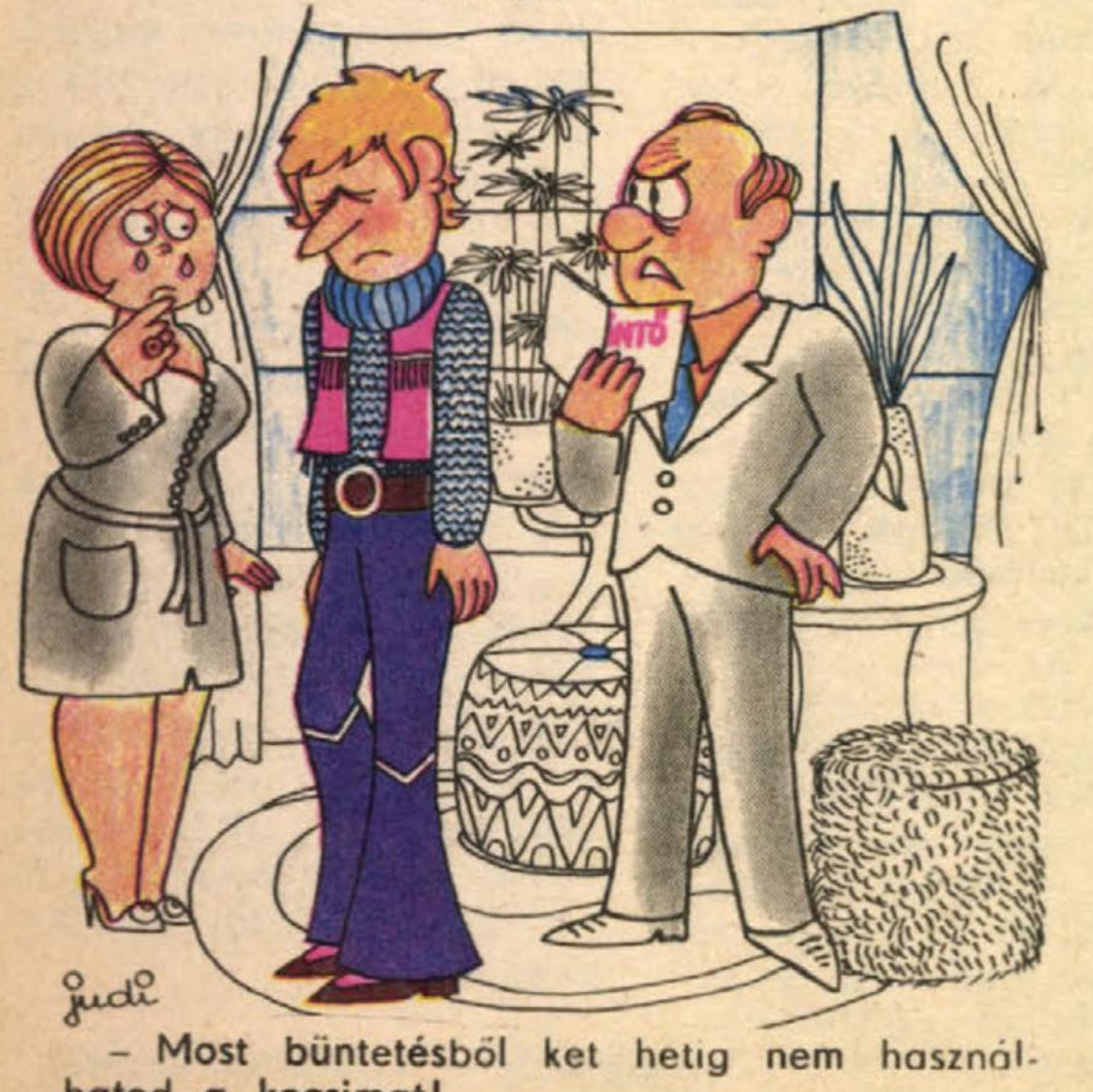

– Most büntetésből ket hetig nem használhatod a kocsimat!

Ketten beszélnek

1

— Nem hiszem el! Mondja mégegyszer!

— Nem használok villanyborotvát.

— Nahát! Egy olyan ízigvérig mai ember, mint maga? ... Hát hogyan borotválkozik?

— Nagy habot verek a képemen borotvakrémmel és ecsettel, aztán veszem a zsiletet és szépen, komótosan megborotválkozom.

— És mennyi ideig tart mindez?

— Négy perc a habverés, három perc a borotválkozás. Az annyi mint összesen hét perc.

— Hét perc! A mai rohanó világban! Nem sajnálja az időt?

— Nem. Maga mennyi ideig borotválkozik a villanyborotvával?

— Három percig. Négy percet takarítok meg minden reggel!

— És amikor megborotválkozott, mit csinál?

— Megmosakszom és felöltözöm.

— Én is. És aztán?

— Elmegyek otthonról és beülök a presszóba.

— És ott mit csinál?

— Miért kérdezi? Hát nem együtt szoktunk kibámulni az ablakon?

2

— Jónapot kívánok. A MÁV-tól jöttem.

— Jónapot. Már vártam.

— Miről lenne szó uram?

— Vállalnak személyszállítást?

— Természetesen.

— Holnap Zalaegerszegre kell utaznom.

— Van reggel egy nagyon jó gyorsvonatunk.

— Kitűnő. Ha meg tudnánk egyezni...

— Rajtunk nem múlik, uram...

— Természetesen szerződést kötünk, írásban. Így gondolom.

— Világos. Nekünk is így a legjobb.

— Tudja, annyi panasz van a MÁV-ra... Ha írásba foglalnánk, hogy mire kötelezik magukat... Például: fűtve lesz a kocsi?

— Feltétlenül. Fűtött kocsit, pontos indulást és érkezést, étkezőkocsit, tiszta ablakokat garantálunk. Van még valami óhaja uraságodnak?

— A reggelihez friss zsemlét szeretnék... És iható kávét.

— Kérem. Ahogy parancsolja. Ön viszont vállalja, hogy nem hasítja fel a bőrhuzatot, nem lopja ki a villanykörtét és a mosdóban is civilizáltan viselkedik.

— Hogyne. Ez természetes. Önök meg kötelezik magukat, hogy nem tűrik a táskarádiók bömböltetését.

— Meglesz, kérem. Ön viszont nem molesztálja a női utasokat malac viccekkel...

— Node kérem...

— Csak a rend kedvéért mondom. A szerződéstervezetben ugyanis ez is benne van.

— Legyen.

— Akkor most visszamegyek a hivatalba, lediktálom a szerződést, délután újra eljövök s akkor ünnepélyesen aláírjuk, tanúkkal láttamoztatjuk és megegyezünk a kölcsönös kötbérek összegében... Jó lesz így?

— Kitűnő.

— Köszönöm. Vajha minden utasunk ezt a gondos módját választaná az utazásnak!

— Vajha minden utas megkövetelné önöktől a kifogástalan szolgáltatást!

3

— Mondja Mester, igaz, amit magáról hallottam?

— Attól függ, hogy mit hallott.

— Hát hogy a Mester minden hónapban ötezer forintot kap a Legfelső Irodalmi Központ Pénzügyi Igazgatóságától...

— Igaz.

— És hogy ezt az összeget azért kapja, amiért nem ír.

— Így van. Látom, csodálkozik. Nézze... nekem nagy múltam és tekintélyem van... Amit írok, azt mindig kinyomtatják. Negyven könyvem jelent meg huszonöt év alatt.

— Tyűha!

— No igen. De sajnos az utóbbi években nem fogynak a könyveim. Tudja az ég, miért nem. Így jutott eszébe Kapornaki Gusztávnak, a LIKPI főigazgatójának, hogy jobban jár az állam, ha nekem kifizeti a havi ötezreket, de nem írok. Általában ennyit szoktam kapni egy könyvemért. Így viszont meg lehet takarítani a papír- és nyomdaköltséget és sok más kiadást, a tiszta nyereség körülberül egy negyedmillió évente. De most perben vagyunk.

— Miért?

— Mert szerintem ebből a negyedmillióból nekem nyereségrészesedés járna.

(t.)

IGÉNYES SZÜLÖK

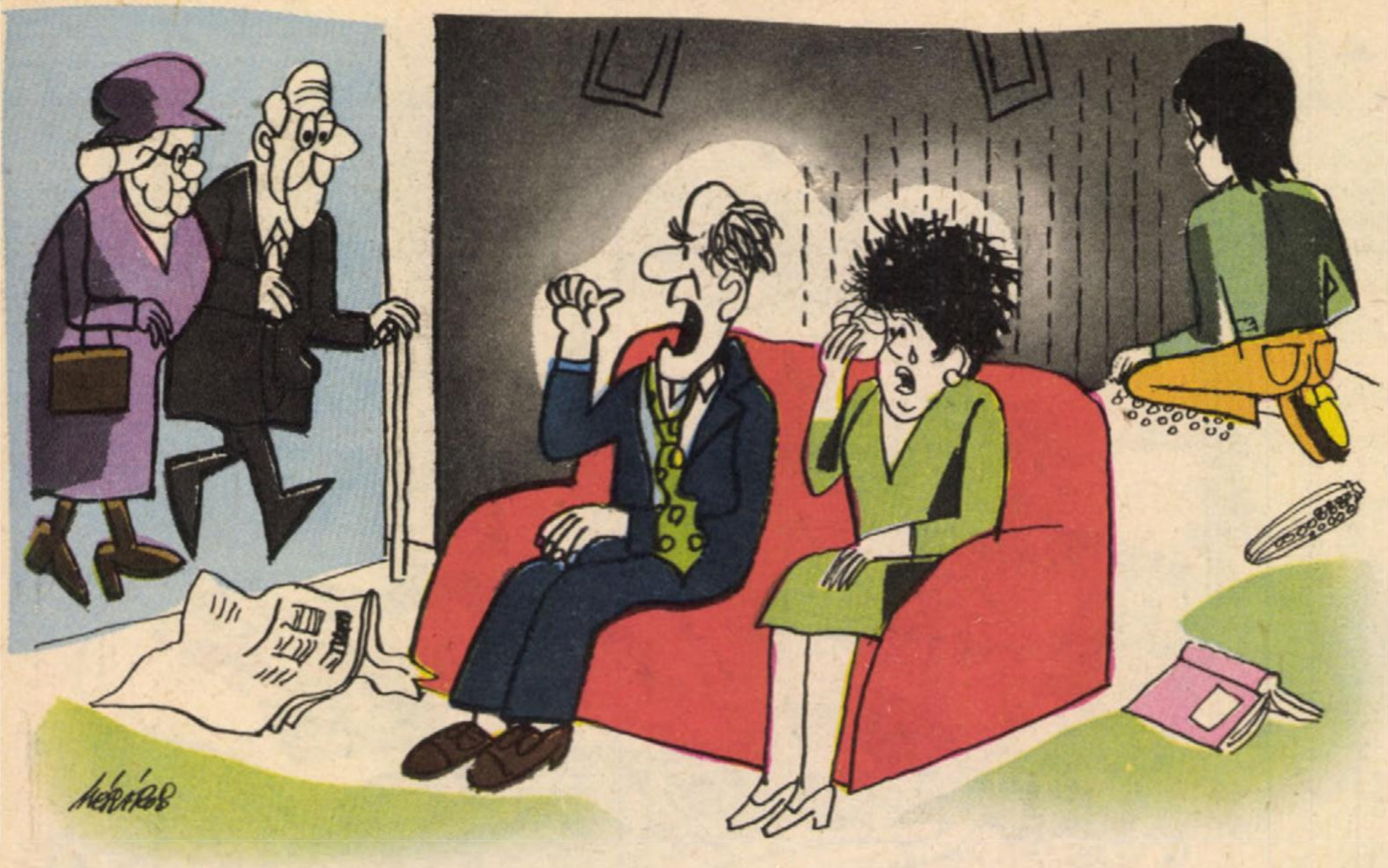

– Akármit csinálunk, ez a haszontalan kölyök nem akar ENSZ-főtitkár lenni.

A KERESKEDELEM FEJLŐDÉSE

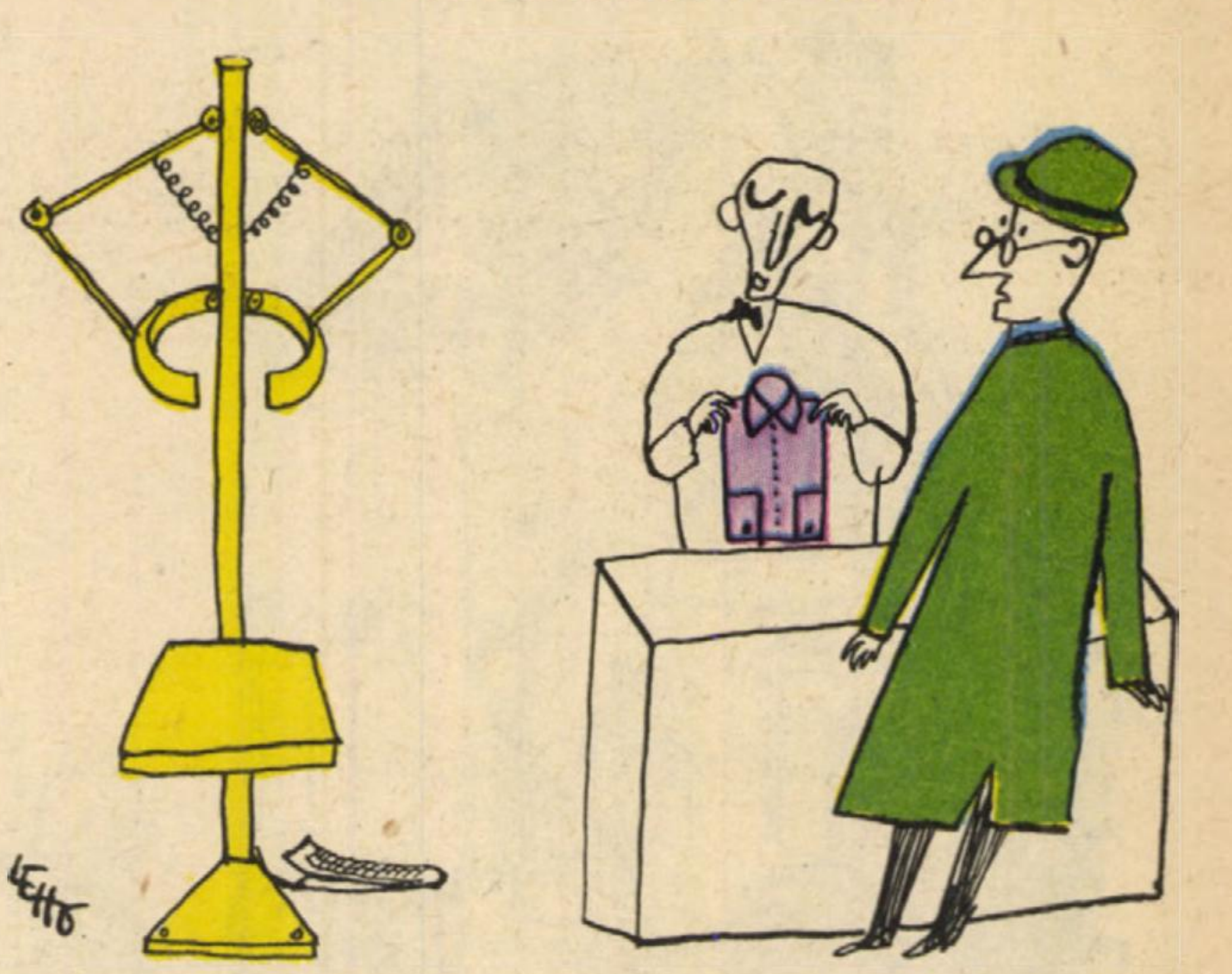

– Sajnos, csak kisméretű ingeink vannak, de beszereztünk egy remek svéd nyakprést.

HANGADÓ A RANGADÓN

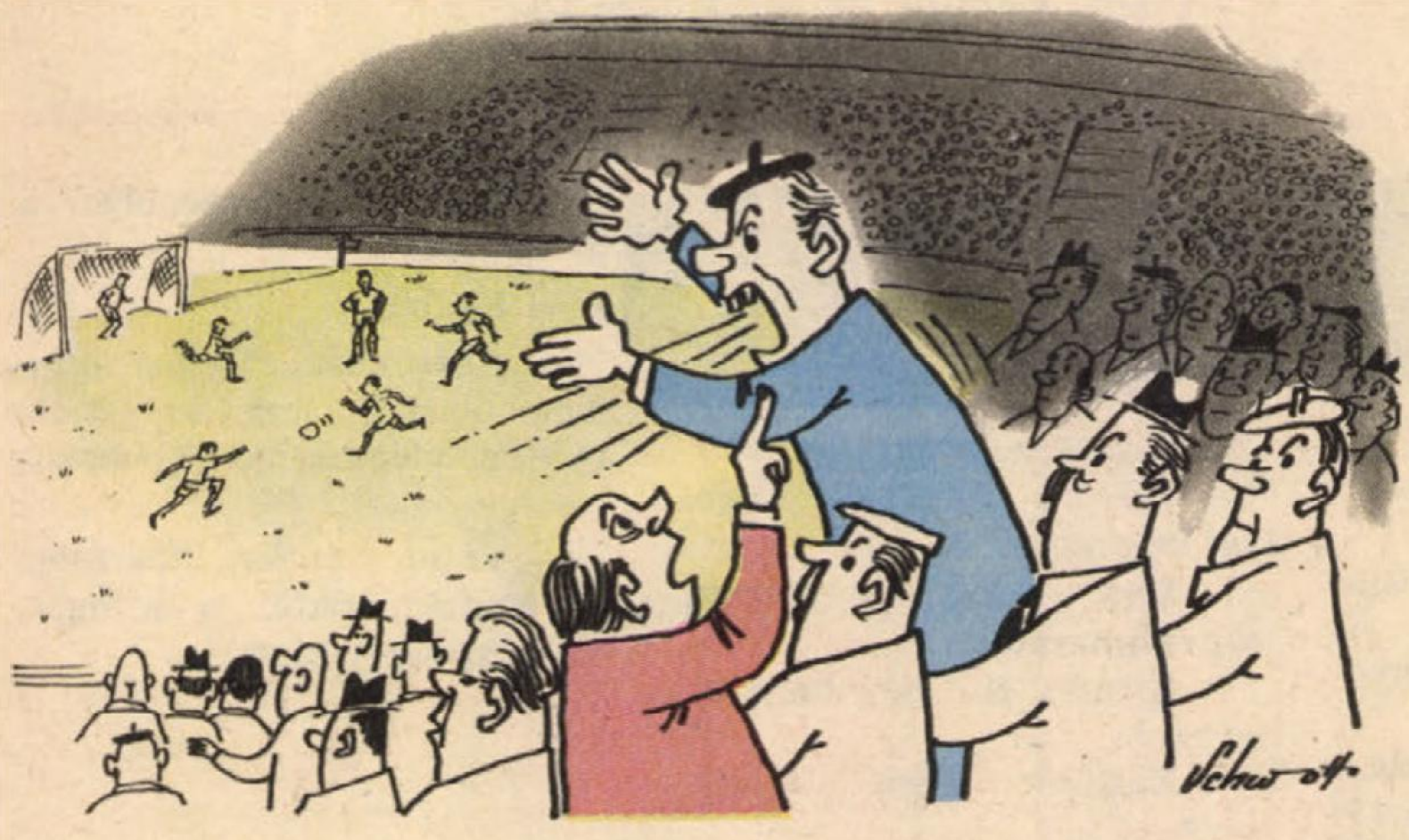

– Miért ordítozik?
– Csak nem képzeli, hogy mindenkinek a fülébe súgom?!

HARC A TISZTA LAKÁSÉRT

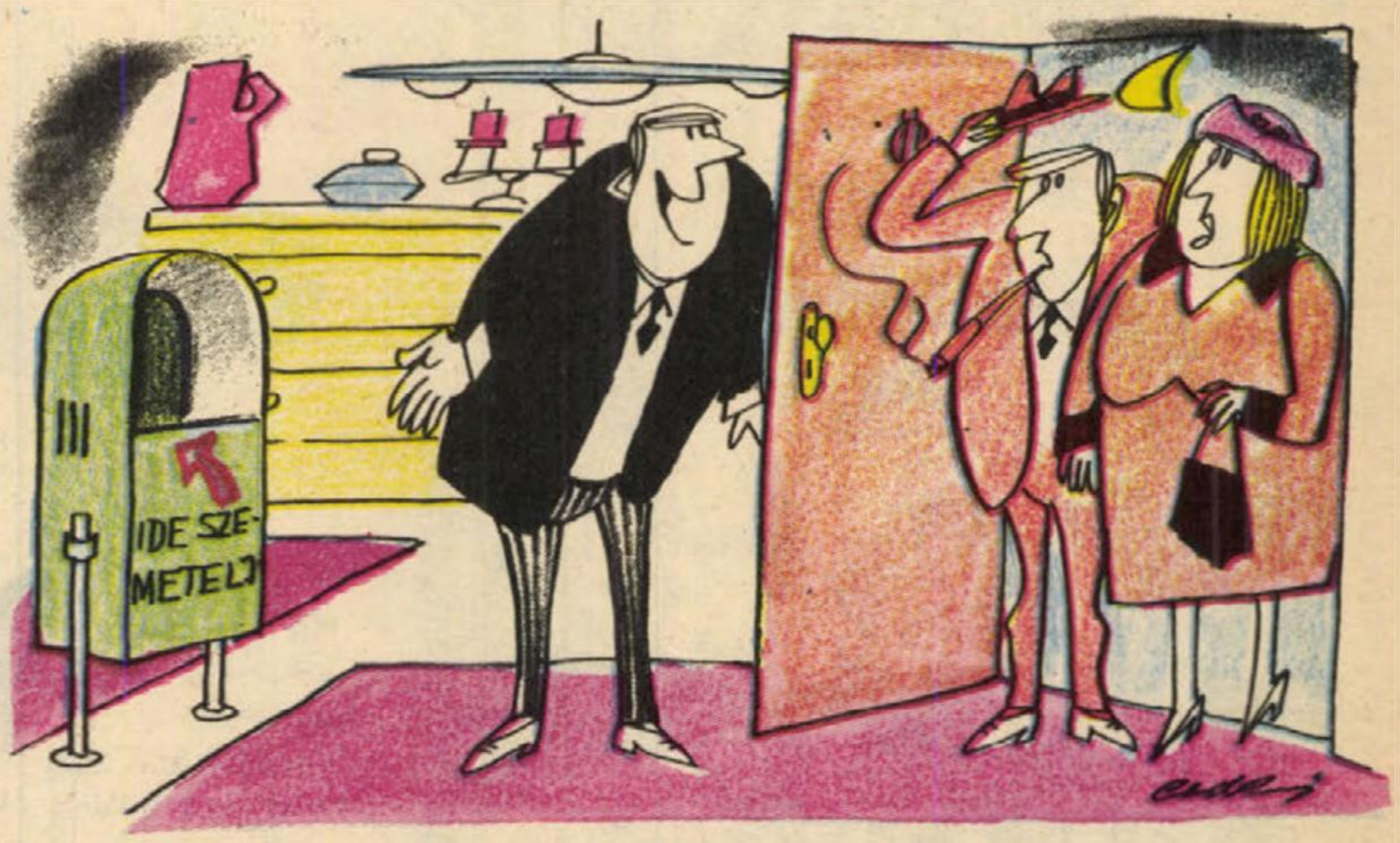

– Nézzétek, mit szereztem!

HUMORÜGYBEN BORSOS MIKLÓSNÁL

Borsos Miklós önarcképe

Azt kérdezed, szeretem-e a humort? Talán nem tudod, hogy székely ember vagyok? Vagy nem hallottál arról az ősi humorról, amely a székelység életszemléletének az alapja? Csak bólogatsz, bólogatsz, a szemedben azonban ott bújkál a „de". Hát ki vele! De vigyázz, mert nekünk, székelyeknek nagyon csúfondáros a természetünk!

— Percek óta tapasztalom, mégis kimondom: hasznosítod-e a humorodat a műveidben?

— De hasznosítom ám, ha közvetlenül alig érezhető is! Különösen a portréknál veszem jó hasznát a humorérzékemnek, amikor följegyzem magamban az arc deformációit, a fintorait, azokat a jellemző groteszk vonásokat, amelyek nélkül csak másolat, amelyeknek eltúlzásával karikatúra lenne az alkotásom.

— A hangsúlyodból érzem, hogy a másolást megveted, ezt értem, de a karikatúrát is ...?

— Ha olyan csinálja aki jól csinálja, élvezem, de nekem nem műfajom.

— Hogyan tudod látni az arc fintorait, hiszen amikor modellt ül valaki, nemigen fintorog, sőt merev?

— Ha hiszed, ha nem, erre rájöttem én is. Ezért nem ültetek senkit magam elé, hogy „na, én most megmintázlak". Inkább csak beszélgetek az „áldozatommal", s közben fölvetek néhány skiccet, de ha kőbe faragom aztán, még azt se használom, hanem az emlékezetemre, s a humorérzékemre bízom magam. Nemrégiben volt például egy igen kedvemre való modellem: Aristophanes, akiről csak annyit illett tudnom, hogy kopasz volt, s a fején ógörög szokás szerint babérkoszorút viselt. A politikai vígjátéknak ezt az első művelőjét a róla készült érmem olyan ironikus, gúnyos arccal ábrázolja, hogy maguk a görögök is azt mondták: Ez igen, ez ő.

— Nem vették észre rajta a székely „beütést"?

— Ismered ezt az érmemet?

— Téged kezdlek megismerni.

— „Nem adhatok mást, csak mi lényegem." Pedig erre ráfizettem már nem egyszer. A legemlékezetesebb esetem Firenzében történt 1928-ban. Néhány hónapot töltöttem ebben a csodálatos olasz városban, de olyan szegénységben, hogy ahhoz képest a mai száztíz dolláros turisták valóságos Krőzusok. Egy nap egyszer ettem egy kifőzdében — természetesen makarónit paradicsommal, mert az volt a legolcsóbb. Rendszerint együtt ebédeltem egy tizenkilencben odaszakadt magyar festővel. bizonyos Pintér Józseffel. Hát ez a Pintér egy szép napon avval fogad, hogy kapott hazulról egy zacskó mákot. Aznap üresen kértük a makarónit, és magyar módra meghintettük cukros mákkal. A helybeliek, akik közül sokan már barátaink voltak, csak nézték, mit eszünk, ugyanis a mákot ők nem ismerik. Pintér próbálta megmagyarázni, de nem jutott sokra. Ekkor előbújt belőlem a székely kisördög, és mondom, hogy ezekből a kis fekete szemcsékből csinálják az ópiumot. Erre megriadnak, elhúzódnak tőlünk. Pintér már hasztalan helyesbít, hogy ez még nem ópium, csak ... Az olaszok csóválják a fejüket, ezt nem hitték volna. Végül az egyik megjegyzi: „Eddig úgy tudtam, hogy az ópiumot pipából szívják, de hogy makarónival eszik, arról még nem hallottam soha." — „Pedig így az igazi!" — válaszoltam.

— Bocsáss meg, de szerintem a humornak ez a fajtája nem annyira a székely szellemre, mint a szegénységre jellemző. Én úgy nevezném: nyomorenyhítő humor. — Nem rossz meghatározás, de hadd meséljek egy ellenkező előjelű példát, a „bőség" humoráról. Tihanyi kertünkben négy szilvafa van, s mindig komoly gondot okoz, hogy mit csináljunk a rengeteg terméssel. Történt egyszer — még az ötvenes évek elején —, hogy egy jólelkű kocsmáros megkönyörült rajtam, leszedte a szilvát (volt vagy három mázsa), s még adott is érte két liter pálinkát. Ezért a nagyszerű tranzakcióért barátaim kitüntettek a Szent Szilva-renddel. Ma is őrzöm a két szem aszalt szilvát, amely egy ócska női cipőről leoperált csaton díszeleg. Az ünnepi ceremóniát Vass Elemér, Illyés Gyula és Lipták Gábor végezte. Javaslatukra a jelenlevők egyhangúan rám bízták az új Rend jövőjét, viszont megszabadítottak a két liter pálinka gondjától.

Sólyom László

ÉDES ÁLOM

A Daily Mirror felszólította olvasóit: meséljék el kedvenc rögeszméjüket, vágyálmukat. Íme a három legjobb levél.

A. E. Higgs, Hayesből: „Azt szoktam álmodni, hogy én vagyok a pénzügyminiszter és a költségvetést tárgyaljuk. Szólásra emelkedem és bejelentem, hogy mindenre van fedezetünk, úgyhogy a jövő évben semmiféle adót nem kell kivetnünk. Az éljenzés fülsiketítő.”

Mrs. I. Needley, Hull: „Szeretnék egyszer egy levelet írni Sinatrának. Kedves Frank, sajnos nem áll módomban résztvenni f. hó 22-én rendezett estélyén. Kérem, ne csüggedjen, majd talán egy más alkalommal...”

Mrs. M. Davies, Abengele: „Cassius Clay pökhendi magatartása annyira felbőszít, hogy valahányszor a képernyőn látom, legszívesebben utána másznék a ringbe és alaposan elnadrágolnám. Minthogy ötvenéves múltam és testsúlyom nem haladja meg a harmincnyolc kilót, a férjem mindannyiszor harsány derűvel kíséri dühös gyürkőzésemet.”

REKLÁMSTÚDIÓ

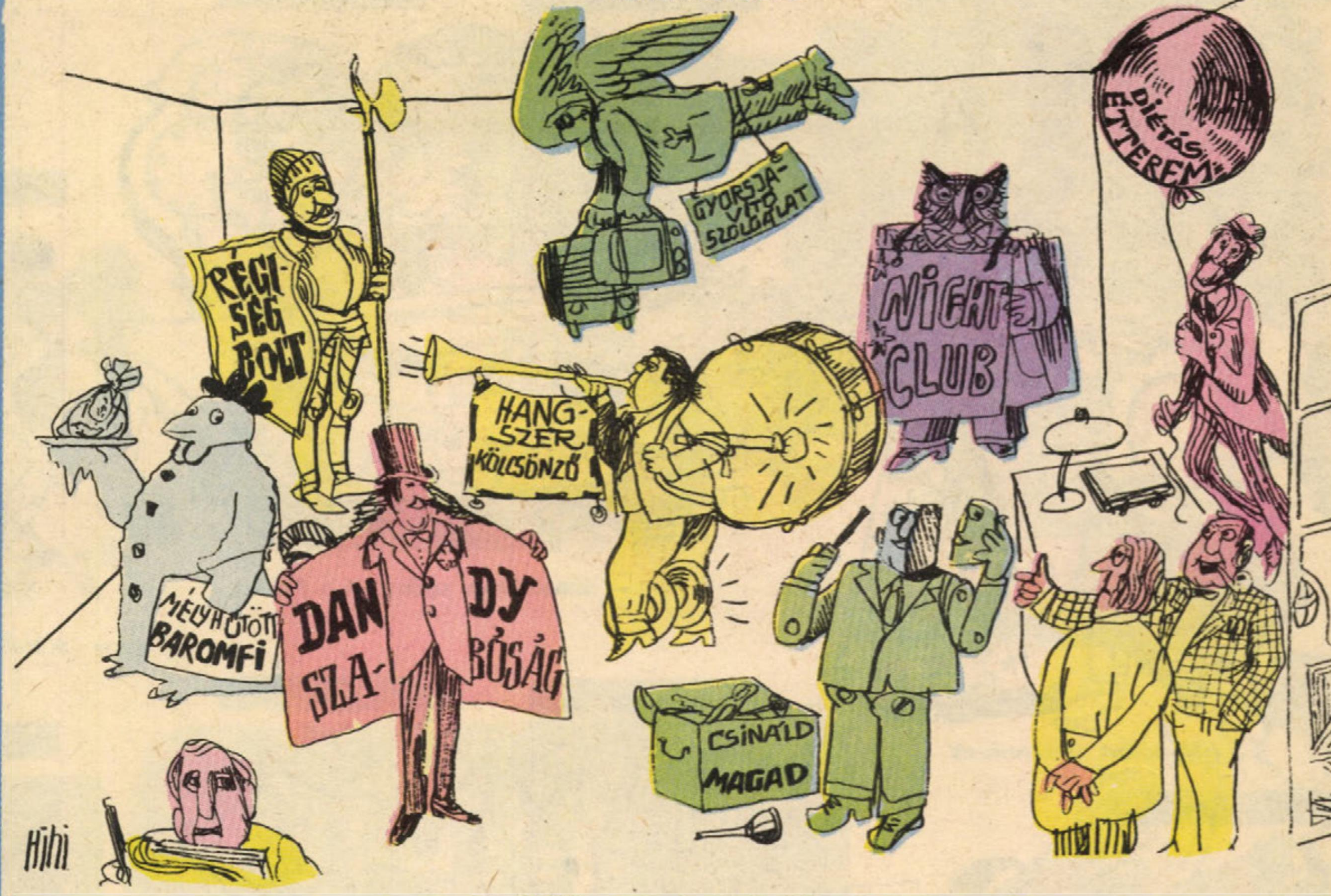

– Itt kísérletezzük ki legújabb ötleteinket.

TÚLVILÁGI RIPORT

A minap rövid turistautat tettem a túlvilágon. Szűkre szabott időmből nem tellett az alapos tájékozódásra, csupán néhány rövid beszélgetésre és a nevezetesebb helyek megtekintésére. Ezekről azonban híven beszámolok. Aki nem hiszi, járjon utána...

*

A határnál rögtön nekemugrott egy jólélek:

— Mondja, mi lett a vége a Négy páncélos és a kutyának? — kérdezte izgatottan.

— Hát itt nincs televízió? — csodálkoztam.

— Csak a pokolban! Ott kötelező!

*

— Én az egész életemet végig gyűjtögettem, harácsoltam és csak a vámnál derült ki, hogy a vagyonát senki sem hozhatja át a túlvilágra. Most a fiam folytatja, ahol én abbahagytam. Ha visszamegy, mondja meg neki, hogy nem érdemes... — kérlelt egy ismert pesti üzletember lelke.

— Felesleges! Maga sem hitte el! — feleltem és otthagytam a bárányfelhőn, melyen ücsörgött. Pontosabban öt bárányfelhőn... Mert ennyit már összeszedett...

*

Koncertet is hallgattam. Az angyalok karának közreműködésével a Szférák Zenéje volt műsoron. Felment a felhőfüggöny és a kar rázendített: „Jaj cica, eszem azt a csöpp kis szád...”

*

— Uram, én egy közlekedési baleset miatt vagyok itt — mesélte egy összetört lélek.

— Őszinte részvétem...

— Nem kell sajnálnia. A tárgyaláson megállapították, hogy nem én voltam a hibás. A pasinak elvették a jogosítványát — kuncogott és átment a Tejúton. Természetesen a zebrán!

*

— Arra ne menjen — akart eltéríteni utamból egy lélek. — Ott Néró, a közveszélyes dilettáns produkálja magát...

Nem hallgattam a tanácsra. Közelebb mentem és hallottam Nérót. Dühödten pengette lehangolt lantját és fülsiketítően kornyikált hozzá. Aztán megszólított:

— A világegyetem legnagyobb művésze vagyok, de odalent kénytelen voltam császárságból élni, mert nem értettek meg. Sajnos, itt sem méltányolnak. Kénytelen leszek azt tenni, amit Rómával: rájuk gyújtom a mennyet. Akkor majd felfigyelnek rám...

*

Be akartam menni a Menny-boltba is. De egy hatalmas tábla állta az utamat: „Elnézést kérünk! Leltározunk!”

— Kolumbusz Kristóf vagyok. Maga ugye európai?

— Igen — válaszoltam büszkén.

— Kérem, mondja meg a földijeinek, hogy semmiről nem tehetek. Én nem Amerikát, hanem Indiát akartam felfedezni...

*

Összefutottam Madame Pompadourral. Az egykor gyönyörű és életvidám dámába most hálni jár a lélek.

— Rettenetes élet ez itt. Feltámadok az unalomtól. Képzelje, a vámnál minden földi javamat elvették. Le kellett adnom a testemet is...

*

Aztán elindultam egy úton, mely jószándékkal volt kikövezve. Rögtön tudtam, hogy ez vezet a Pokol kapujához. A kapu előtt több millióan várakoztak. A kilincsen egy felirat fityegett: „Minden hely elkelt.”

— Ilyen sok gonosz lélek lenne? — csodálkoztam.

— Az ördögöt! — magyarázta egy lélek. — A Pokol olyan rossz kritikákat kapott, hogy mindenki kíváncsi rá...

*

Viszont megnéztem a mennybéli Patyolatot, a tisztítótüzet. Sajnos, javították a kazánokat, ezért csak félgőzzel ment az üzem. Nem csoda tehát, hogy a beadott lelkek foltosak maradtak.

*

Több helyre nem jutottam el, mert lejárt a vízumom. Élesen csendült egy lélekharang, mely pontosan úgy szólt, mint a vekkerem.

— Itt van a feltámadás — ébredtem, mert megszólaltak a Reggeli krónika harsonái. Kinyitottam a szemem, de egy teremtett lelket nem láttam. Csak a feleségem állt mellettem és a vállamat rázta. Aki pedig erre képes, annak nincs is lelke...

Ősz Ferenc

NEHÉZ KÚRA

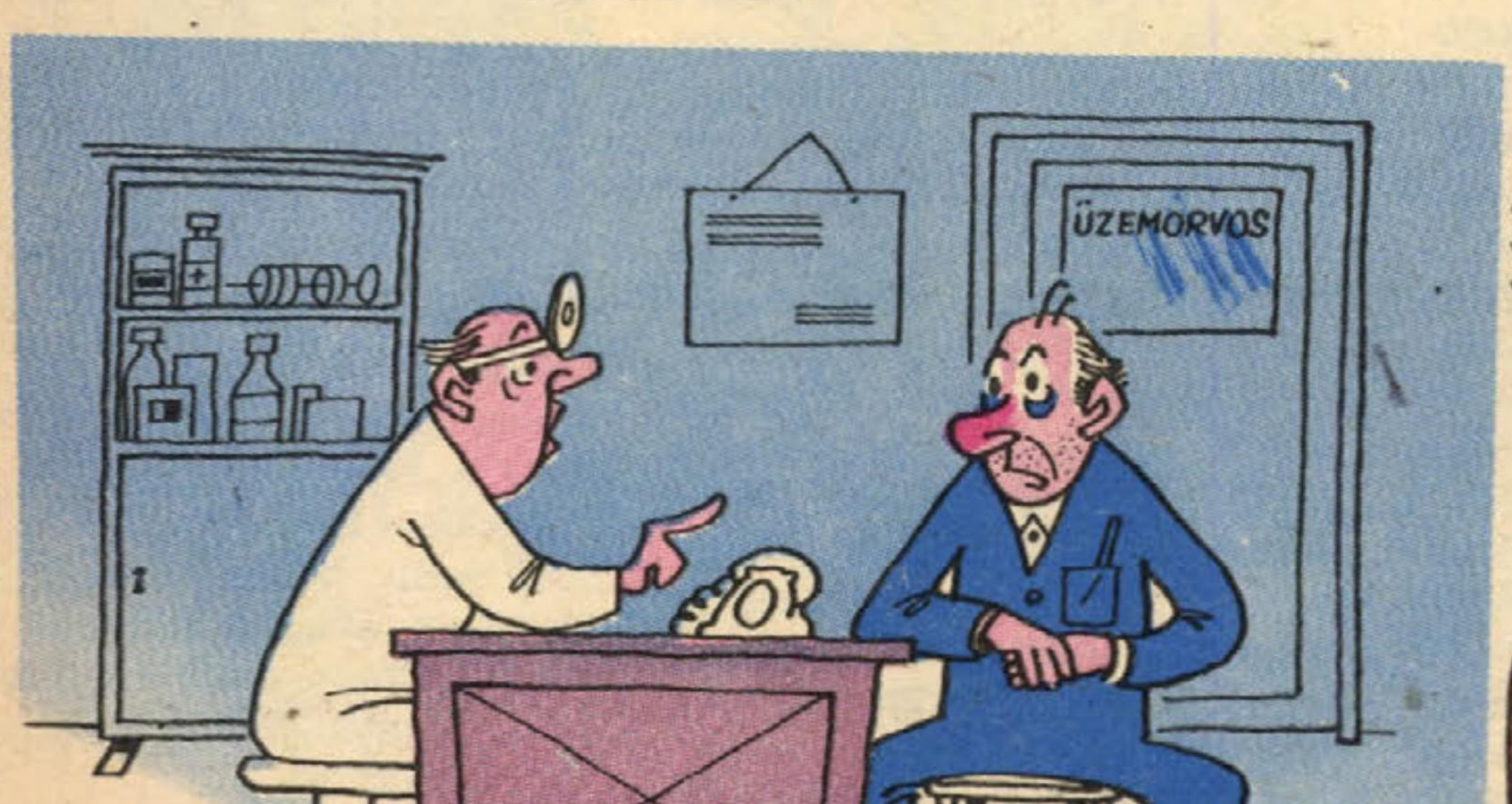

– Ha meg akar gyógyulni, csak vizet szabad innia.
– Jó, jó, doktor úr, de miben vegyem be?

VADÁSZSZERENCSE

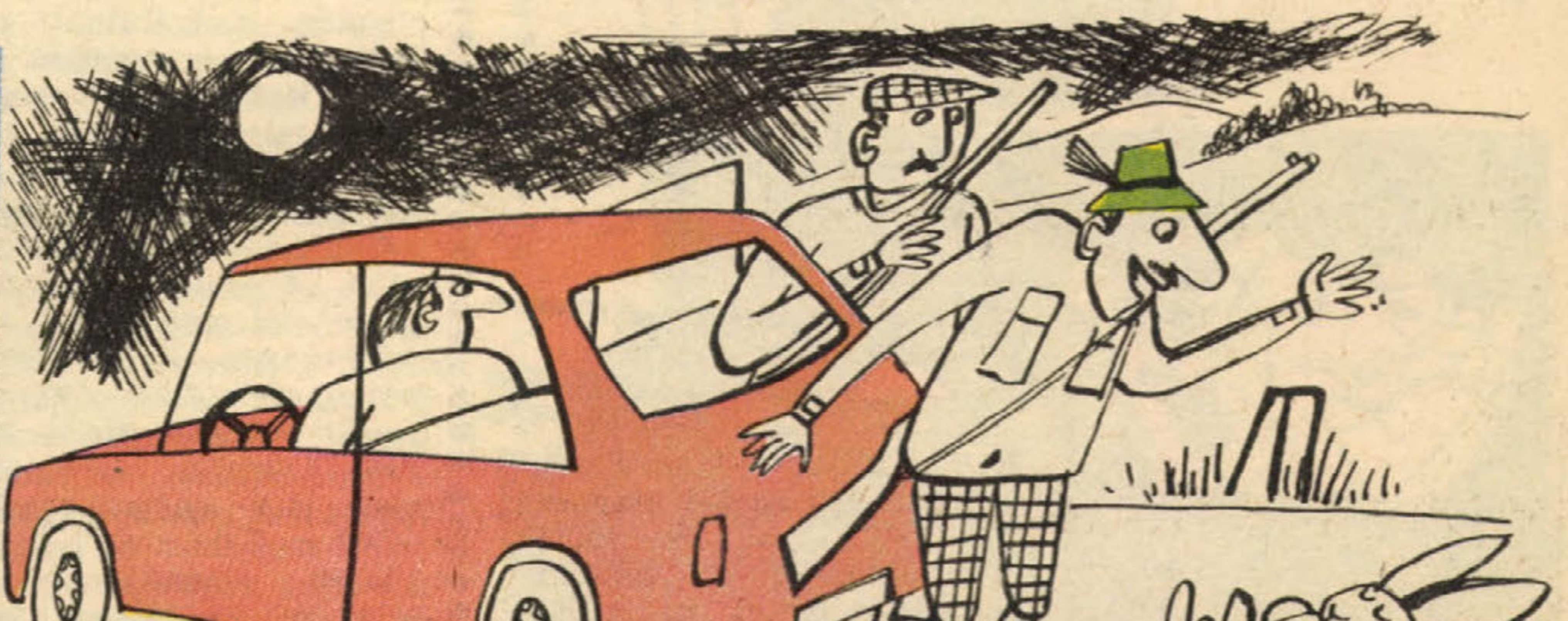

– Hurrá, mégse megyünk haza zsákmány nélkül!

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MIT CSINÁLNAK HOLNAP ILYENKOR?

Balázs-Piri Balázs:

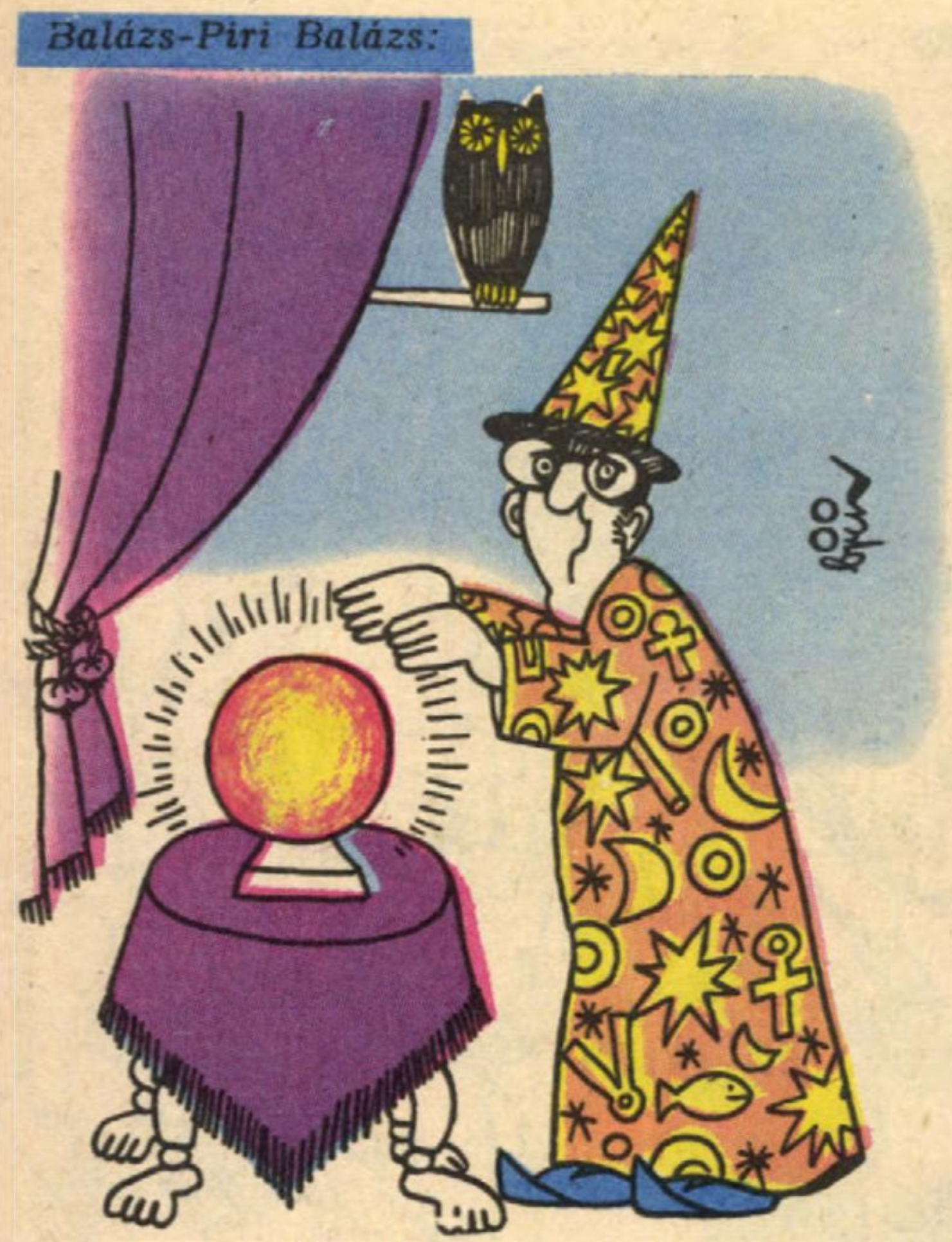

- Mindjárt utánanézek.

Hegedűs István:

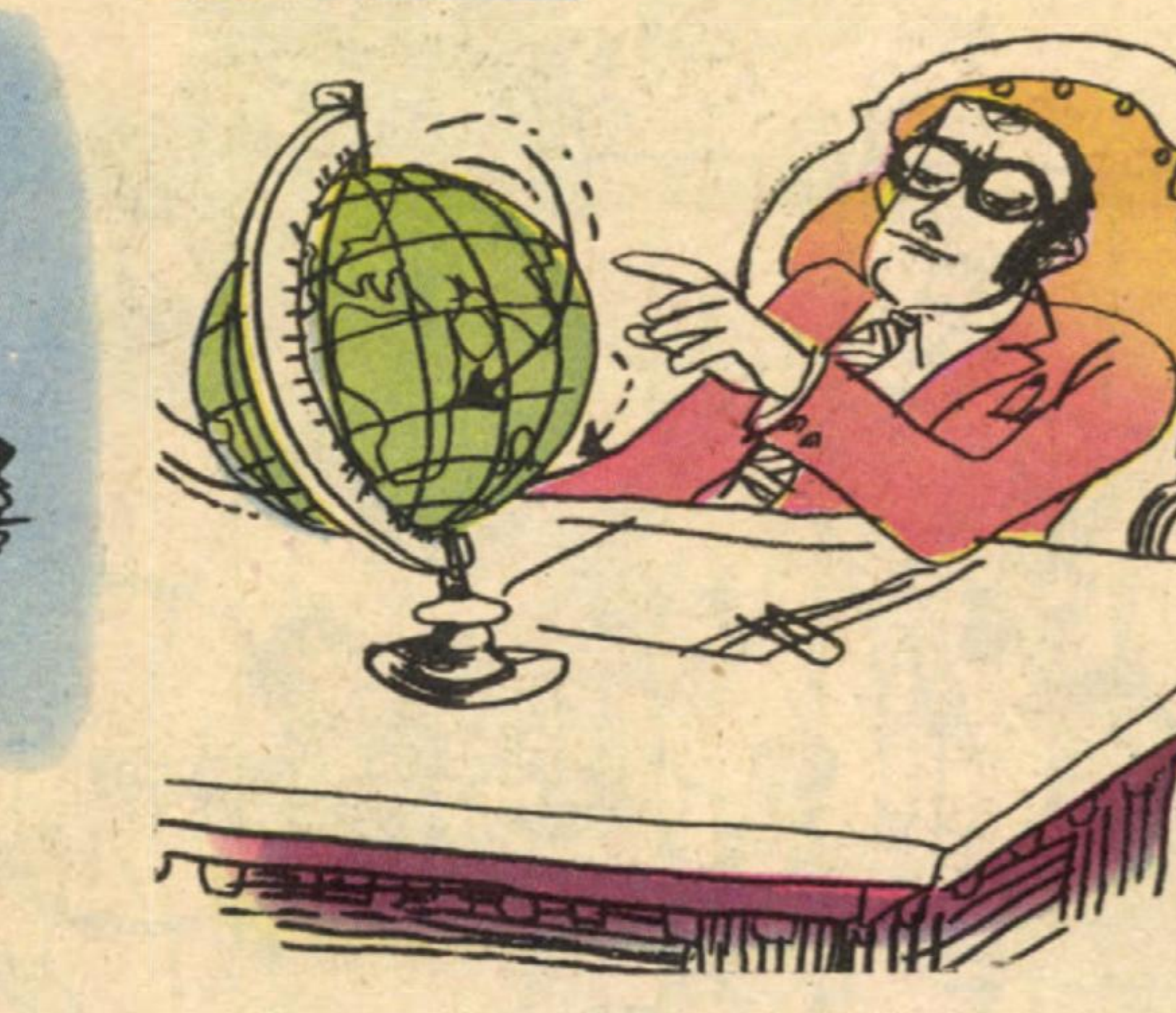

– Kimozdítom sarkaiból a Földet.

Erdei Sándor:

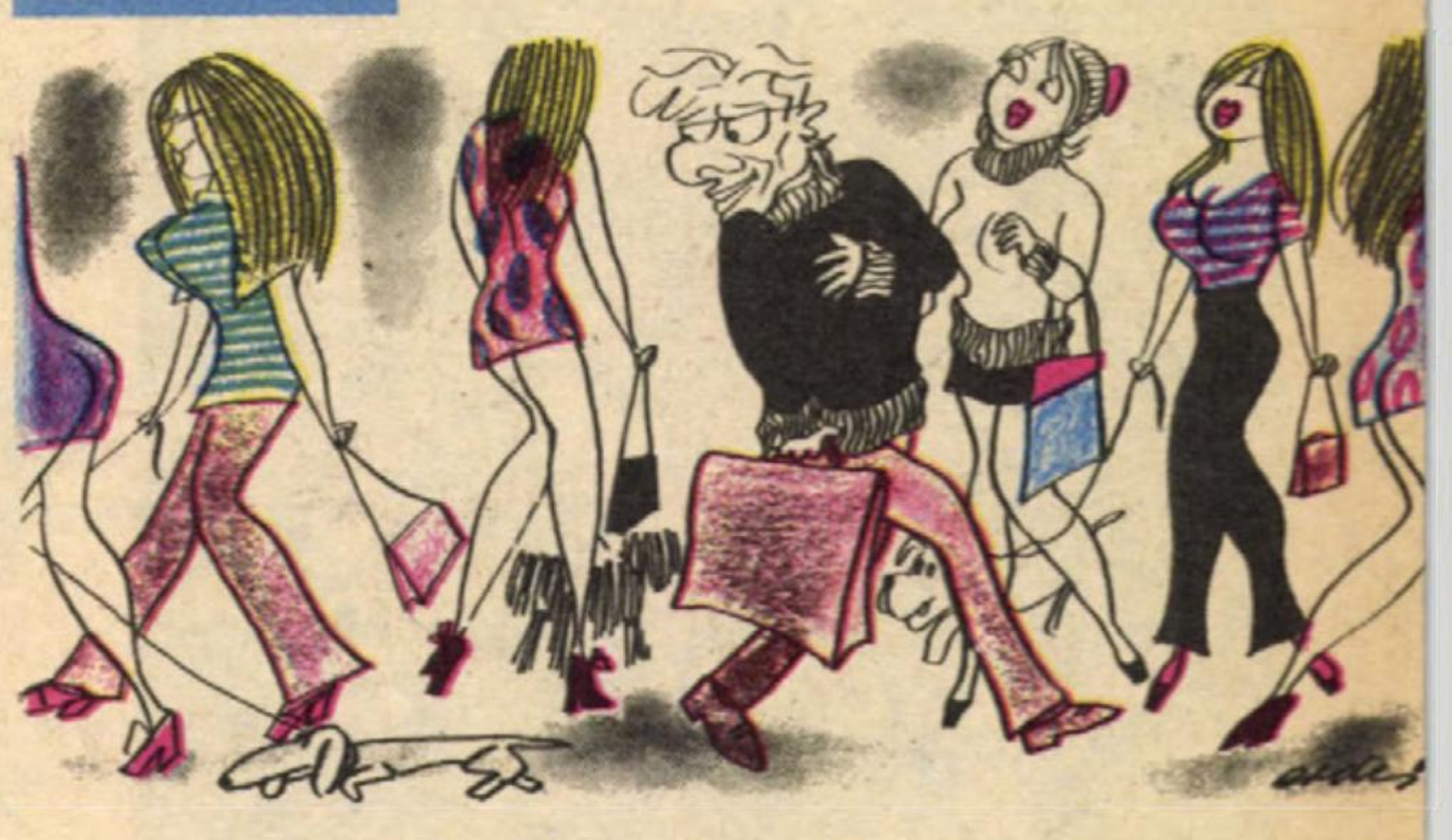

– Az utcán heverő témát keresem.

Lehoczky István:

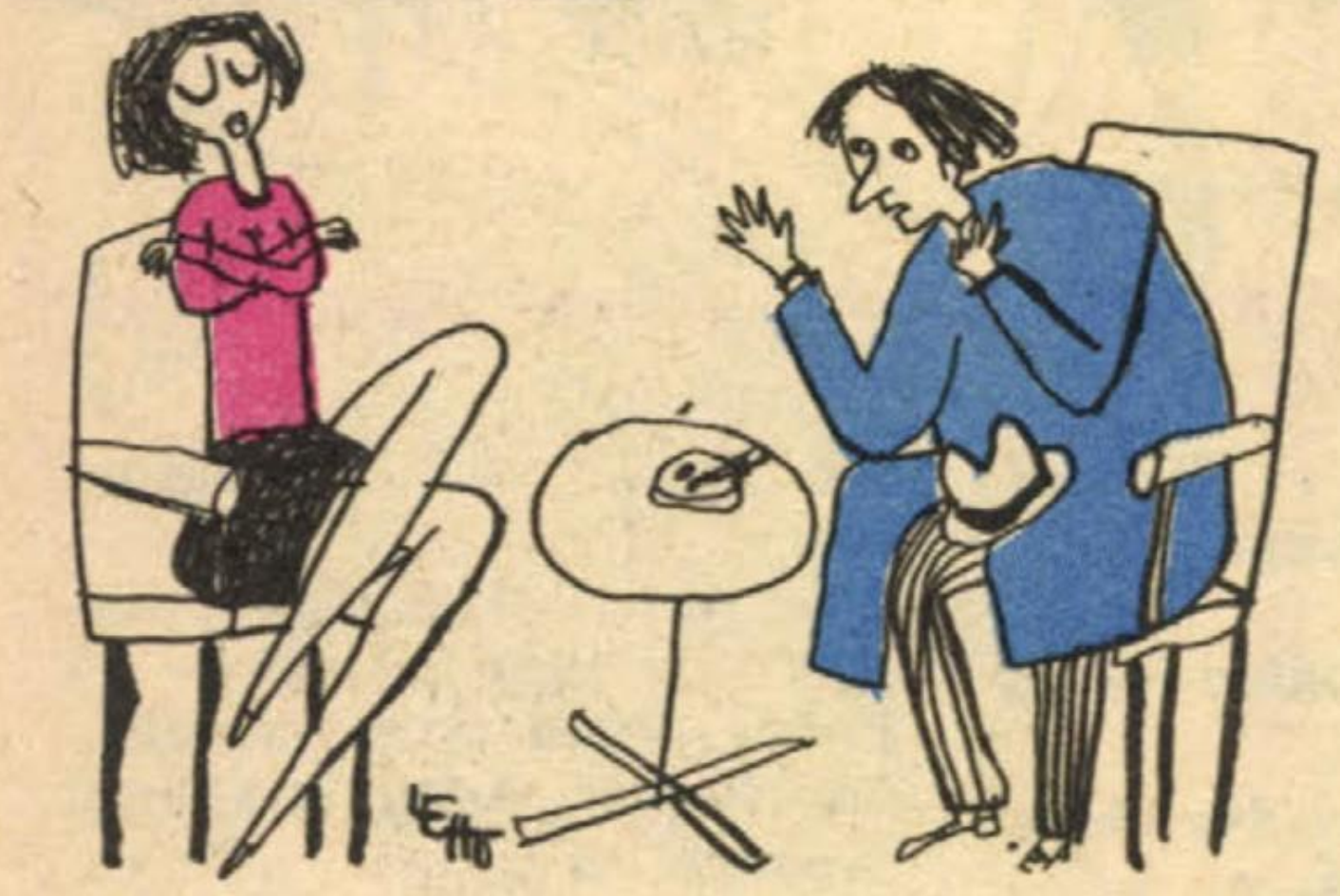

– Igyekszem megmagyarázni, hol voltam tegnap ilyenkor.

Várnai Gyorgy:

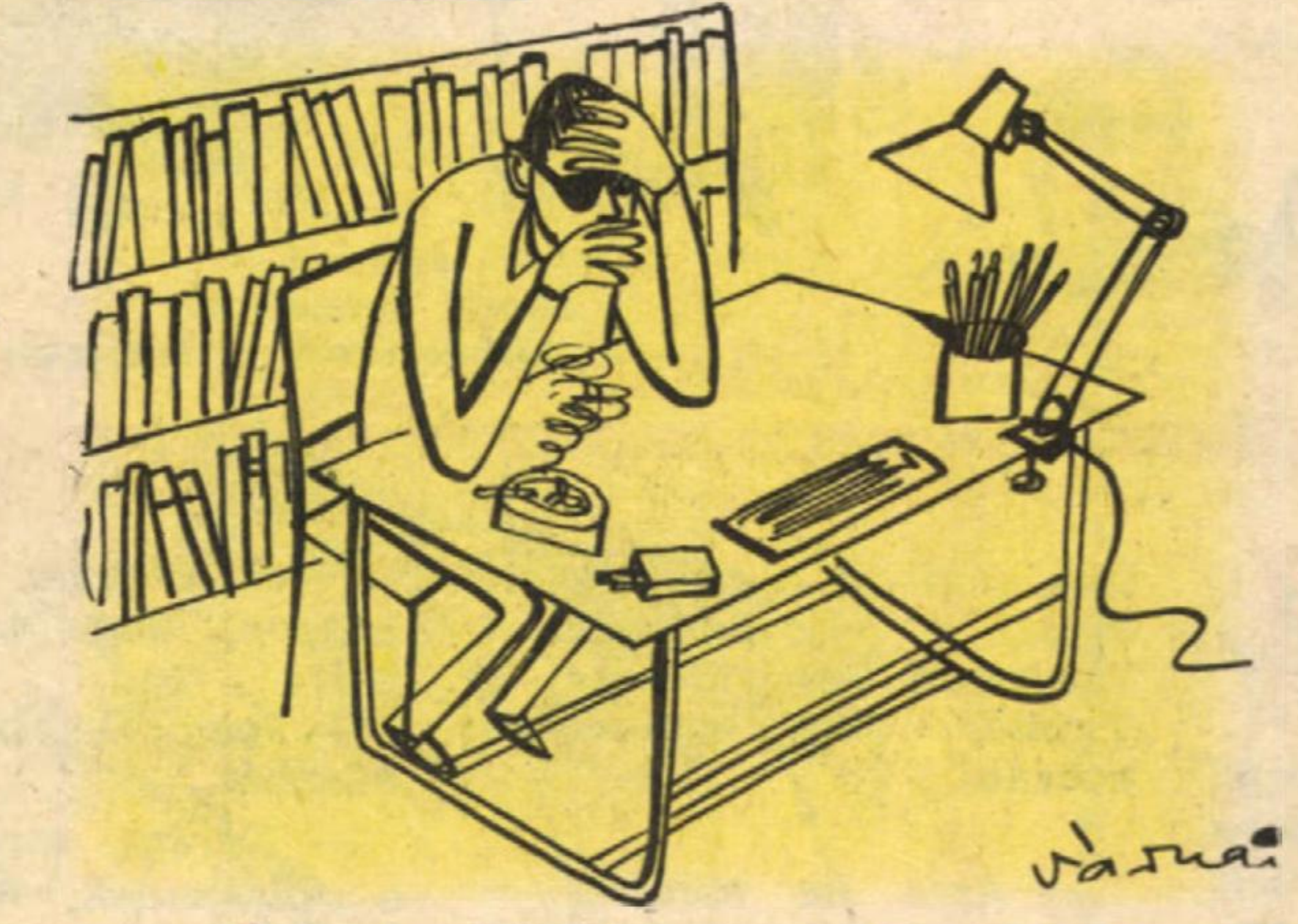

– Azon gondolkodom, hogy mit csinálok majd holnapután ilyenkor.

Sajdik Ferenc:

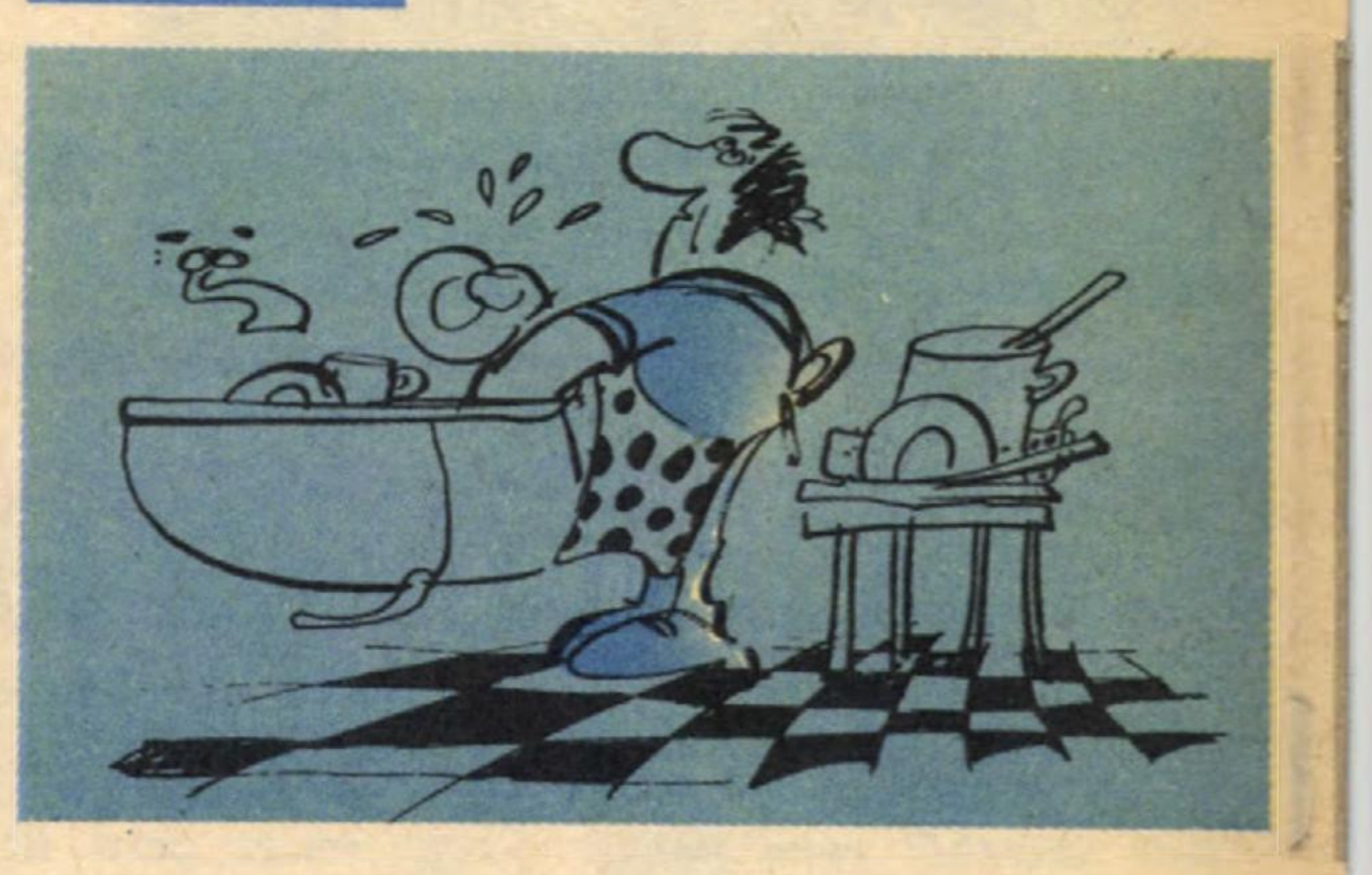

– Kant filozófiájának mélységein fogok elmélkedni.

Endrődi István:

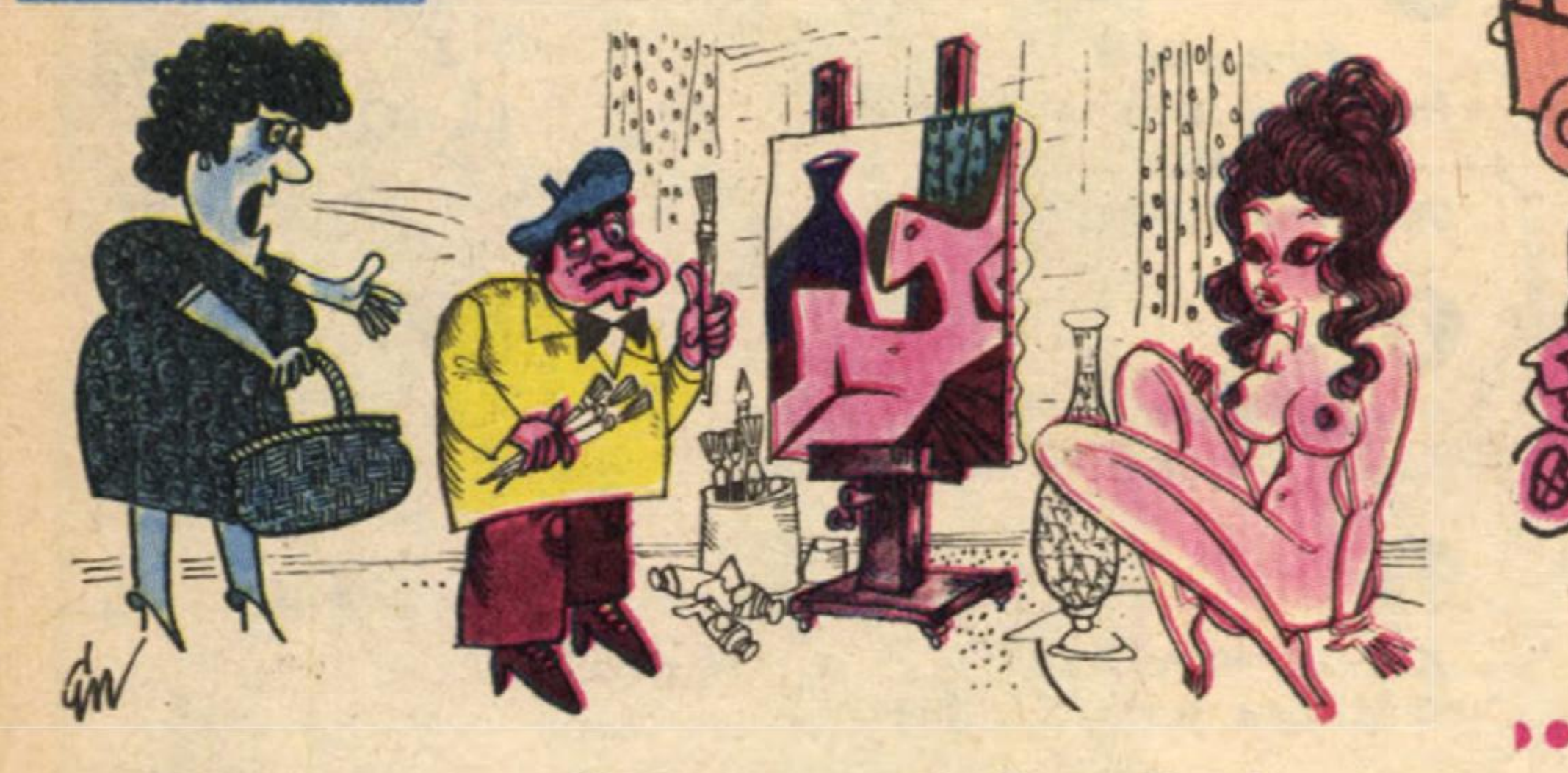

– Még nem tudom. Vagy egy remekművet alkotok, vagy lemegyek bevásárolni.

Fülöp György:

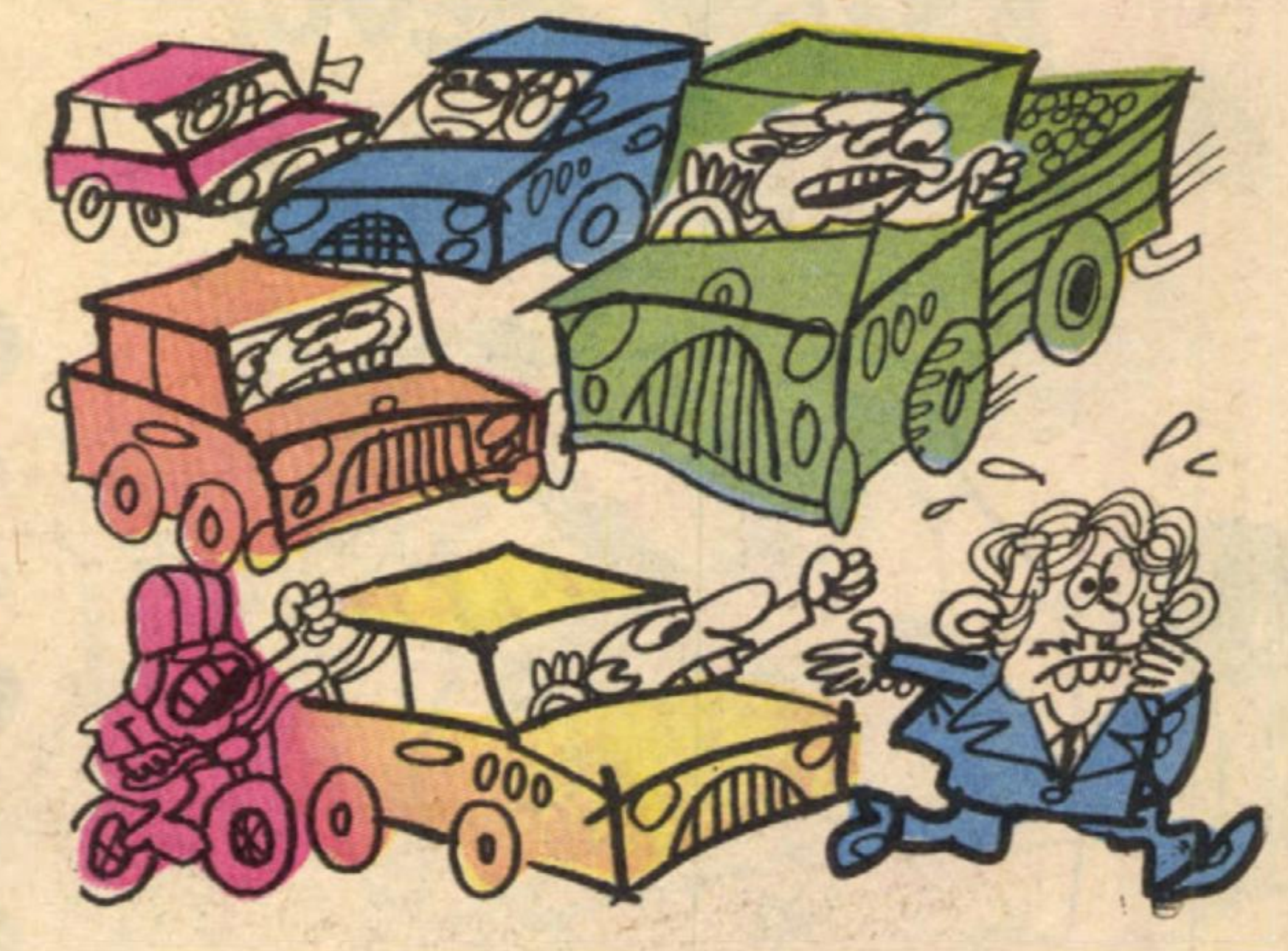

– Meg is kell azt érni.

Takács Imre:

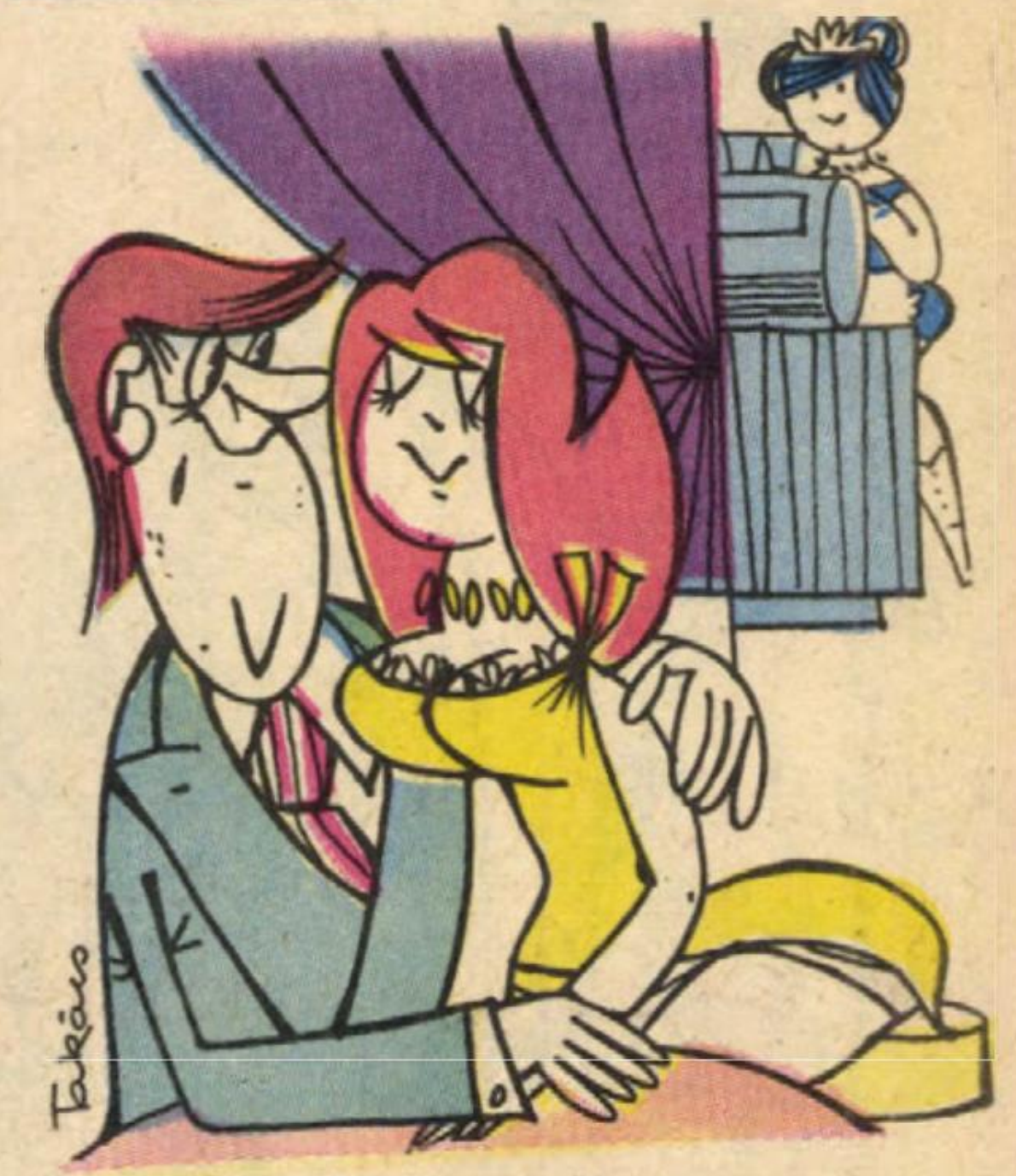

– Amit mindennap.

Vasvári Anna:

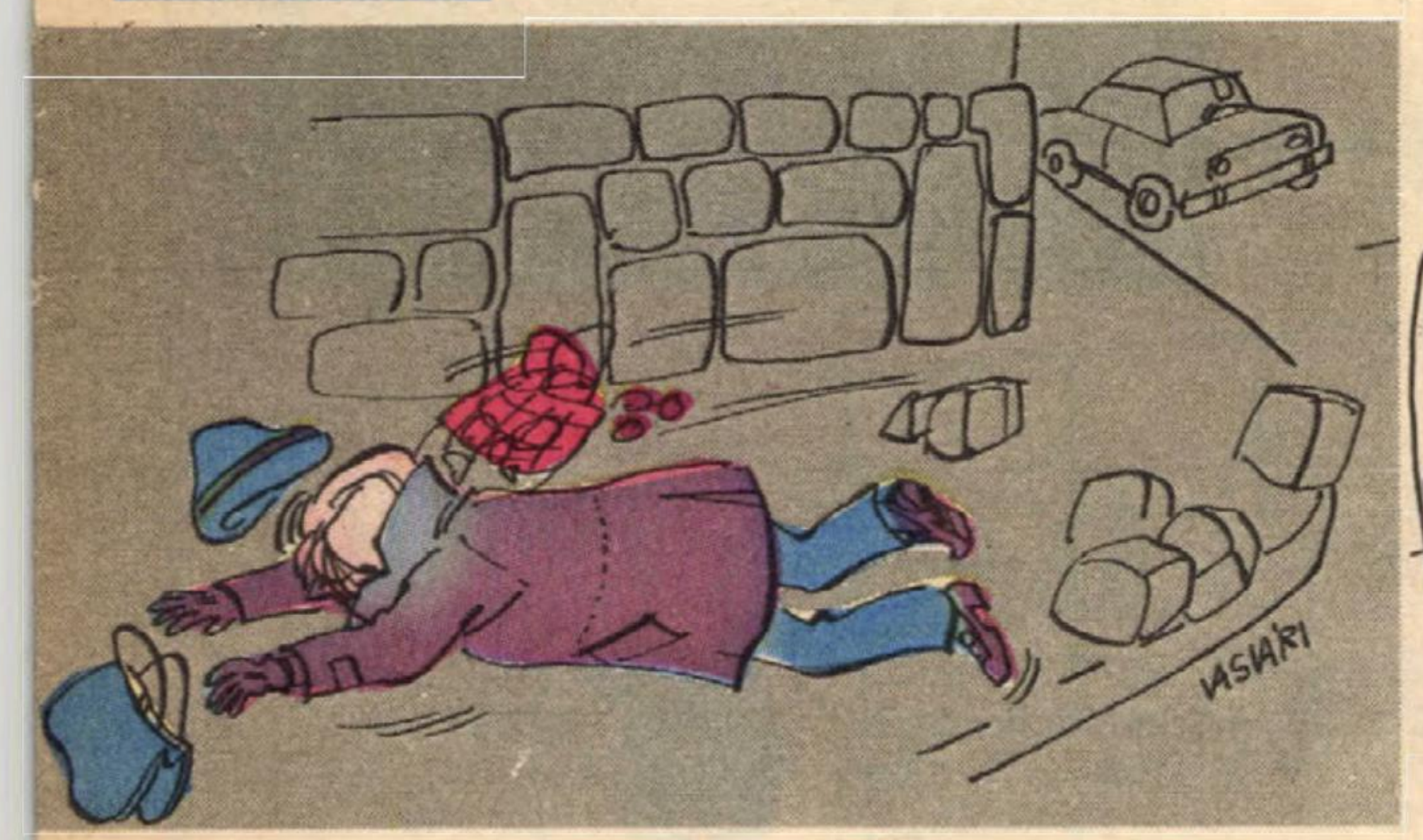

– Ha nem csalódom, el fogok esni.

Brenner György:

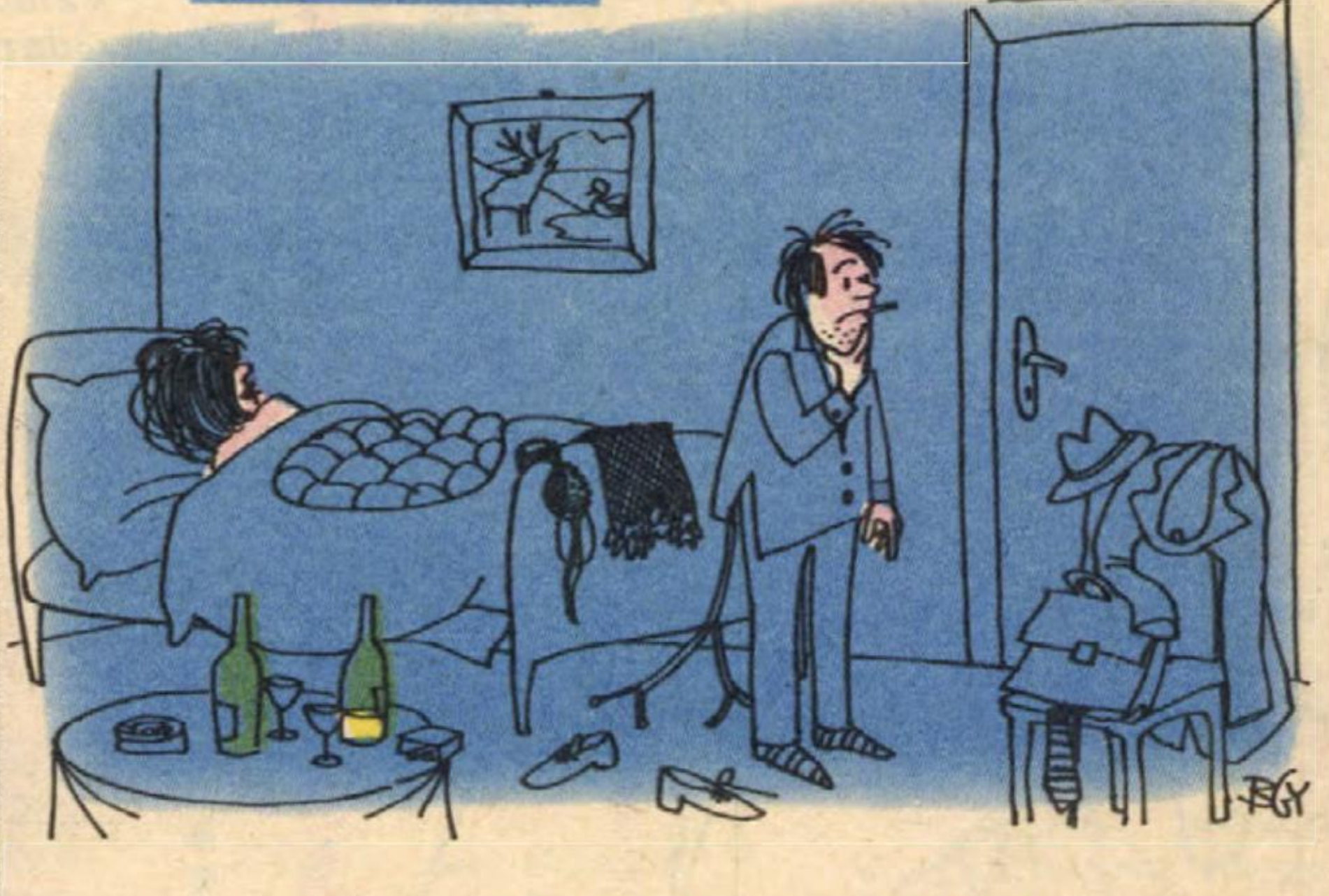

– Töröm a fejem, hogyan lehettem megint ilyen őrült?

Szűr-Szabó József:

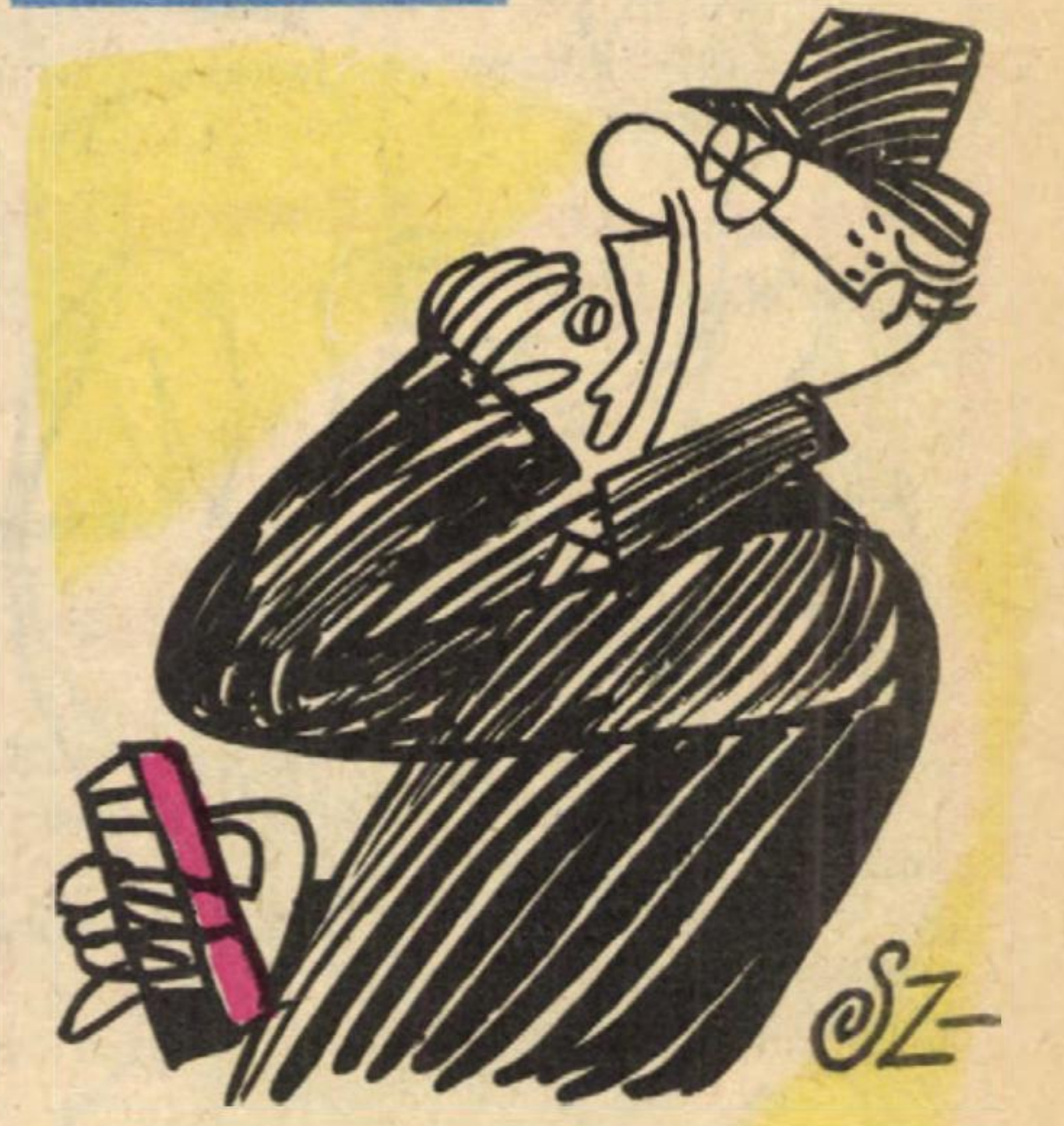

– Beveszek egy andaxint és tovább csinálom.

KELLEMETLEN TALALKOZAS

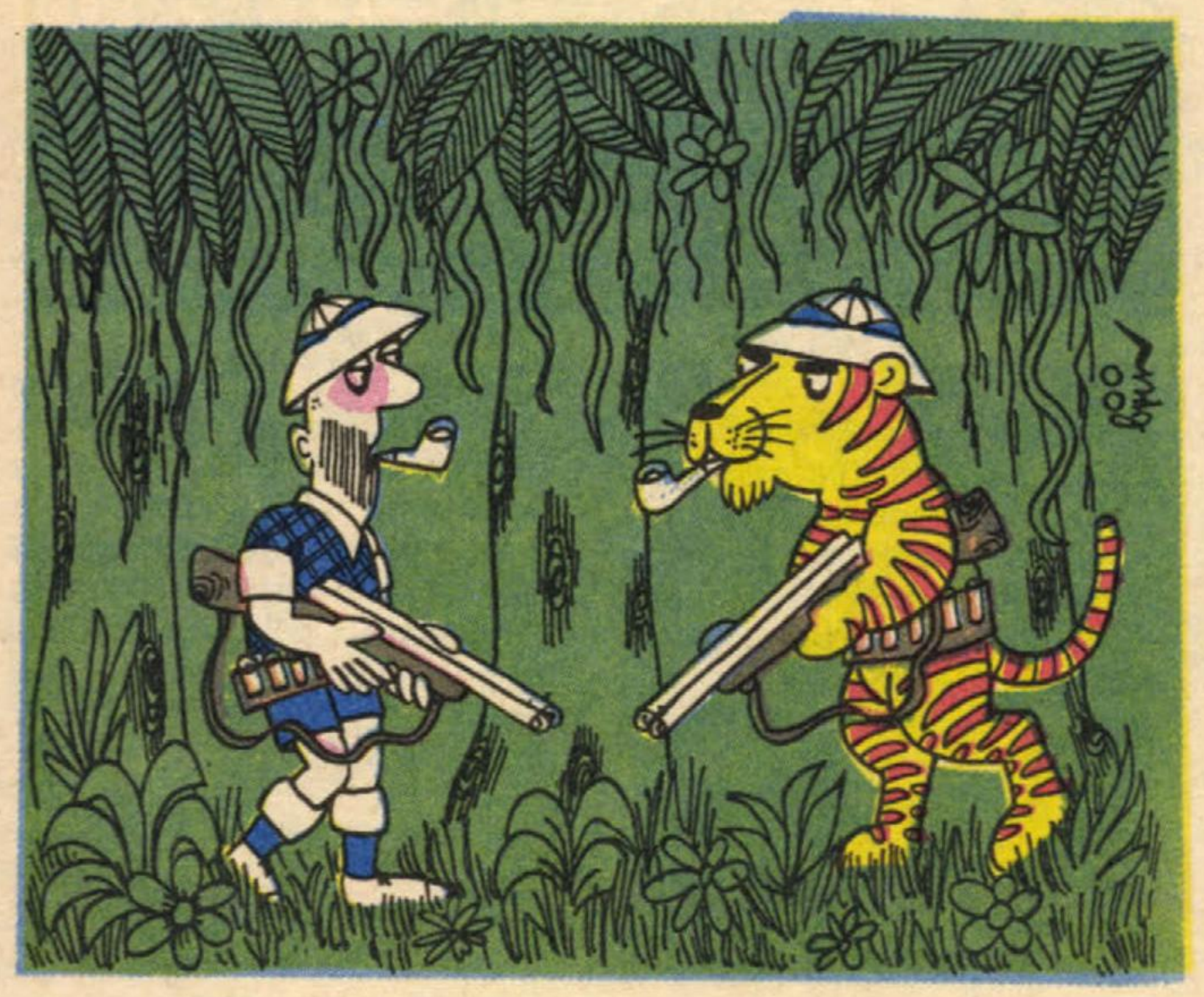

ABSZOLUT KENYELEM

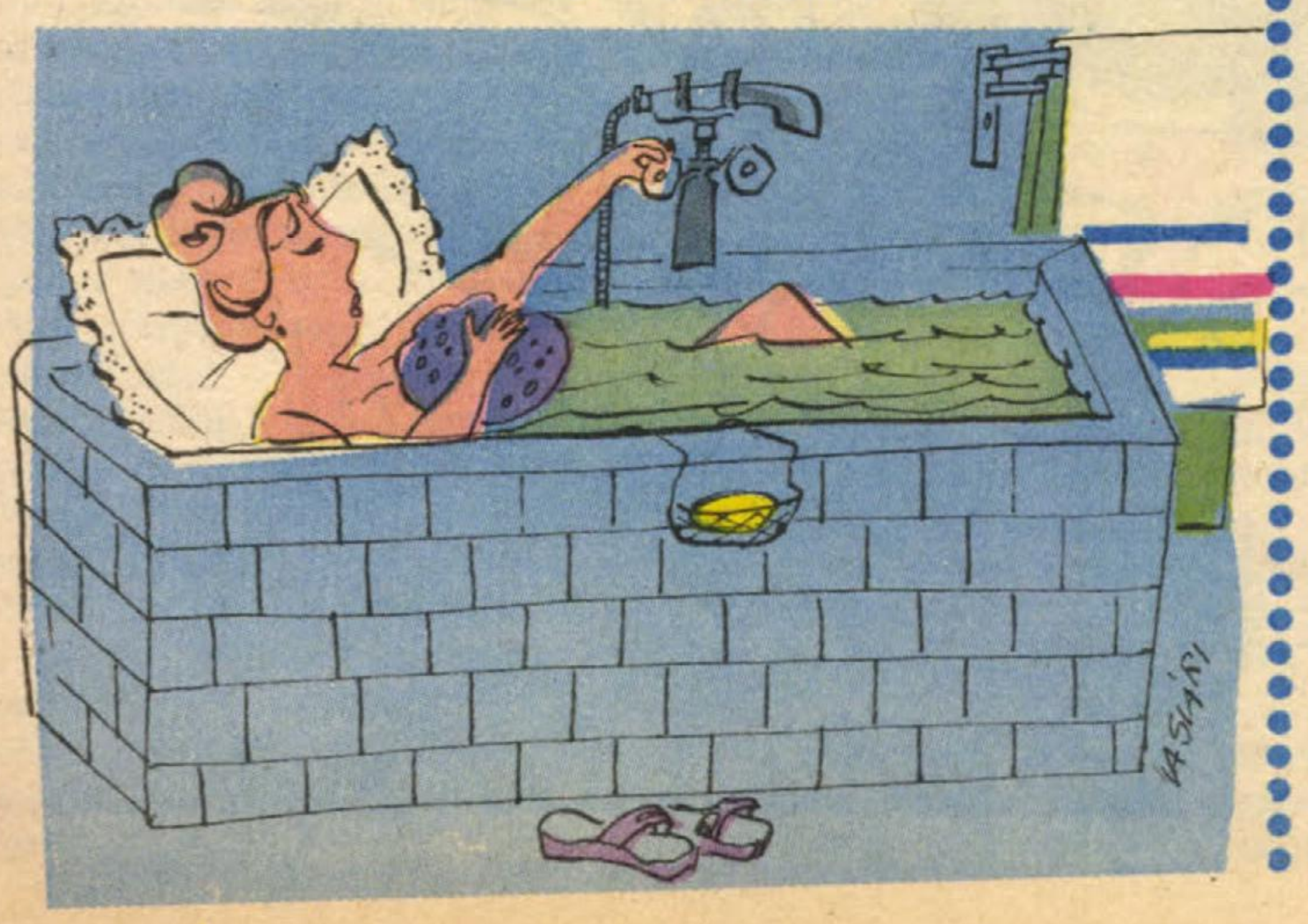

SÁROSPATAKI VASÁRNAP

ELŐJÁTÉK

A „Magyarország címtára" elnevezésű kiadvány nem tud arról, hogy szálloda volna Patakon, csupán egy turistaházat tart nyilván. Azt hívom fel telefonon, hogy szállást kérjek egy éjszakára.

— Sajnos, kérem, pillanatnyilag nincs gazdánk — mondják a drót túlsó végén. — Amíg a gazda kérdése el nem dől, zárva tartjuk a házat. Tessék talán a Borostyán Szállóban próbálkozni...

Így tudom meg, hogy már szálloda is van Patakon. Ám hamarosan azt is megtudom, egy másik telefon árán, hogy üres szoba viszont nincs.

— Tessék talán a fizetővendég szolgálatnál próbálkozni — mondják nagyon kedvesen és megadják a telefonszámot.

Első próbálkozásom sikertelen marad: a megadott szám — szombat délelőtt 10 órakor, idegenforgalmi csúcsidőben! — nem jelentkezik. Újabb kísérletemet, déltájban, siker koronázza: felveszik a telefont, s közlik, hogy mehetek, lesz szoba. Mindezt azért mondtam el, hogy kitűnjék, mennyire nem könnyű vendégnek lenni Patakon! (Ide kívánkozik három észrevétel még: 1. Az IBUSZ-iroda szombat déltől hétfő reggelig zárva van, épp a legnagyobb vendégjárás idején. 2. Patakot ismertető kiadványt sehol sem látni. 3. Az Utasellátó a vonaton még egy kosaras embert sem állított szolgálatba, a négy óránál hosszabb út alatt sem kávét, sem mást inni nem lehetett.)

Lent Patakon sajnálattal közölték, hogy a legkisebb szoba, amit adni tudnak, háromágyas. Patak a nagy szobák városa. Itt ugyanis hajdanán a diáktartás volt az egyik fő foglalkozási ág. Akkora szobákat építettek, hogy 4—5 diák elférjen bennük. Az egy családnál lakó 10—15 diák egy összetartó közösséget, a szállásadó nevét viselő „gárdát" alkotott, s gyakran került belharcba más „gárdákkal".

A viszontagságos utazást követő éjszakán én is egy ilyen régi diákszálláson aludtam, álmomban én is gárdista voltam, s társaimmal együtt kemény csatát vívtam a szomszédos diákgárdával. A csata nagyon elfajulhatott, mert hirtelen nagy robaj rázkódtatta meg a levegőt... Az ocsúdás pillanatai után jöttem rá, mi történt voltaképp: a folyó vizet pótló bádog vizeskannát nekirúgtam a cserépkályhának.

DÉLELŐTTI TÉMA: A SZÜRET

Reggel szinte teljesen üres a pataki utca. Itt-ott lehet csak látni néhány beszélgető férfit. A téma mindenütt azonos: hogyan sikerült a szüret, milyen édes az idei must?

A fodrásznál is ez a téma. B. bácsi büszkén mondja, hogy az ő mustja 21 fokos.

— Belelépett abba már a Szerencsi Cukorgyár is! — mondja egy hitetlenkedő.

Ez nagy sértés, mert azt jelenti, hogy a hordóban felcukrozták a mustot, s az ilyen gyanúsítás ellen B. bácsi erősen tiltakozik. Sokan a pártját fogják, s kijelentik: B. bácsinak hitelt kell adni, hiszen ő nemcsak bortermelőként ismert, hanem fogyasztóként sem igen akadt párja hajdanában Patakon.

B. bácsinak jólesik az elismerés, bár amint mondja, mostanra, 69 éves korára felhagyott az ivással.

— Meg kellett érnem azt a szégyent, hogy eladom a boromat. Azelőtt a magam termelte bort, meg az én szilvámból főzött pálinkát magam fogyasztottam el a barátokkal. Hej, de sokszor eldanoltam, hogy: „Mád, Keresztúr, Patak, Tállya — az én zsebem a pénzt nem állja..." De az igazán nagyitalos ember nem én voltam, hanem A. mérnök — nyugodjon békességben, az volt a derék magyar —, aki egy hétig tudott inni egyfolytában!

Valaki megjegyzi: hajdanában gondozottabbak voltak a szőlők, s példaként az egykori malomigazgatót említi. Más valaki közbeveti: könnyű volt akkor a malmosnak, 80 fillérért már kapott napszámost. Aztán akörül támad vita, hogy az újhelyi borok jobbak-e, vagy a patakiak. Majd az esőre terelődik a szó, s az a közmegállapodás, hogy semmi szükség nem volna rá.

Az eső, oktalan jószág, nem tudja ezt, s unalmában esni kezd.

DÉLUTÁNI TÉMA: ÖREGSÉG, FIATALSÁG

Ebéd utánra eláll az eső, s a város utcáit ellepik az emberek. A szemlélődő idegeneknek feltűnik, hogy itt szinte minden Rákóczi nevét viseli: a gimnázium, a művelődési ház, a mozi, s uramfia!, még a turistaház is. Pedig igazán bőséges névválaszték állna rendelkezésükre, sok híres-nevezetes ember élt itt a városban. (A mozi egykor Comenius, a nagy hírű pedagógus nevét viselte, ugyan miért kellett elperelni tőle?)

Az idegenforgalom Patakon táblás házak előtt folyik. Majd minden házon tábla hirdeti, milyen neves személyiség élt a falai között, vagy azt, hogy a ház műemlék, épült anno valahányban, barokk, klasszicista vagy copf stílusban. Öreg város Patak. S ez nem volna baj — de kopott is. Nemcsak régiek ezek a házak, de többségükben elhanyagoltak is, több gondviselést kívánnának. A Kossuth Lajos utca nem véletlenül nyerte a nevét: pataki diák korában itt lakott a névadó. A lövészteknőre emlékeztető kátyúk láttán az az érzése az embernek, hogy az úttest most is abban az állapotban leledzik, ahogy Kossuth diákságának idején volt, százötven évvel ezelőtt, azóta nem nyúltak hozzá, kegyeletből.

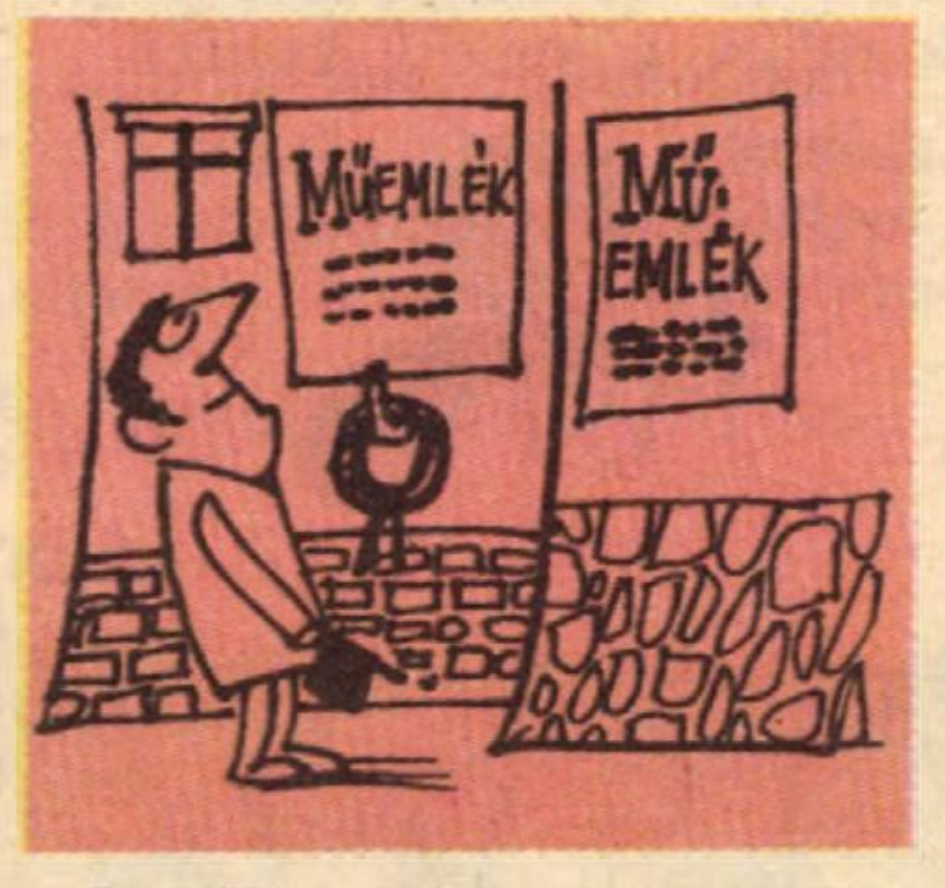

Csak küllemre öreg ez a város, de szellemében nem. Megfiatalítják legbecsesebb lakói, a diákok. Délután már övék az utca, rajokban korzóznak rajta. Sok helyütt látni egy fiút s egy lányt elmélyülten beszélgetni a járda szélén. Mi lehet a témájuk vajon? Nem biztos, hogy az idei must cukorfoka.

KATEGÓRIÁK

A Patakot vasárnaponként elözönlő idegeneket három fő csoportba lehet sorolni:

1. Ha nagy csomaggal jön az állomás felől — akkor szülő, aki a szellemi táplálék mellé egy kis testit is hoz a csemetéjének.

2. Ha csoportba verődve kószál az utcán, színes őszi gallyakkal felboglározva — akkor hivatásos turista.

3. Ha magányosan bolyong az utcán, révült mosollyal az arcán, s lopva megsimogat egy falat, egy kőkerítést vagy egy gesztenyefát az Iskolakertben — akkor óvatosan ki kell kerülni.

Félni azonban nem kell tőle. Nagyon is jámbor fajta, egyáltalán nem veszélyes. Egykori pataki diák az illető — aki emlékeit idézni jött ide.

Radványi Barna

KEDVEZMÉNY

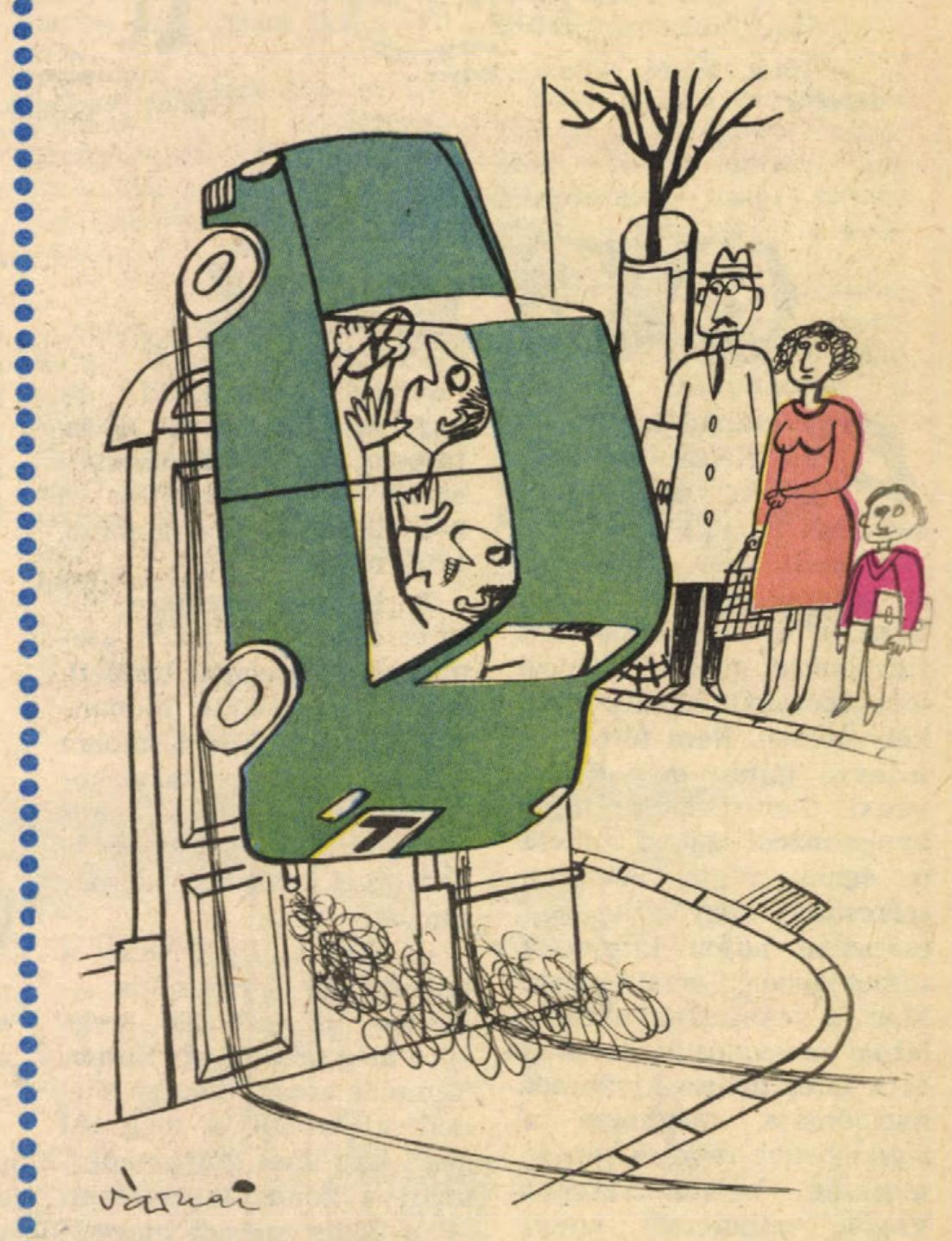

– Inkább átengedem a vizsgán, csak menjen már vissza az úttestre.

Mese, mese, meskete

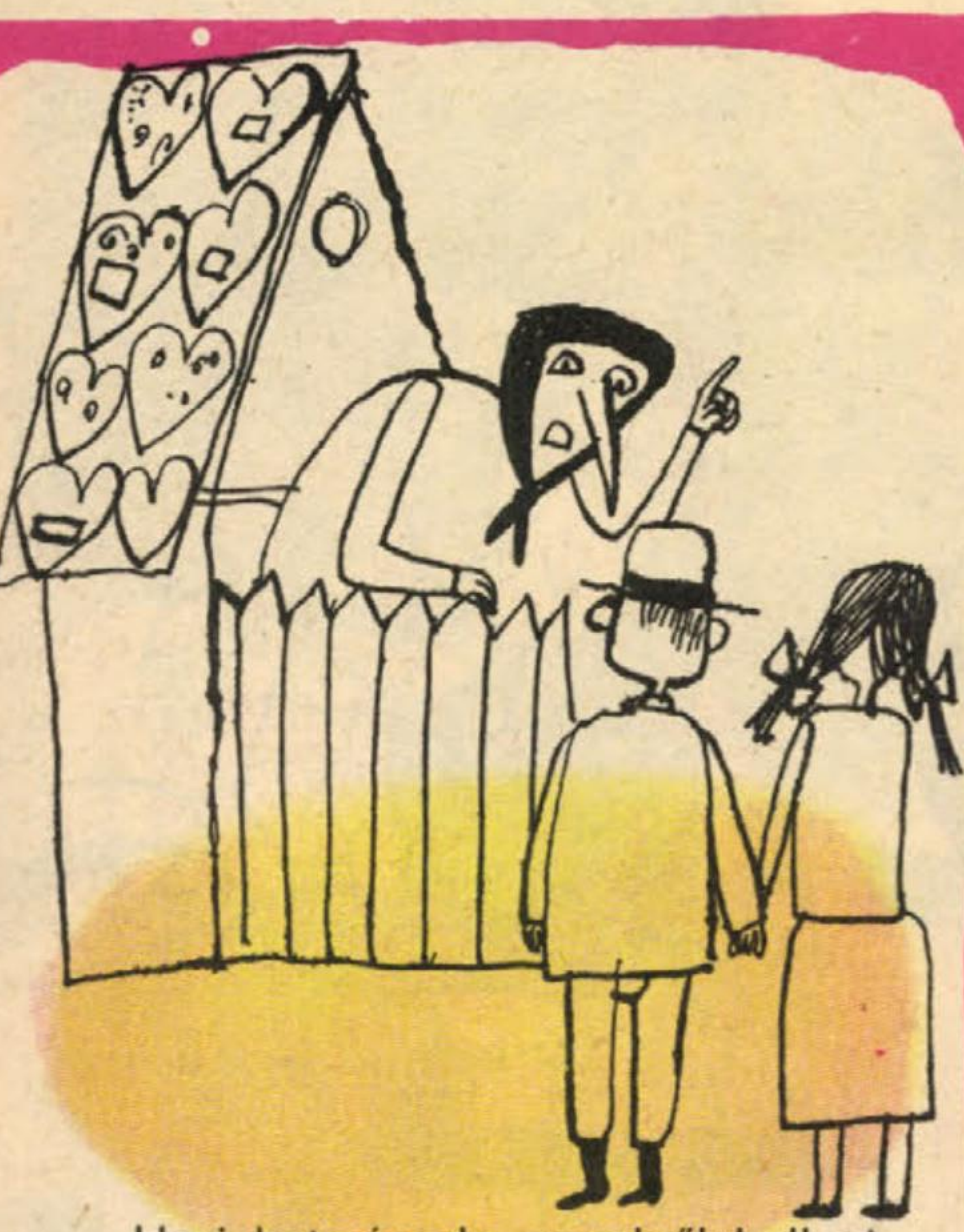

– Havi hatszáz, de gyerekről hallani sem akarok.

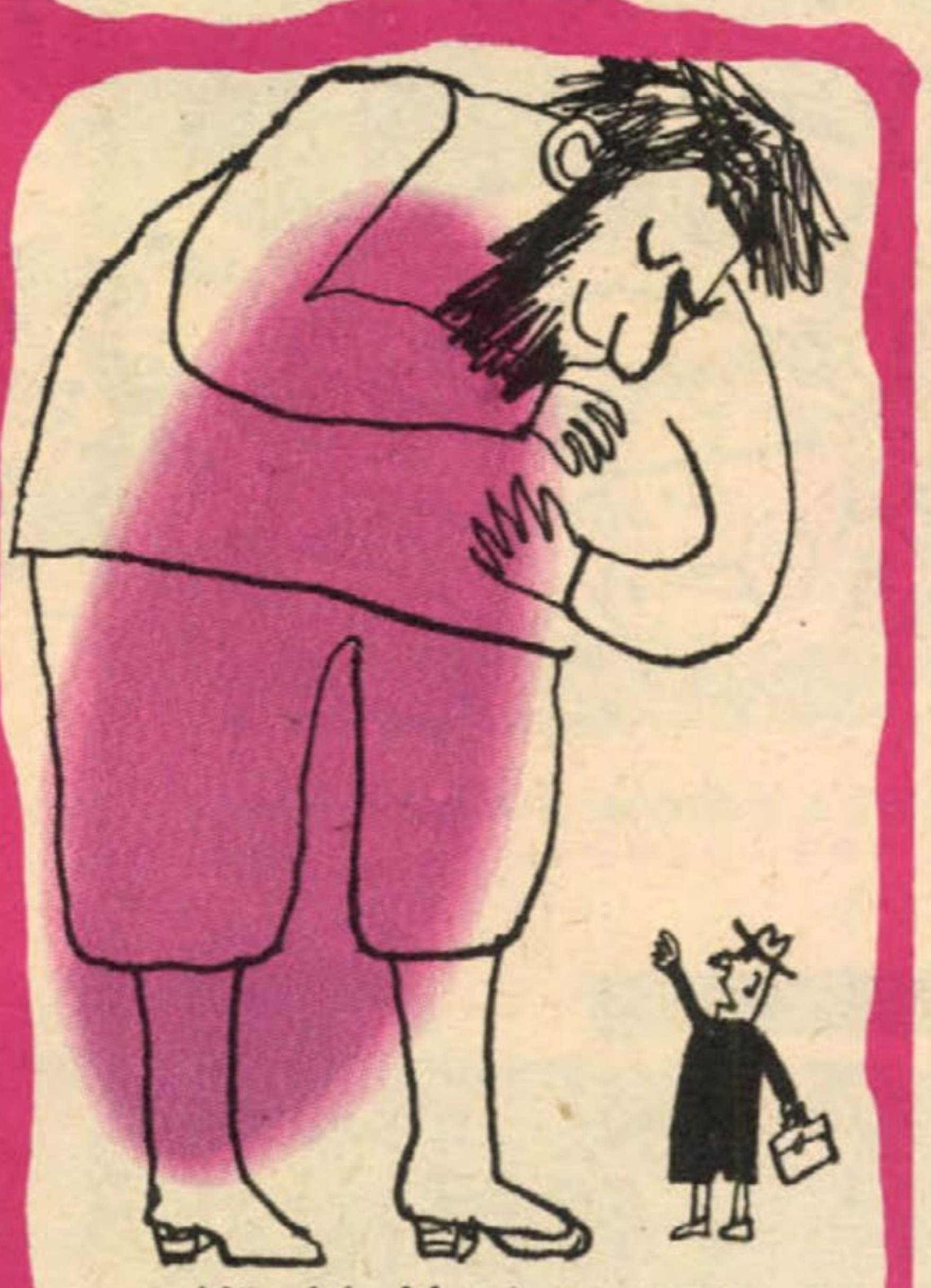

– Hüvelyk Matyi a nevem, a központból jöttem.

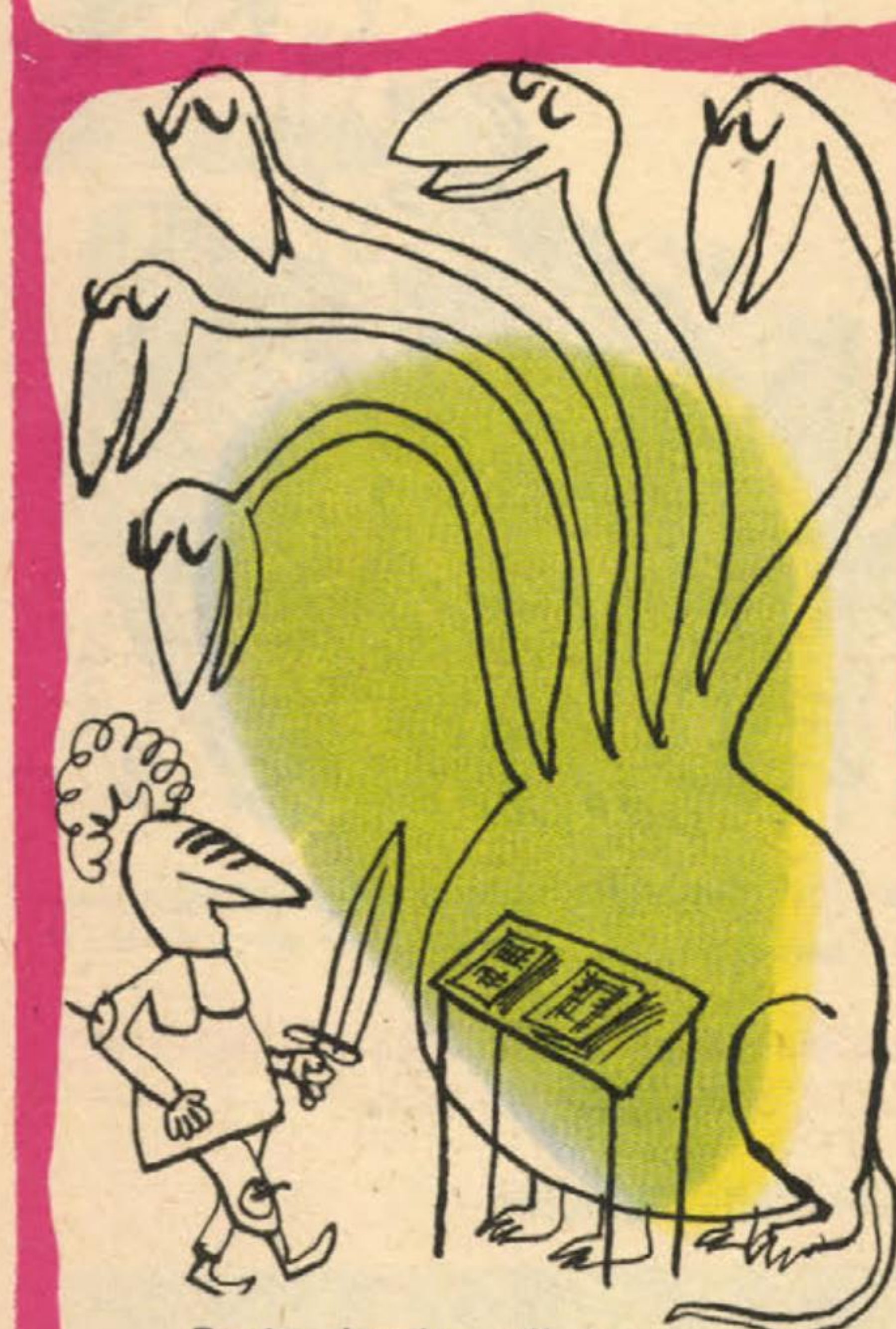

– Totót, lottót, villamosjegyet tessék!

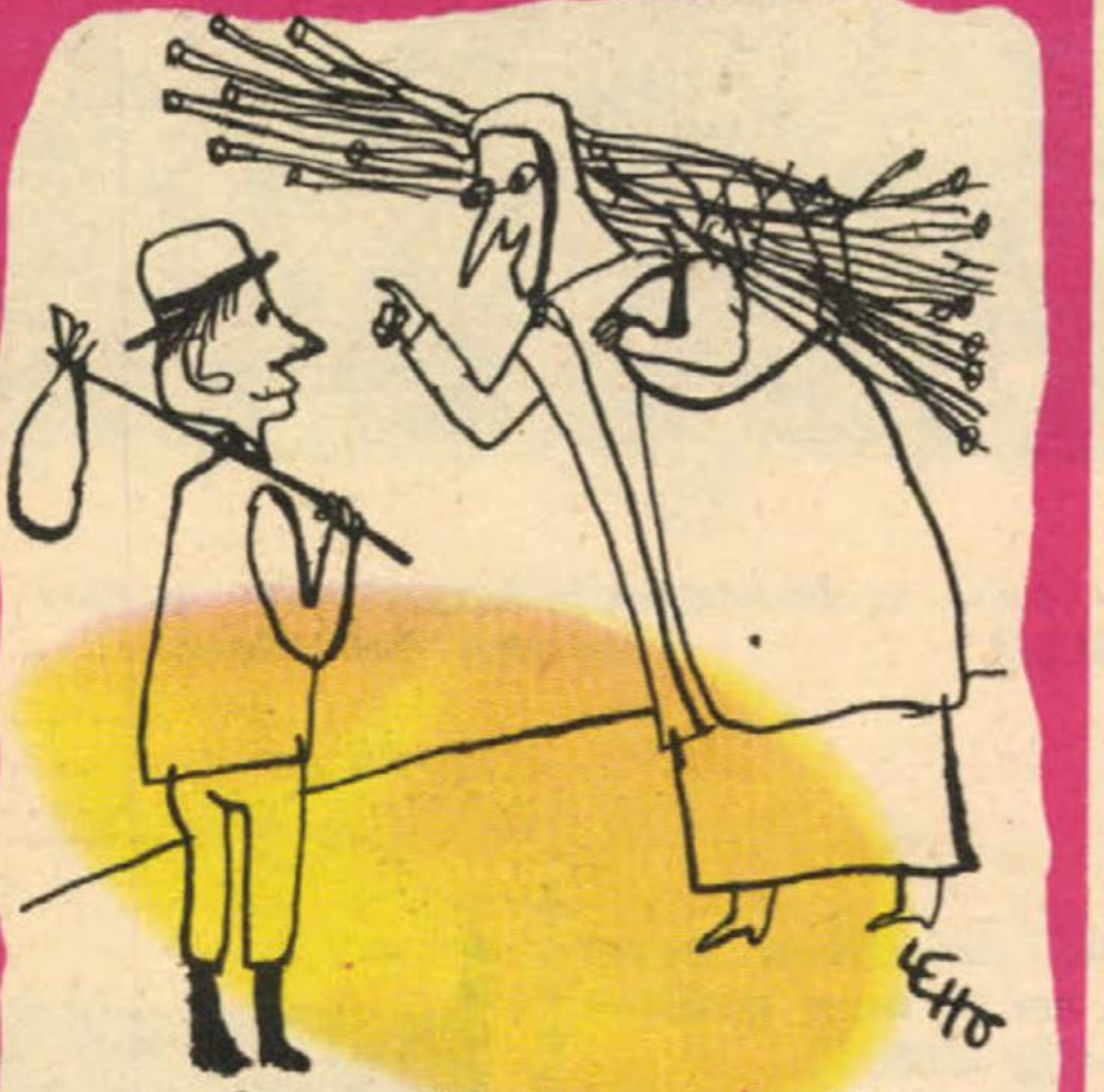

– Szerencséd, hogy nem szólítottál öreganyádnak.

Lehoczky István rajzai

ÉRTEKEZLETEN

❶

Ajka bíbor
függönye mögött csoda
két vakító
gyémánt gyöngysor a foga.

❷

Aranypirosban játszik a körme,
Fájna, hogyha nyakamba törne?

❸

Karcsú, mint nád. Hogy nézem alább is,
Szédítően formás a láb is.

❹

Feláll, locsog és be nem áll a szája:
Odavan minden csábító varázsa.

E. K. K.

MINDENNAPOS SAKKJATSZMA

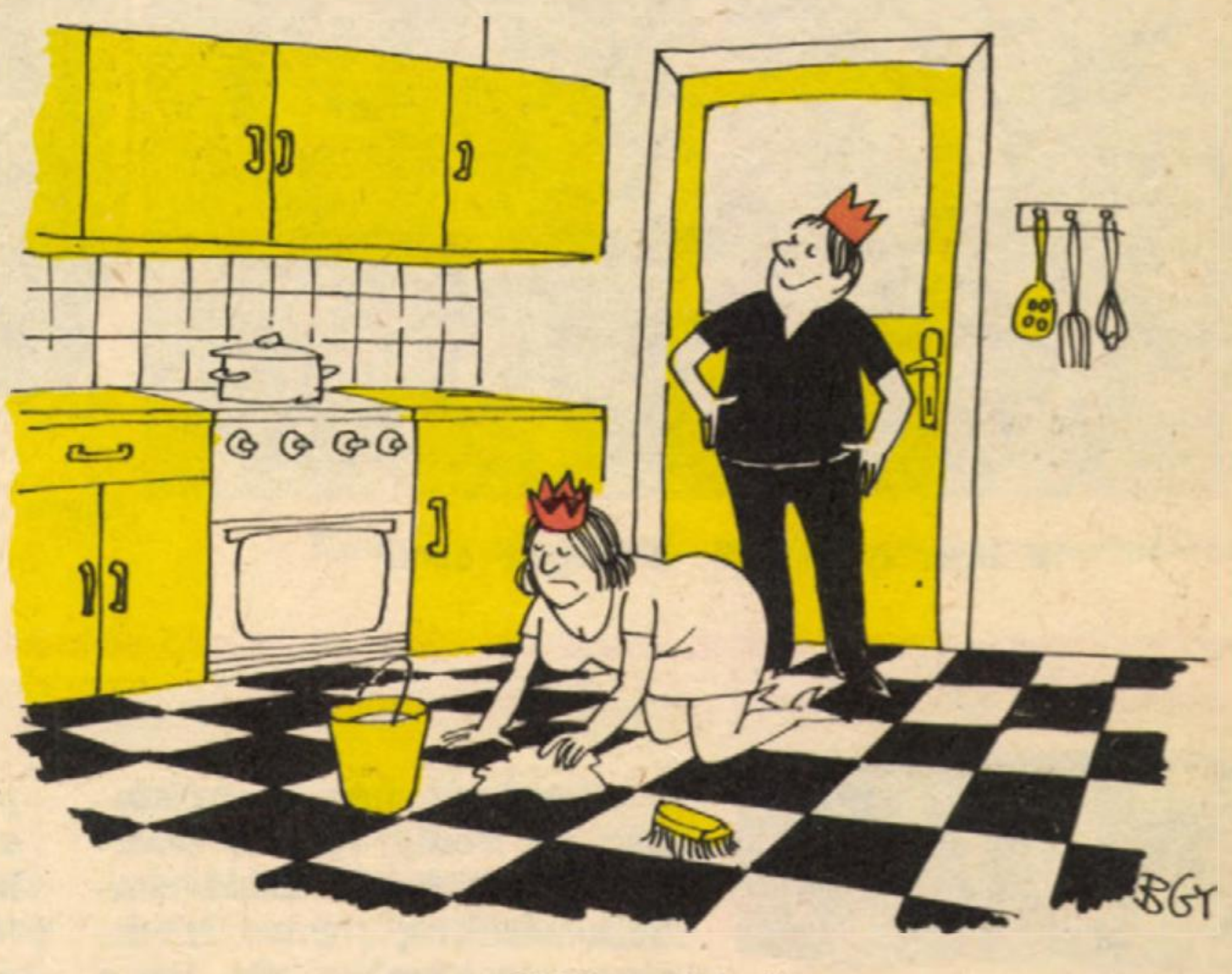

Világos feladta . . .

A CSÓK

Egy csúnya kövér béka hasalt a lapos kövön és meredt szemmel bámult maga elé. A meredt szem jogos volt és teljesen érthető, mert a béka előtt egy módfelett figyelemre méltó leányzó locskapocskált bokáig a sekély vízben. Nem túlzok: e leányzó láttán még Clairvauxi Benedict, a jeges nyugalmáról ismert remete is égnek rúgta volna a szőrcsuhát, hogy szilaj csacsacsával adjon kifejezést túlburjánzó érzelmeinek. Mert a leányzó struktúrájában megvalósult az alap és a felépítmény kívánatos harmóniája, méghozzá a legszigorúbb rend és gazdaságosság keretei között. Vagyis mindenből annyi volt, amennyi kellett és minden a maga helyén.

— Na idehallgass, kisanyám — szólalt meg a béka, amikor már lüktetni kezdett a gégéje. — Nem azért mondom, hogy így, vagy úgy, de van egy óriási tippem. Te most mindenesetre csókolj meg, aztán később majd megmondom, hogy miért.

A leányzó kerekre tátotta a szemét, aztán szemérmesen kacagni kezdett, mert nem csupán idomainak áramvonalaival, hanem modorának finom tartózkodásával is megelőzte a korát, nem állt le szíre-szóra akárkivel csak úgy a vízparton.

— Hiszen neked beteg a lelked, öcsi — csacsogta. — Hiszen az ördögök öregapja még mindig egy Simon Templar hozzád képest. Tudod, ki csókoljon meg téged? Egy éhes gólyamadár, azzal a kónuszos csőrével. Most pedig maradj magadnak, mert rengeteg a dolgom, díszes koszorút kell fonnom a vízizsázsa üreges indáiból.

— Ott egye meg a fene a vízizsázsa üreges indáit — mérgelődött a kövér és kopasz béka, izgatott vartyogások közepette. — Na idehallgass, kisanyám, én nem vagyok az a hüllő, aki futó ismeretségeket hajszol a kisvízben. Te csak csókolj meg, aztán figyeld, hogy mi történik. Hát fogadok veled öt ficcsbe, hogy feldobod a talpad a csodálkozástól.

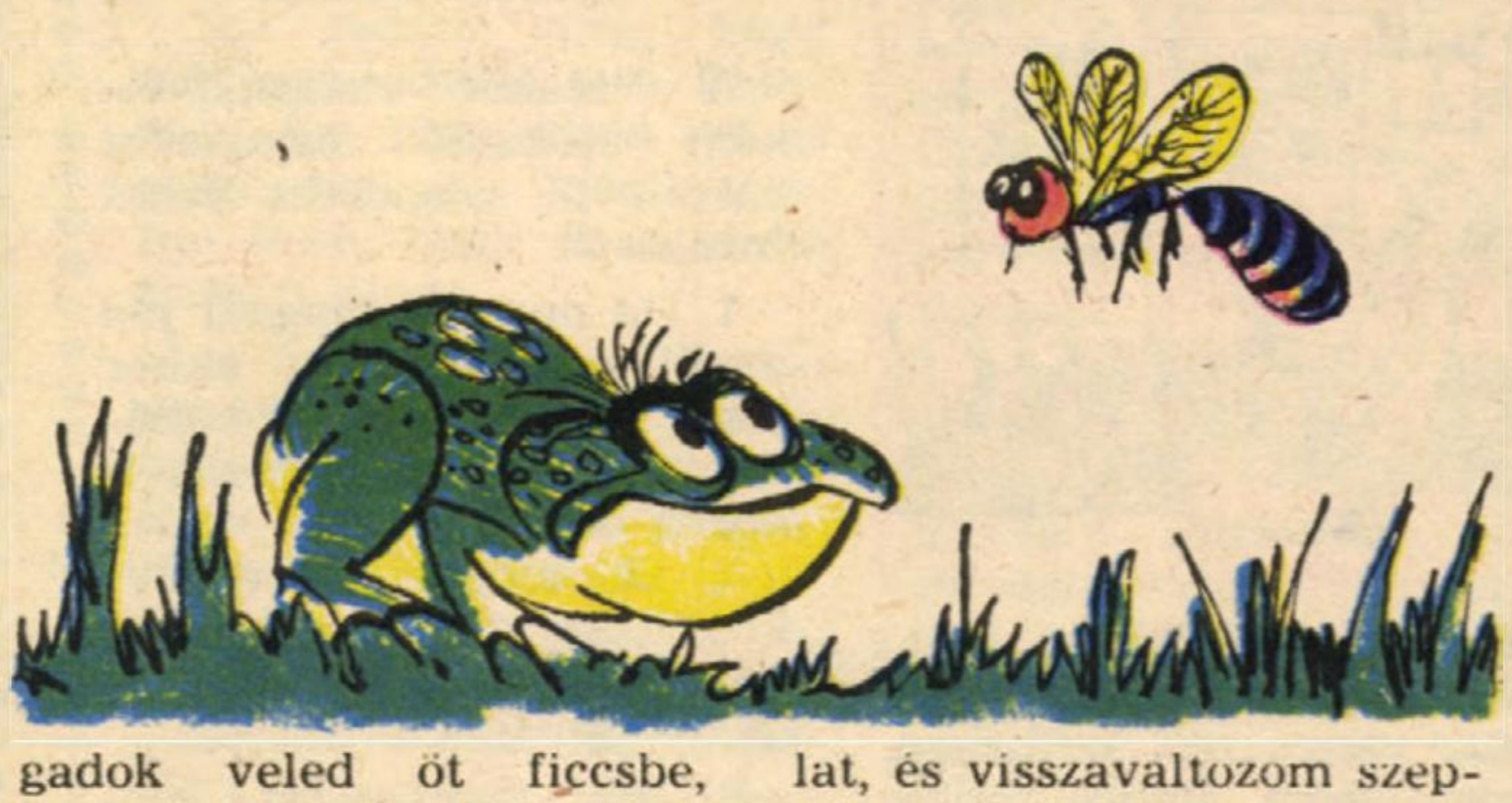

— Álljon meg a menet — mondta a leányzó, finom pírral. — Hogy én mitől dobom fel a talpam és mitől nem, az egyedül rám tartozik. És ne csücsöríts, mert úgy maradsz, amitől óva intelek.

Azzal odébb lépdelt, a nyakát nyújtogatva és kényesen, mint egy rózsaszínű flamingó.

— Ne menj el! — kiáltott a dagadt öreg béka. — Az ördög látott még ilyen hülye leányzót! Fogalmad sincs, hol lakik az isten. Idehallgass, kisanyám, ha megcsókolsz, egyből elmúlik rólam a gonosz varázslat, és visszaváltozom szépséges királyfivá.

— Hagyjuk az ilyen monarchikus szövegeket — mondta a leányzó, alabástrom homlokát ráncolva. — Mondd, hogy visszaváltozol, na bumm és akkor mi van? A konkrét történelmi helyzetben királyfivá változni nem az a kimondott főnyeremény.

— Szóval nem csókolsz meg? — mondta a csúnya kövér béka.

— Nincs az a pénz! — kiáltott a leányzó.

— Szóval nem csókolsz meg? — mondta újra a dagadt és kopasz béka, nagy nyomatékkal.

— Nem — mondta a leányzó és nagyot dobbantott hozzá a sekély vízben. És ahogy dobbantott, már csoda is történt. A szépséges leányzó szőrén-szálán eltűnt, csak egy kékhátú dongó repült fura zümmögéssel a csúnya, kövér és kopasz béka felé. A csúnya, kövér és kopasz béka meg csak úgy kinyújtotta a nyelvét és hamm, máris bekapta. Aztán hasalt tovább a lapos kövön, a fejét süttette a nappal.

— Ejnye-bejnye — suhant át hűvös kis agyán —, talán mégis meg kellett volna mondanom a szépséges leányzónak, mi lesz vele, ha isten őrizz, nem csókol meg.

De azzal már el is szunyókált.

Legyetek észnél, szépséges leányzók!

Peterdi Pál

MÁGIA

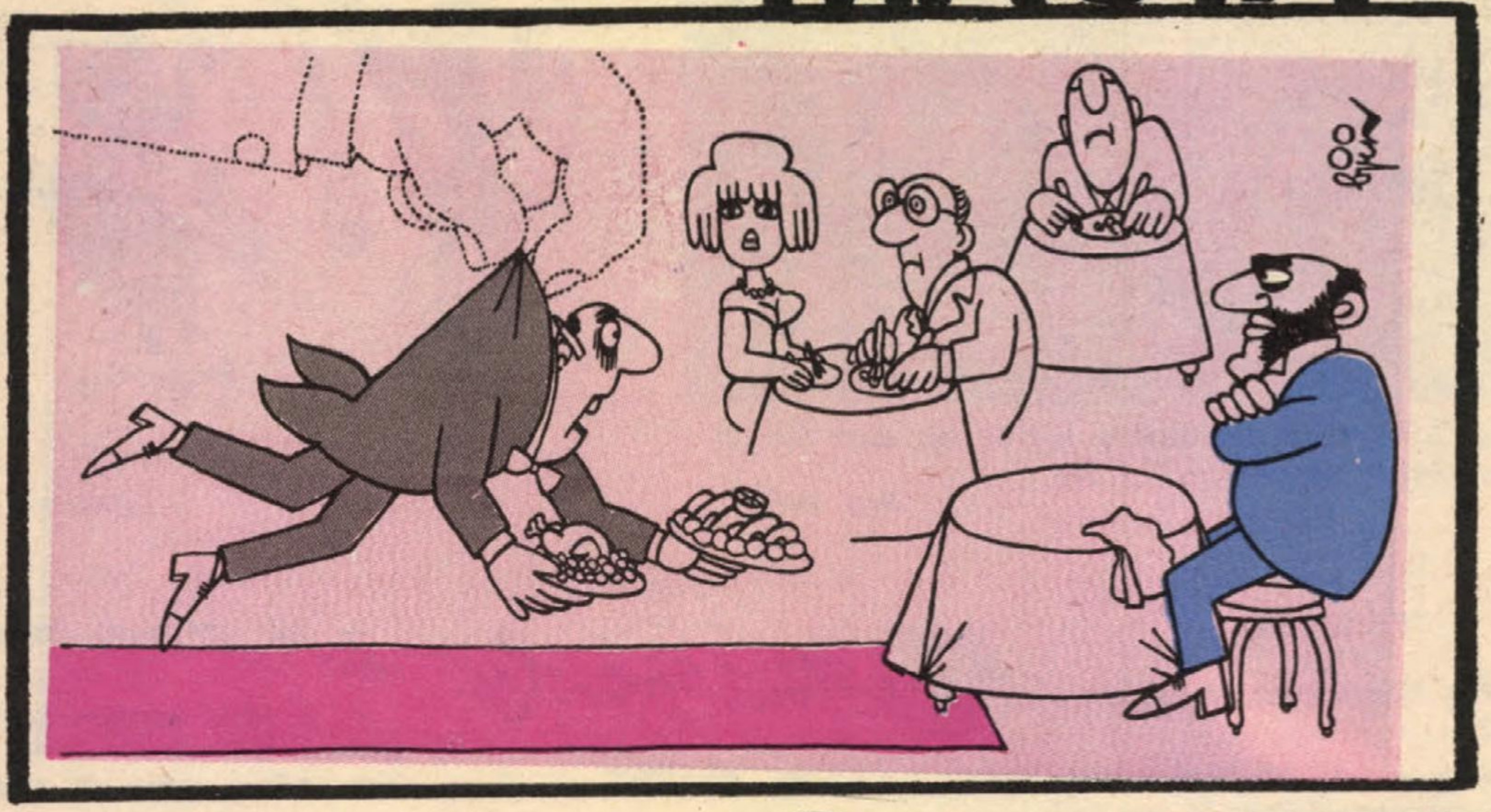

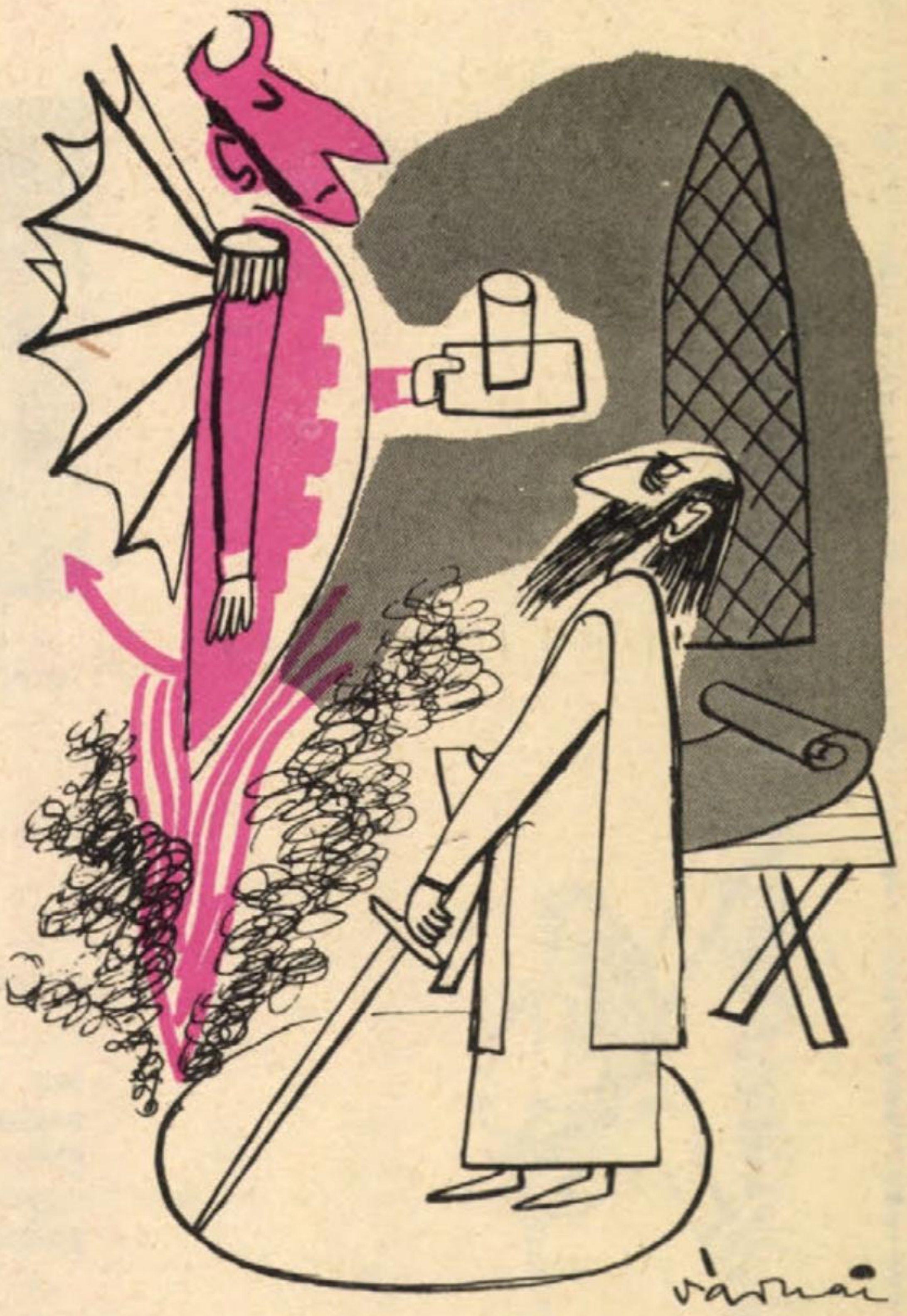

BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
TÓT,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ,
DALLOS

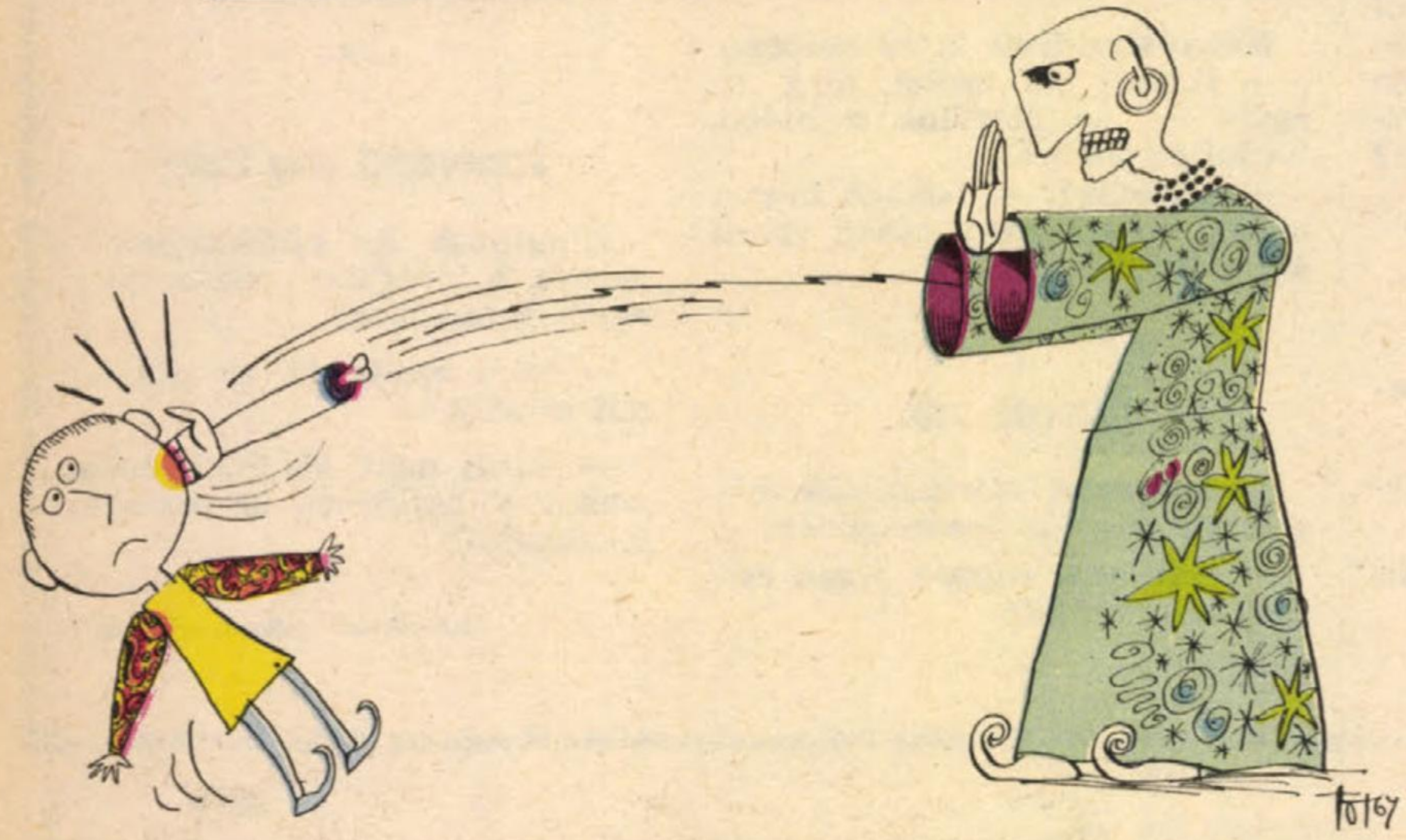

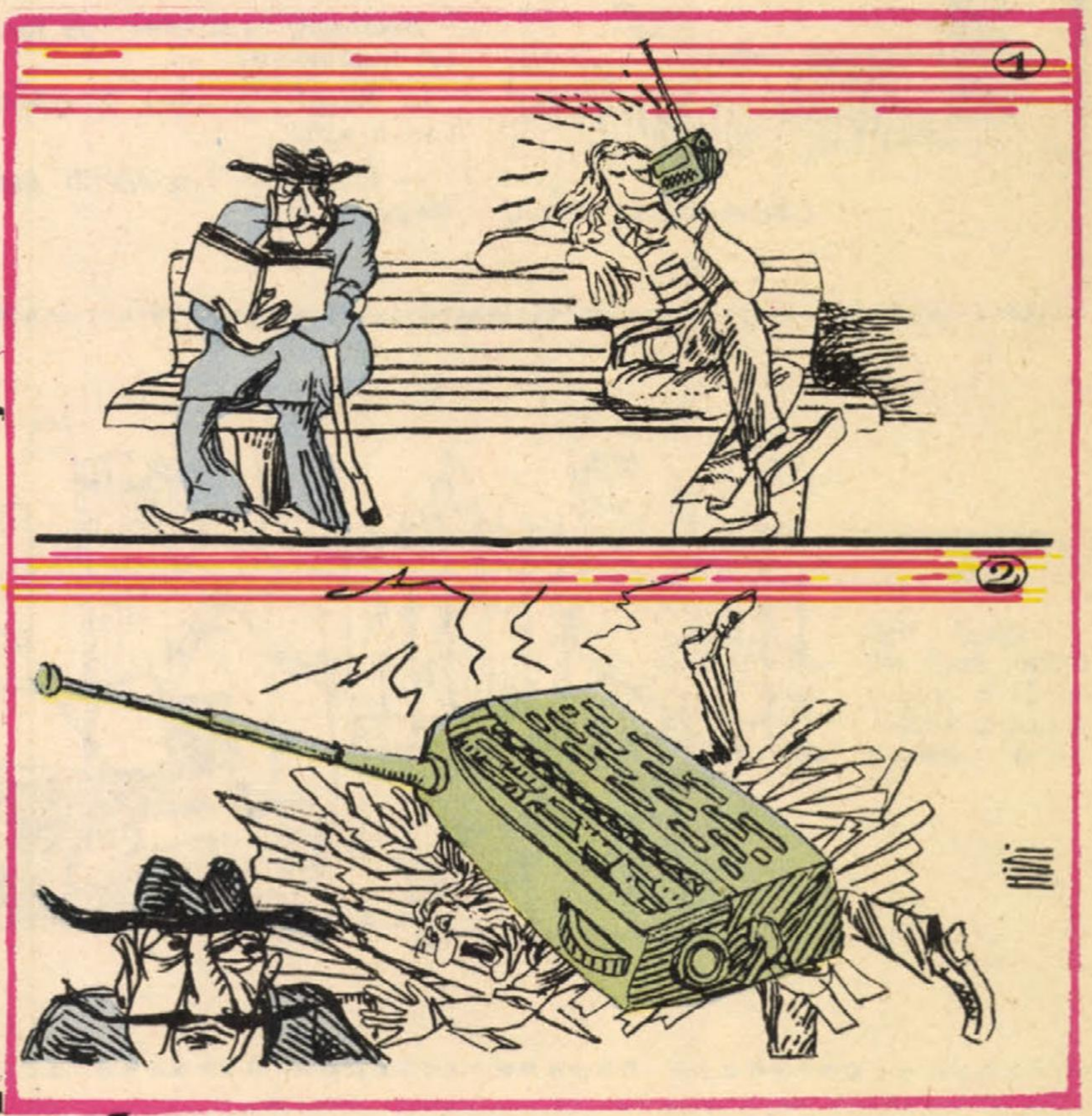

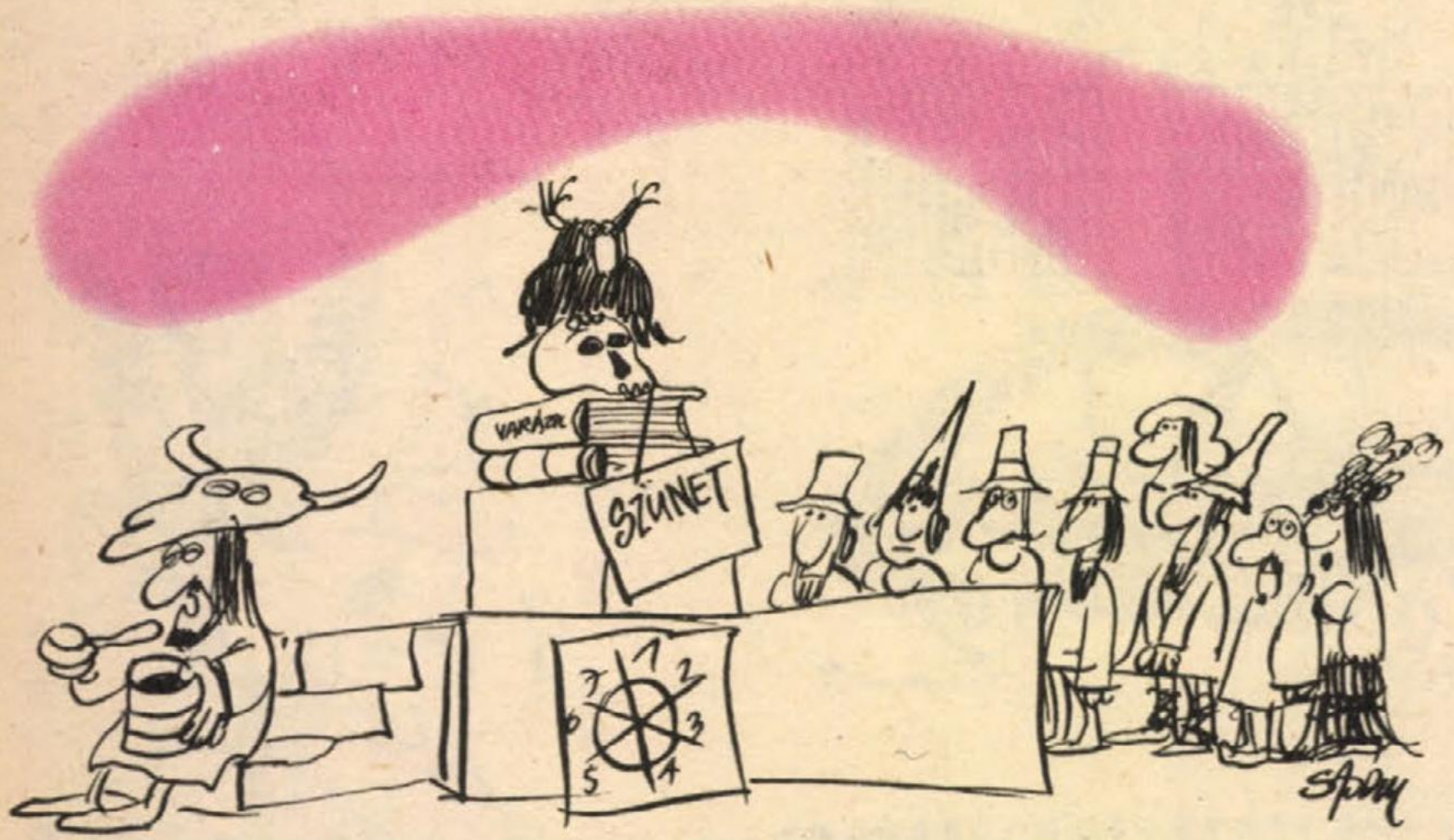
VARÁZS
SZÜNET
1
2
3
4
5
6
7
Sajdik

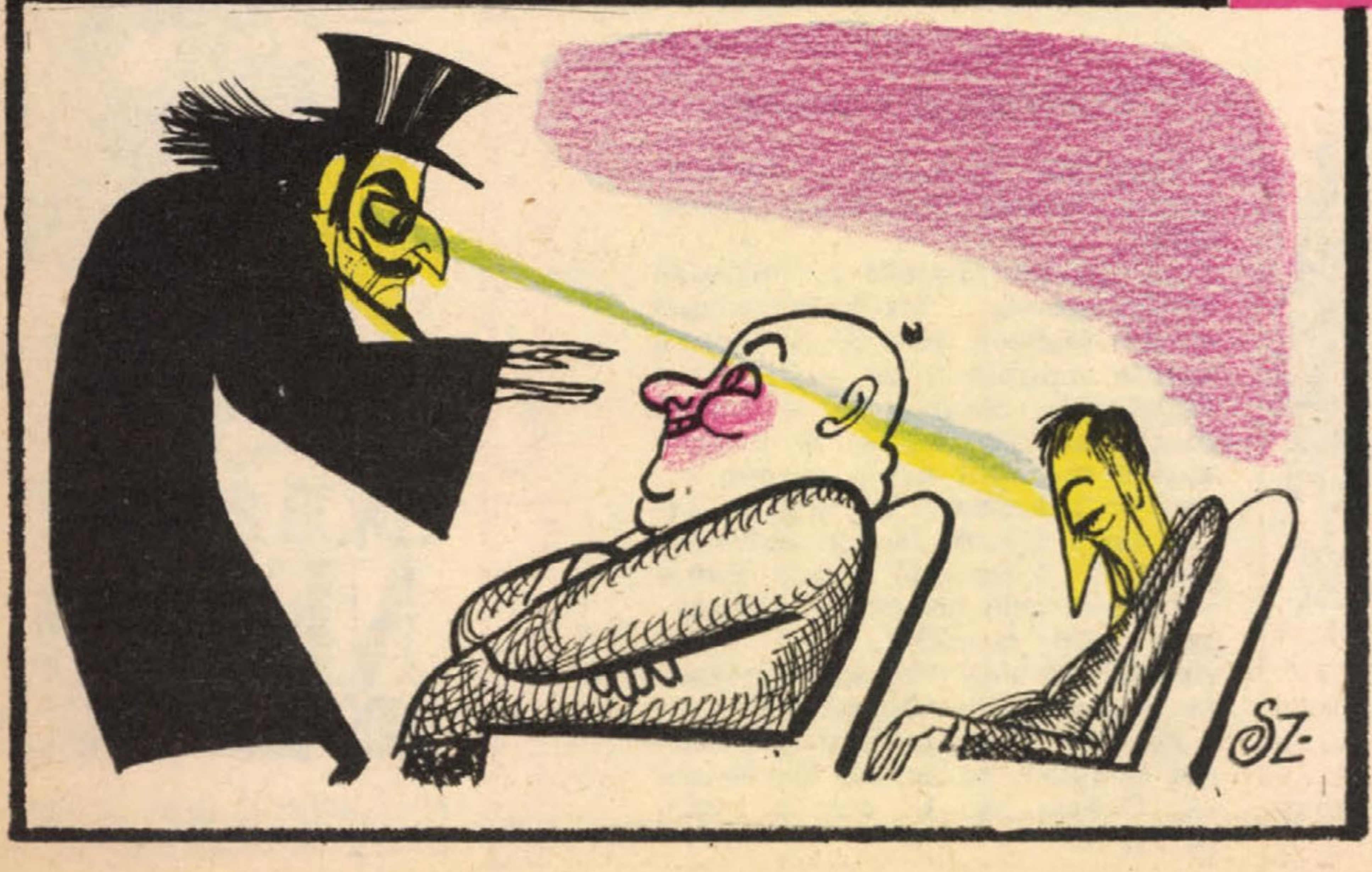

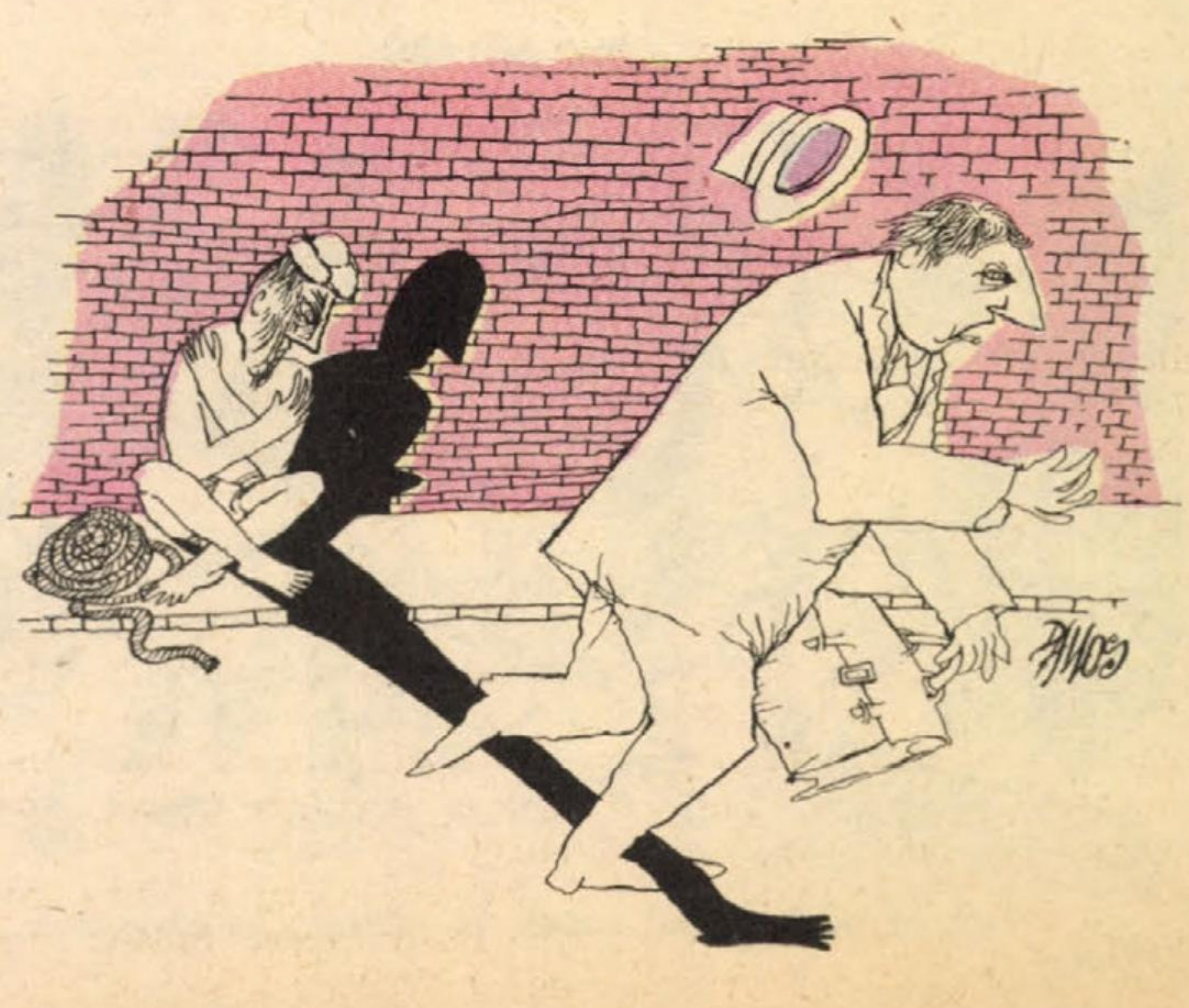

IMPORT HUMOR

AKTÍV PIHENÉS

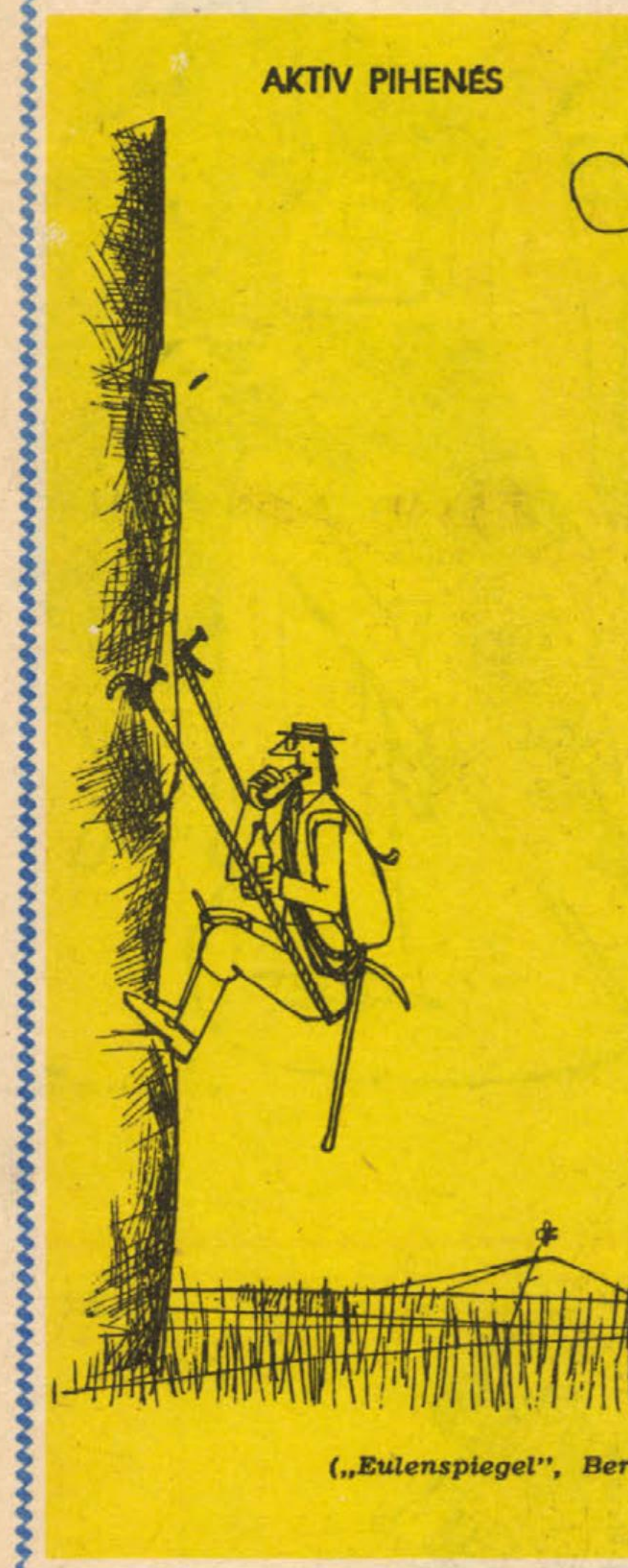

(„Eulenspiegel", Berlin)

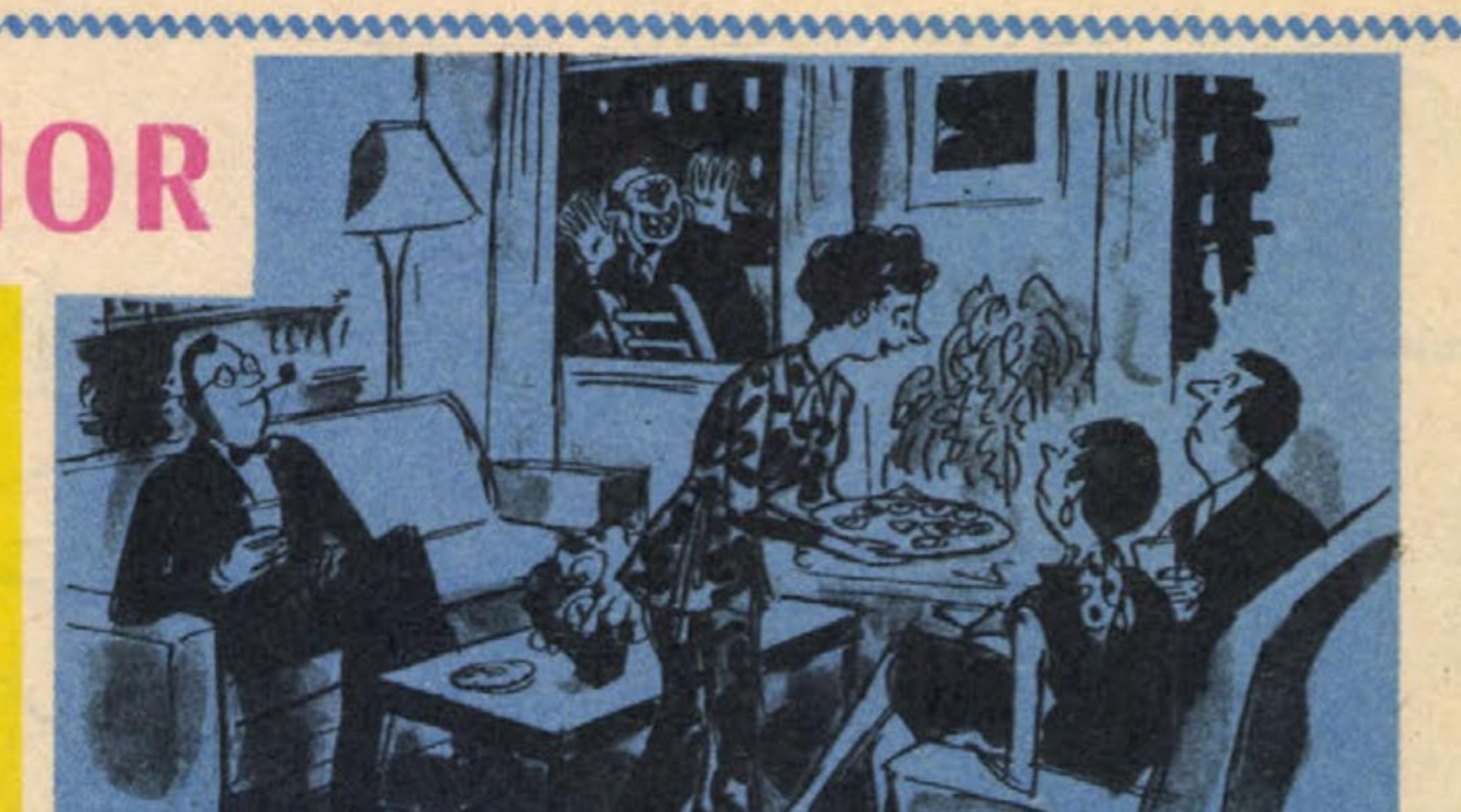

– Ne törődjetek vele, csak a háziúr. Így akar kiszekírozni minket a lakásból.

(„New Yorker")

KEMÉNY MÉRKŐZÉS

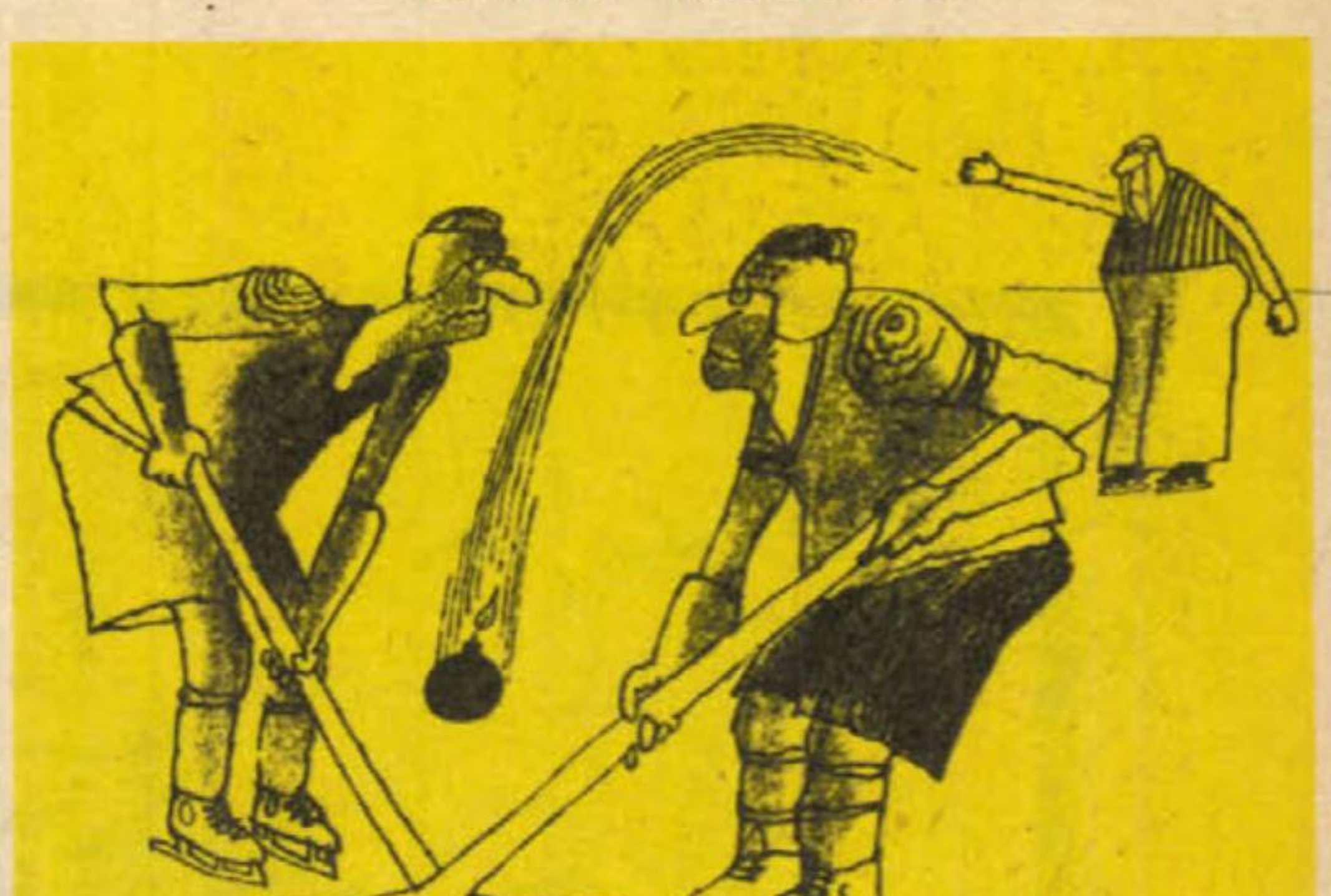

(„Dikobraz", Prága)

Mini mosoly

ÉSZREVÉTEL

— Nos, hogyan tetszik önnek a balett?

— Nagyon tetszik! Csak egyetlen dolgot nem értek. Miért kell ezeknek a lányoknak lábujjhegyen táncolniok? Nem lett volna egyszerűbb, ha egy kicsivel magasabb lányokat válogatnak ide?

•

HA MÁR ÍGY ALAKULT...

Bocsánat, nem adna egy forintot villamosra?

— Sajnálom, csak húszforintosom van.

— Üsse kő! Legfeljebb taxin megyek.

MEGLEPETÉS

Két részeg férfi ül az autóban.
— Kérem — szólal meg az egyik —, ha átértünk a hídon, forduljon jobbra.
— Micsoda?! — hökken meg a másik. — Hát nem maga vezeti ezt a tragacsot?!

•

BIZTOS JEL

A virágüzlet elárusítónője bánatosan mondja barátnőjének:

— Már nem vagyok olyan csinos, mint azelőtt.

— Hát ezt meg honnan veszed?

— A férfi vevőim közül egyre többen számolnak utána, amikor visszaadom nekik az aprót.

•

KEDVEZŐ HELYZET

Kiugranak az ejtőernyősök a gépből, a levegőben odafordul az egyik a társához:

— Nem nyílik ki az ernyőm, mit csináljak?

— Örülj neki. Ha földre érünk, nem kell bajlódnod az összehajtogatásával.

(A moszkvai „Krokodil"-ból)

FELHÁBORODÁS

– Igazán hallatlan, hogy mit csinál a maguk státuszszimbóluma a miénkkel!

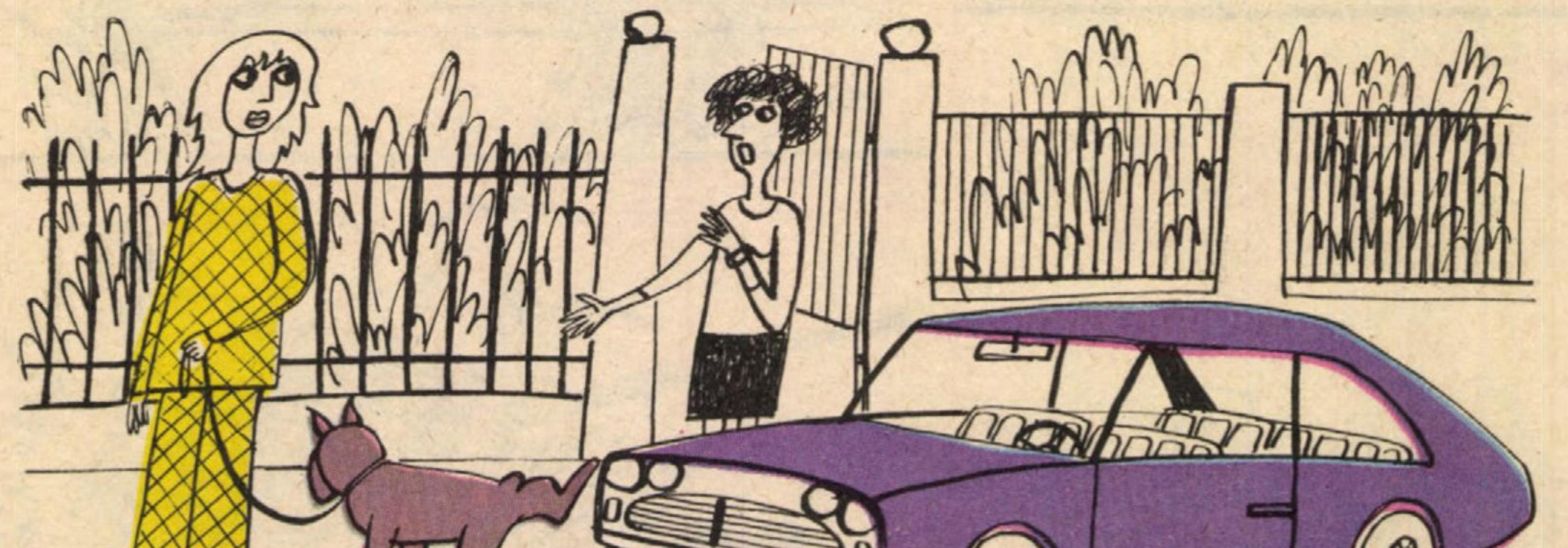

ŐSZI MÉLABÚ

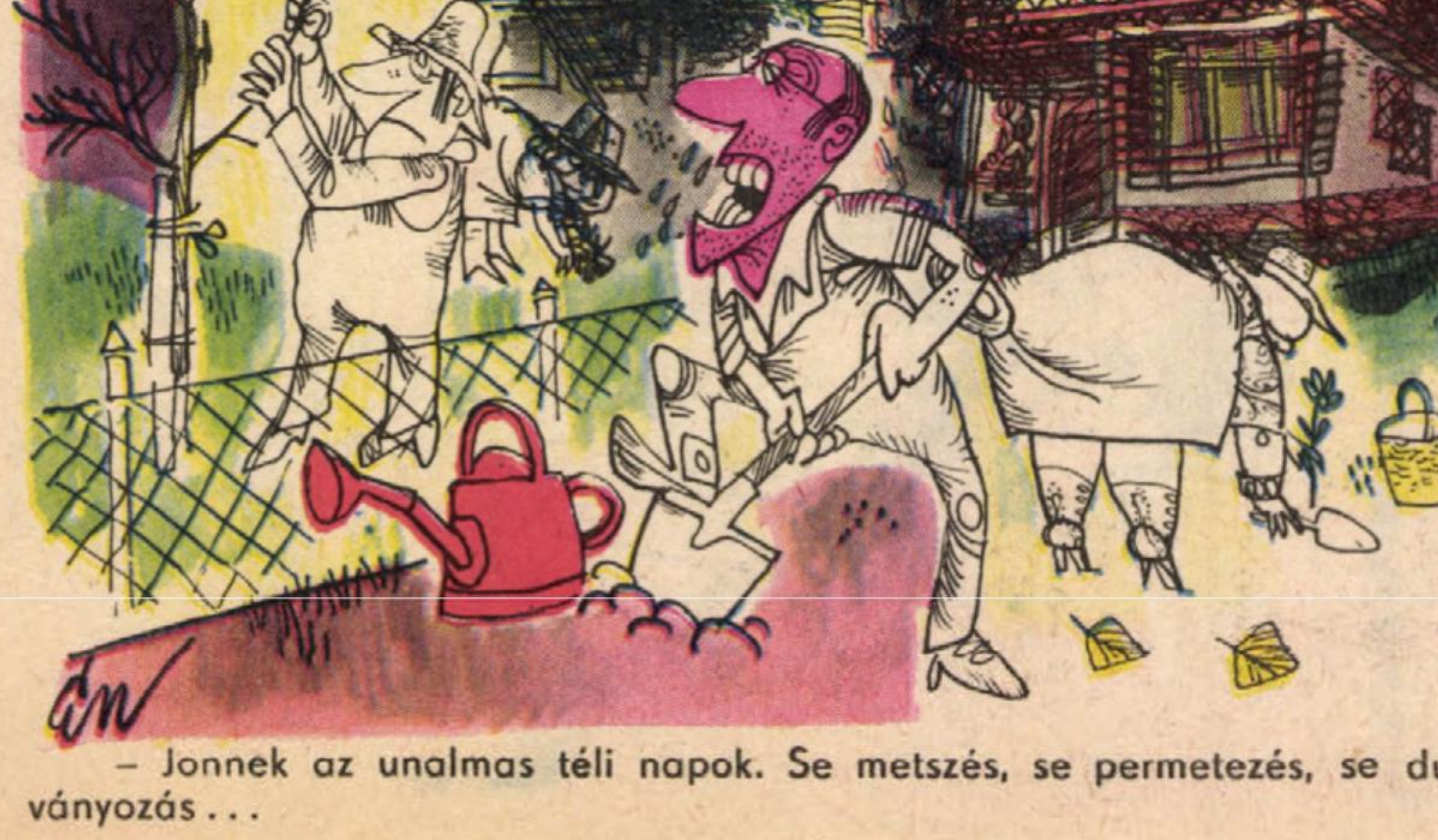

– Jonnek az unalmas téli napok. Se metszés, se permetezés, se dugványozás...

TARKÓRA IS HATÁSOS

Lelkesítő cikkecske a *Germantowni Courier* (Pasadena) hasábjairól:

„A kantoni karate a résztvevő egyéniségének továbbfejlesztését és kiteljesítését jelenti. A kantoni karate önuralmat és önfegyelmet kölcsönöz, alázatra és a mások megbecsülésére nevel. A kantoni karate megtanít arra, hogy lelhetünk békességet a világban azzal, hogy először is önmagunkban keressük. A kantoni karate alapja a kézéllel való ütések, az ujjheggyel való szúrások és a külső rüszttel történő rúgások erejének és pontosságának fejlesztése."

Akit úgy istenigazából nyakszirten találnak, az egyből békességet lel. Önmagában is, meg a világban is...

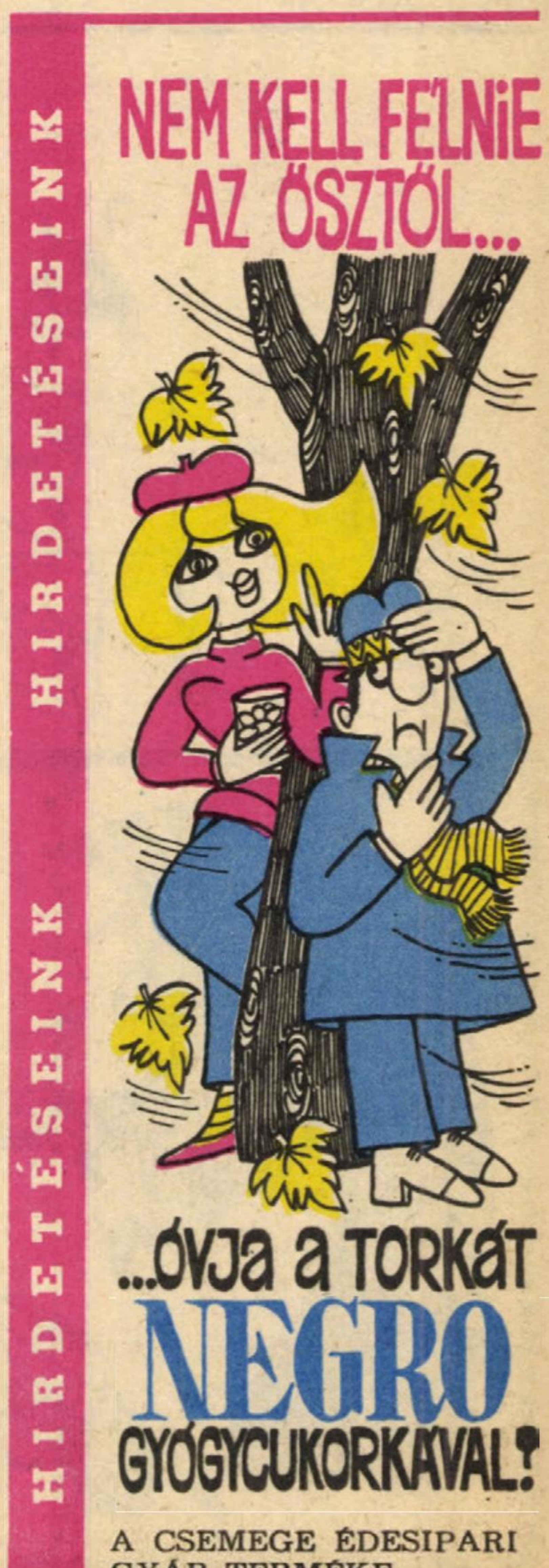
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK
NEM KELL FÉLNIE AZ ŐSZTŐL...
...óvja a torkát NEGRO GYÓGYCUKORKÁVAL!
A CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR TERMÉKE

MEGLÁTNI ÉS MEGSZERETNI
MIRELITE
LEHEL

A LEHEL 210/60 HŰTŐSZEKRÉNYT EGY PILLANAT MŰVE!

Kétajtós kivitel.
A mélyhűtő részben
—18°
Ára: 7500 Ft.

GYÁRTJA:
A
HŰTŐGÉP-
GYÁR

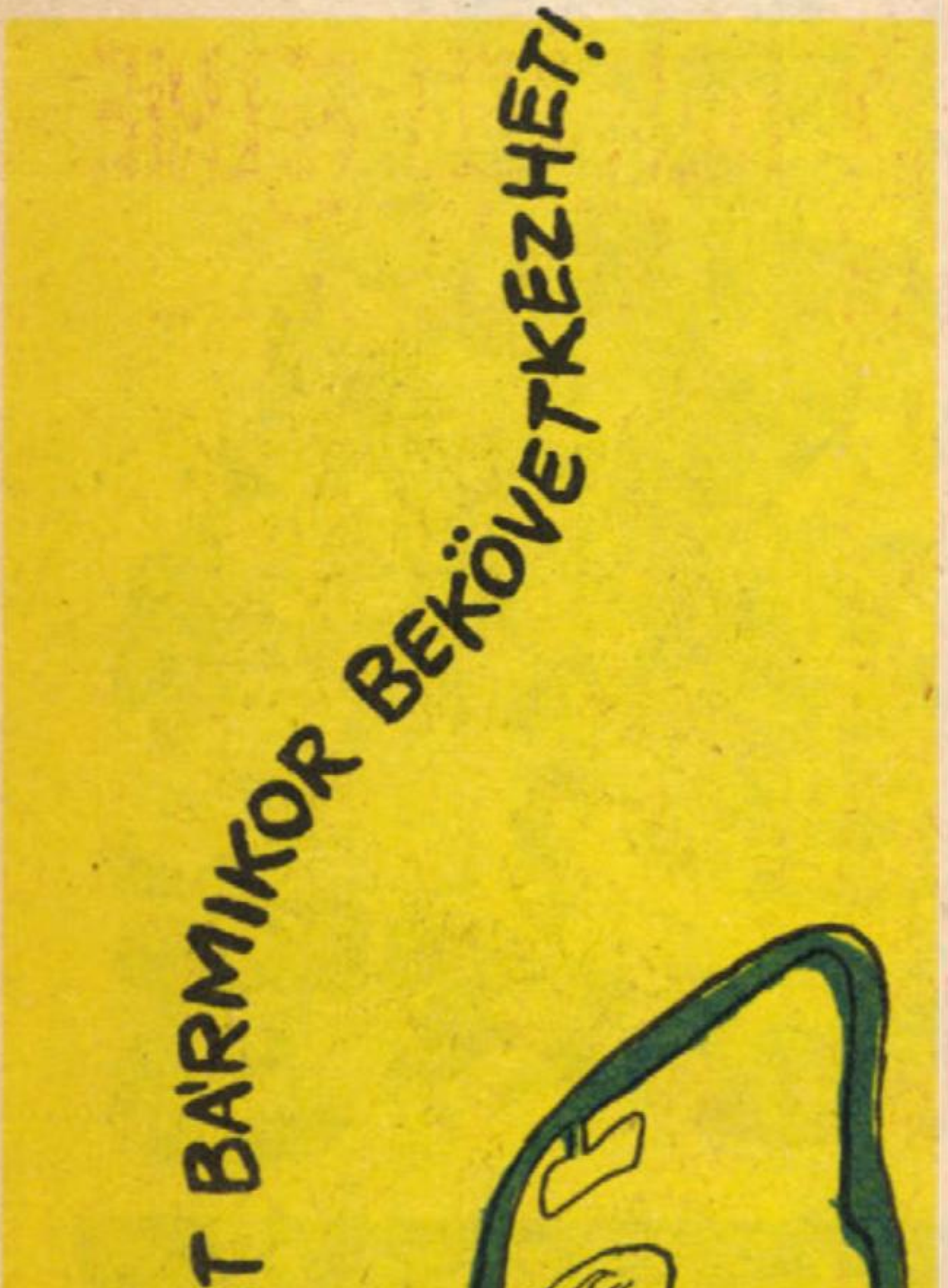
BALESET BÁRMIKOR BEKÖVETKEZHET!
CASCO

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

LELEMÉNYES NAGYMAMA

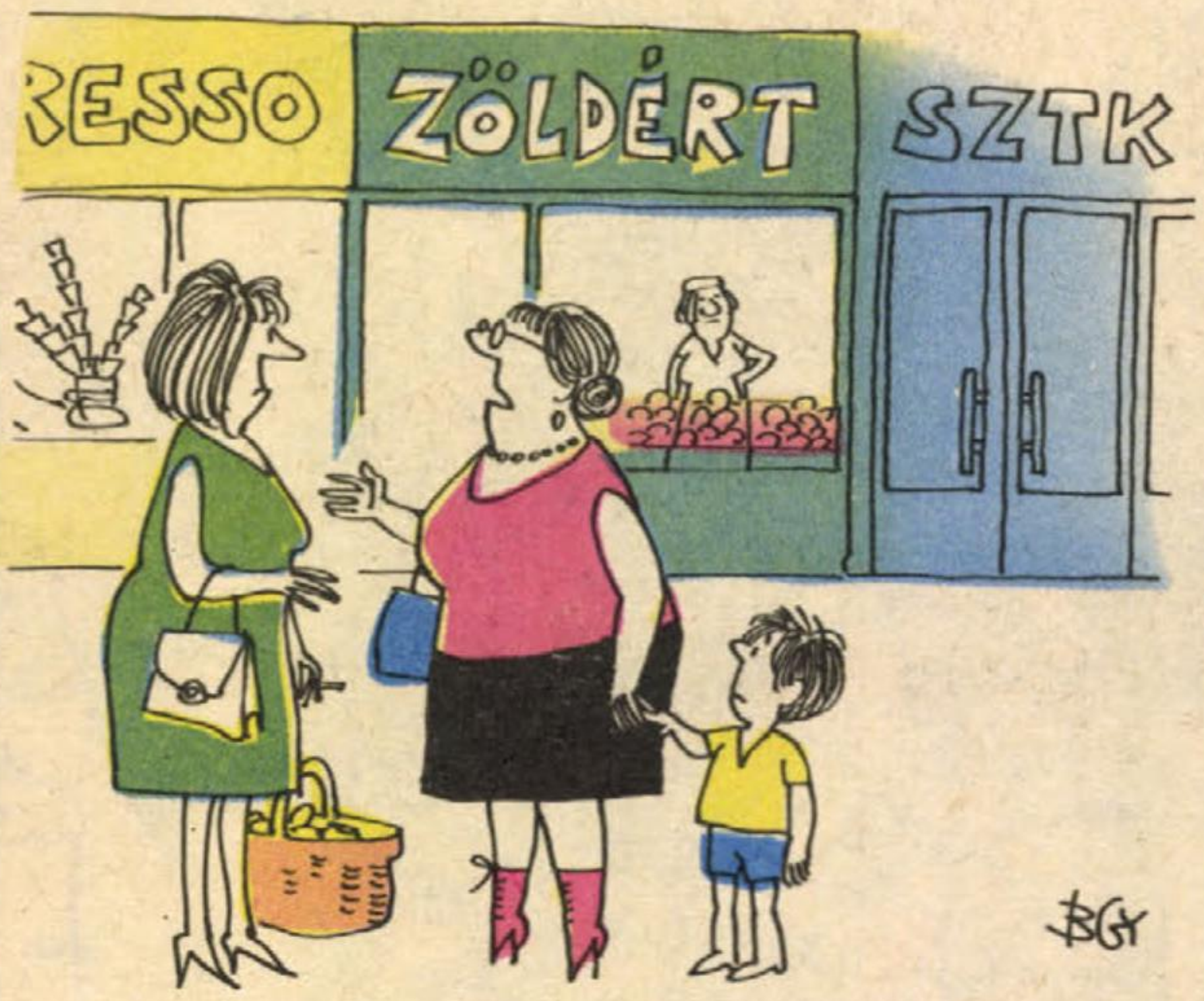
RESSO
ZÖLDÉRT
SZTK

– Felírattam a gyereknek egy kis C-vitamint. Olcsóbb, mint a gyümölcs.

FINIS

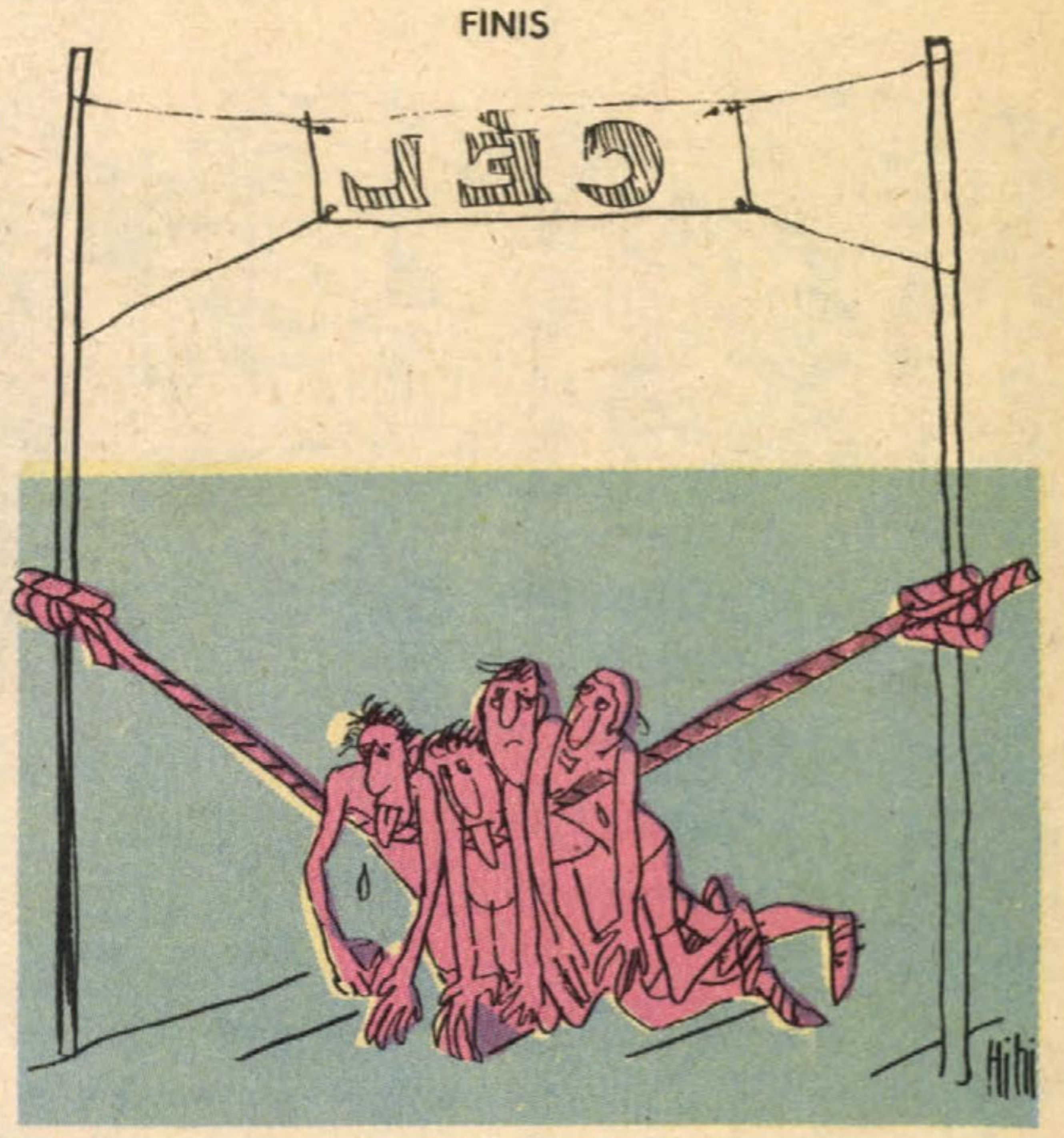

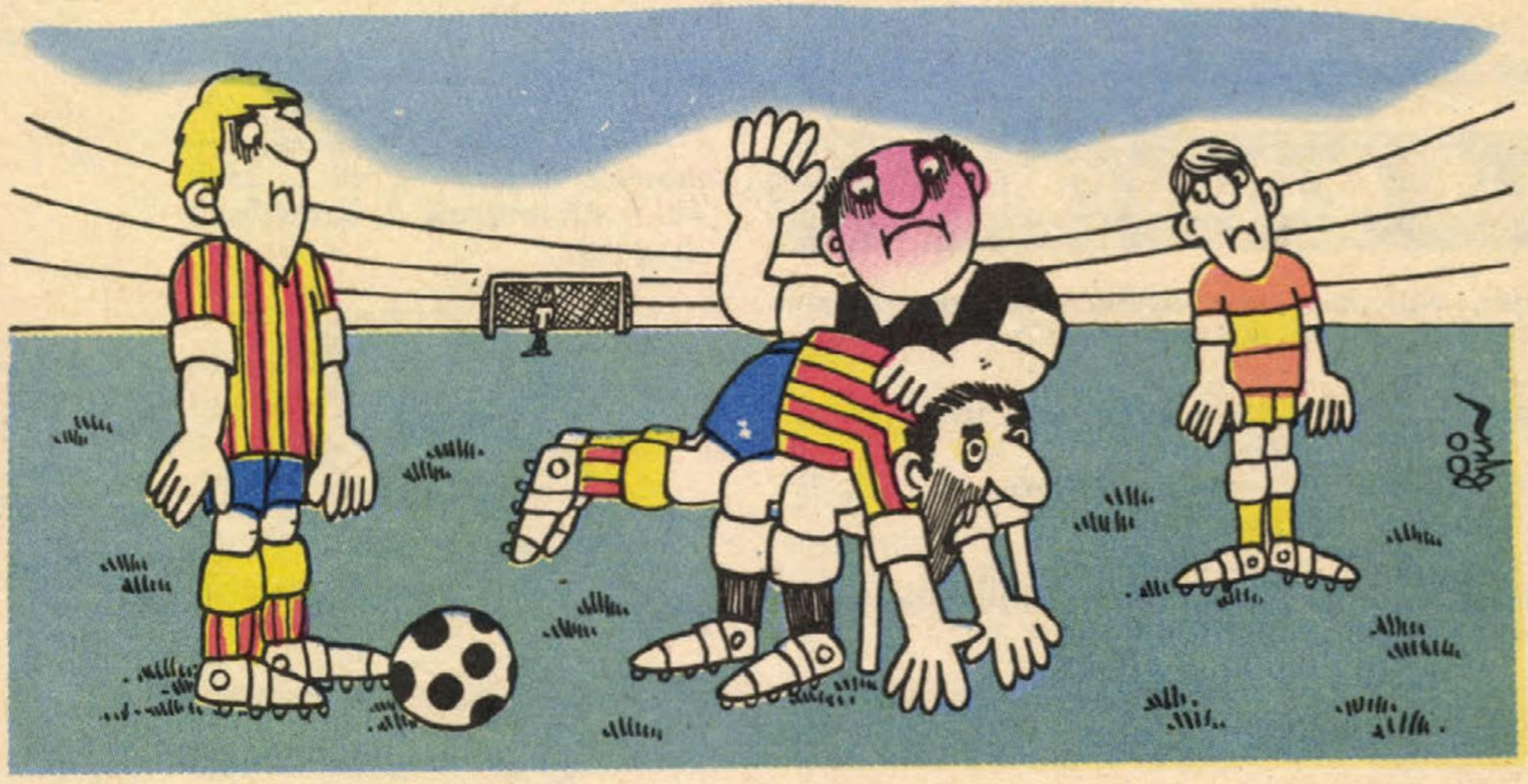

SZIGORÚBBAK A JÁTÉKVEZETŐ!

TERVEZGETÉS

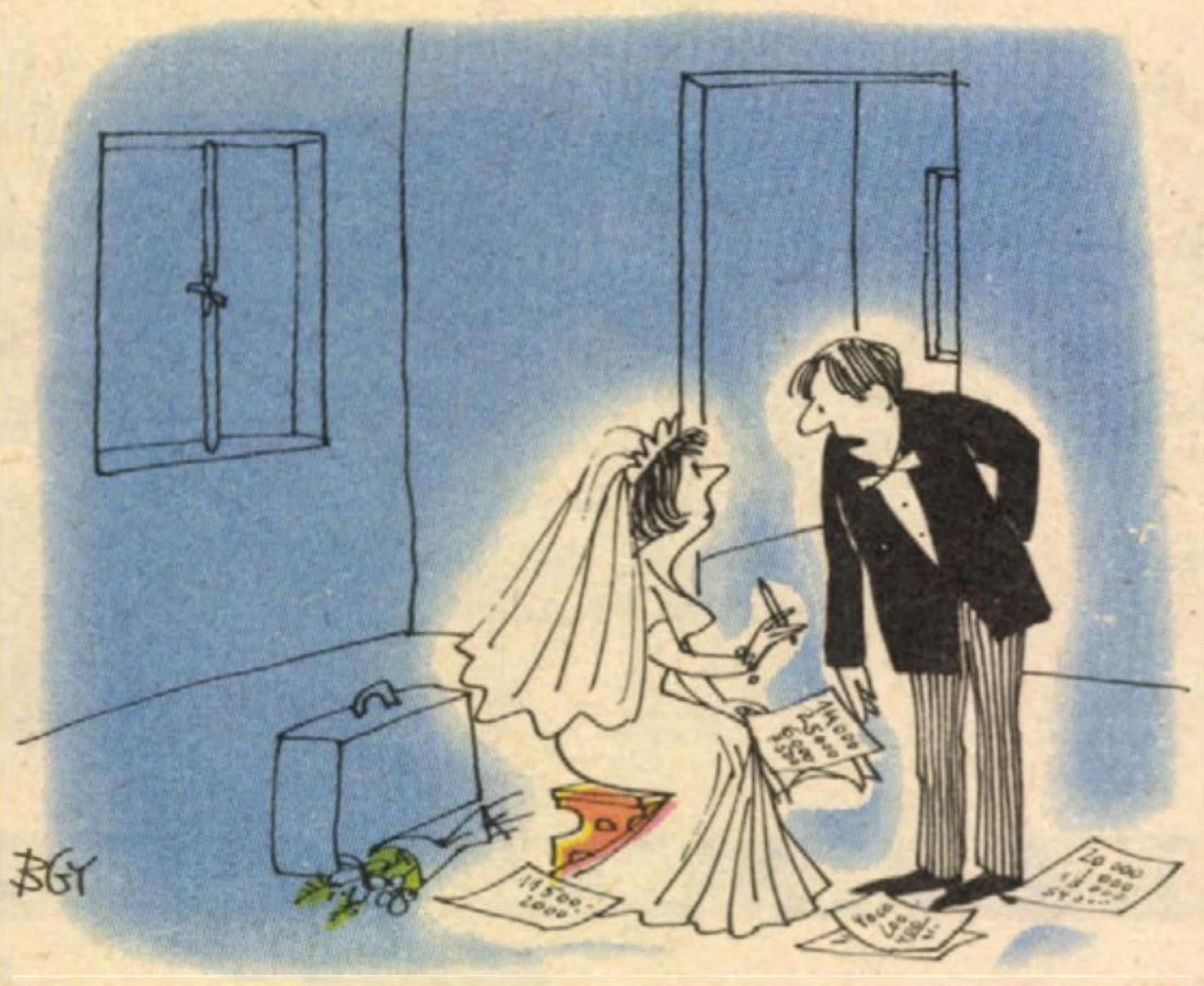

– De szivecskem, nem megy minden egyszerre . . .

A 22-ES CSAPDÁJA

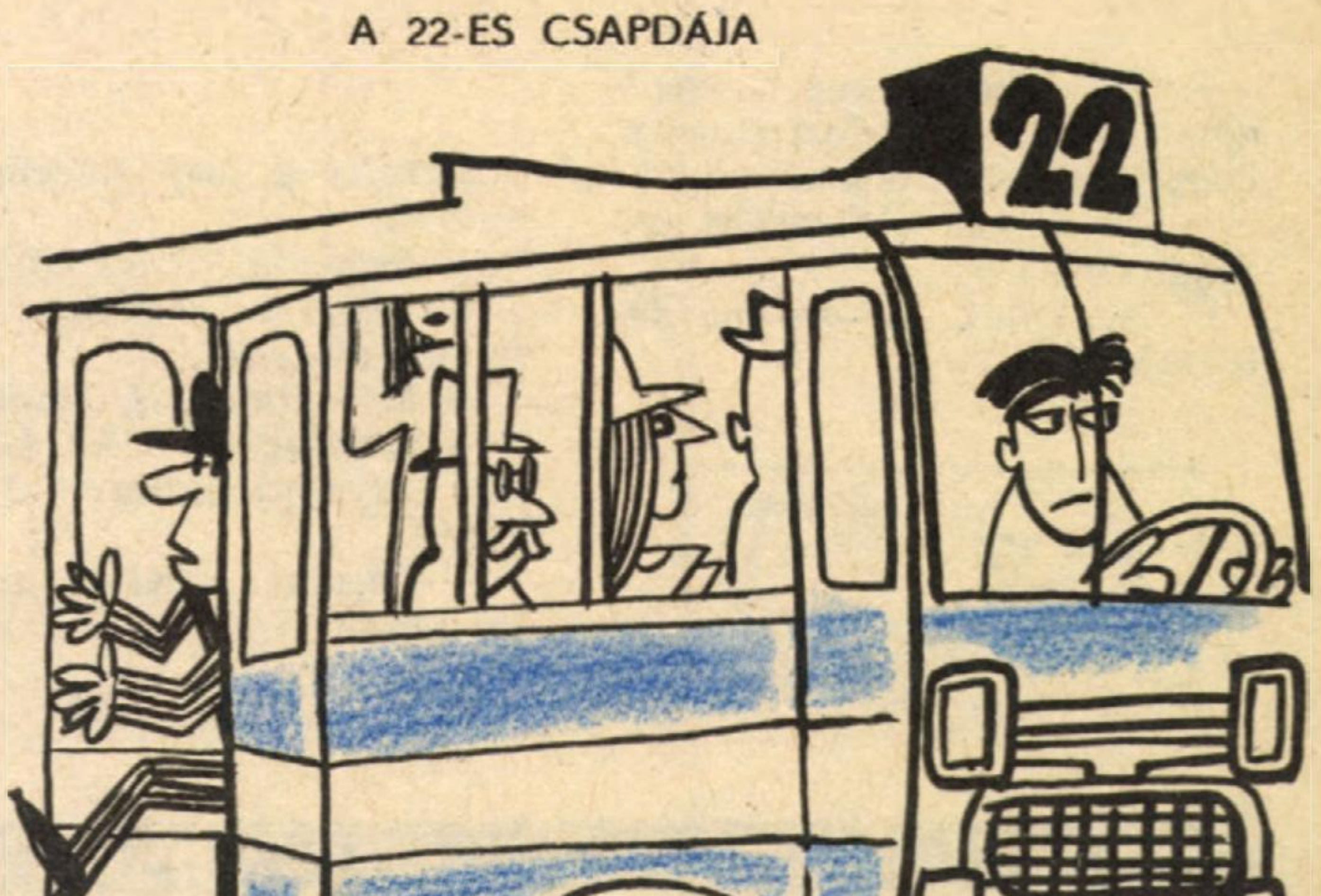

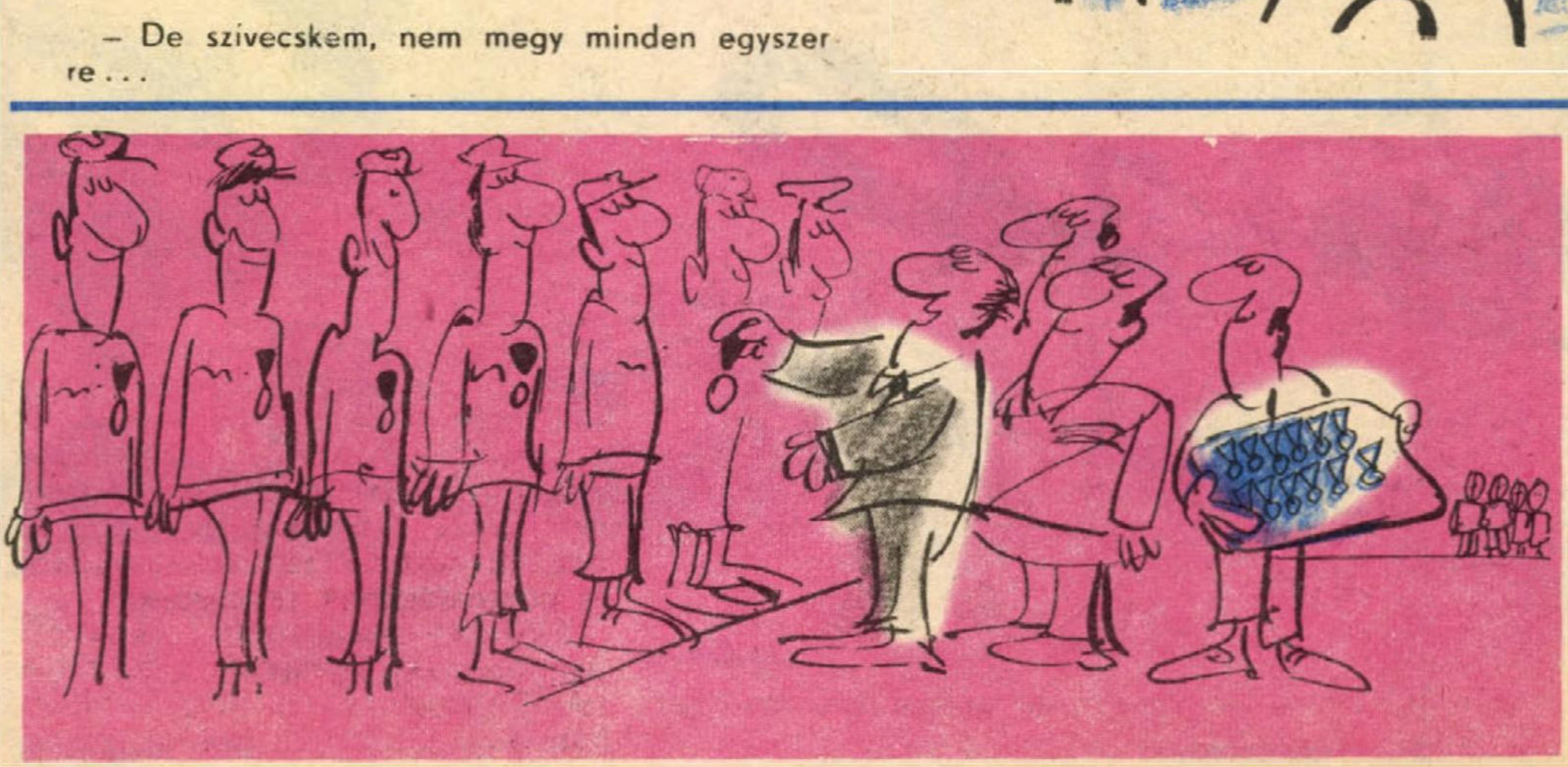

KATONÁK AZ ÉPÍTKEZÉSEN

– A kiváló lépcsőért . . . A huszáros zsaluzásért . . .

GYANAKVÓ AUTÓS

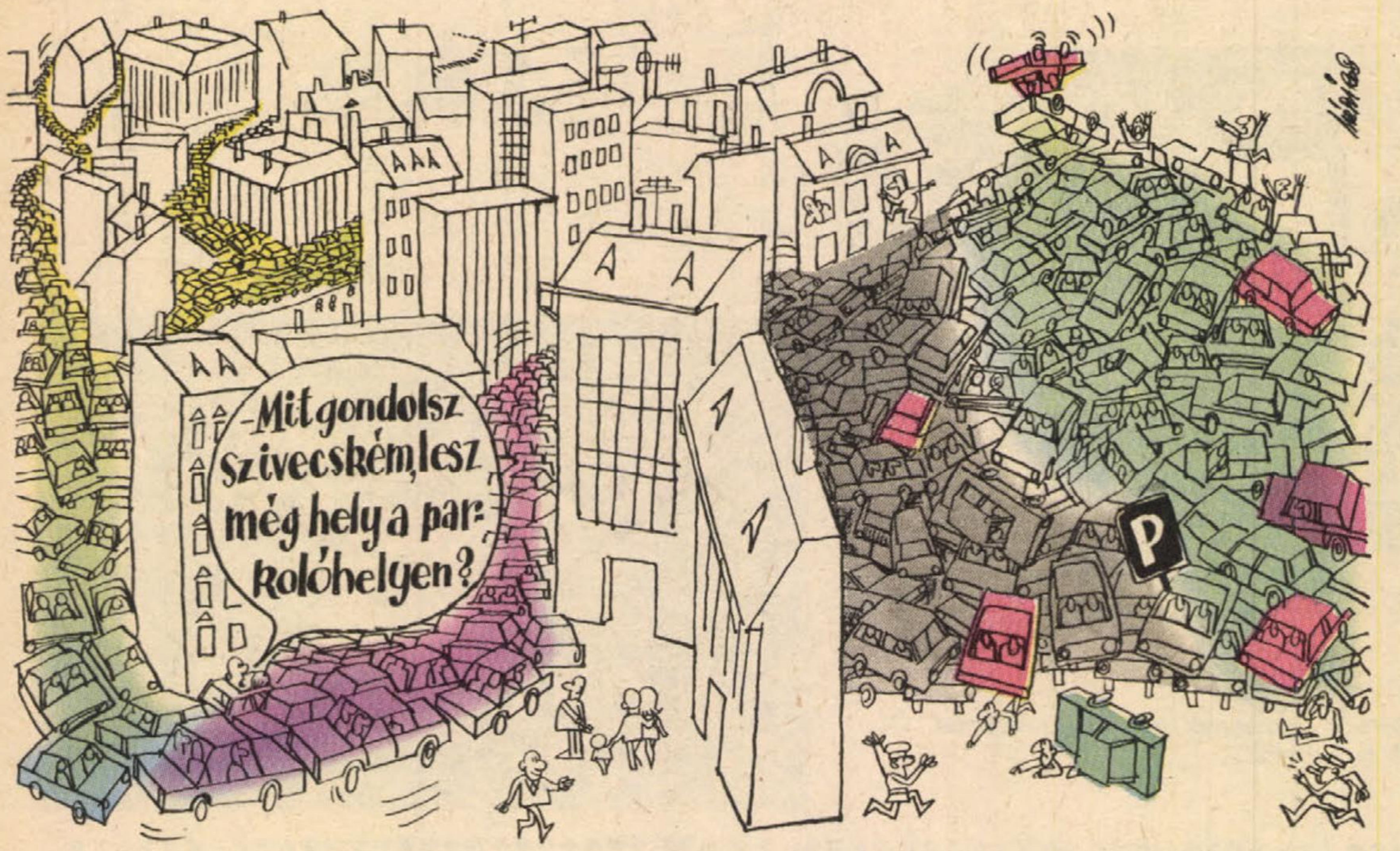
-Mit gondolsz szivecském, lesz még hely a parkolóhelyen?
P

KELLEMES ESTE

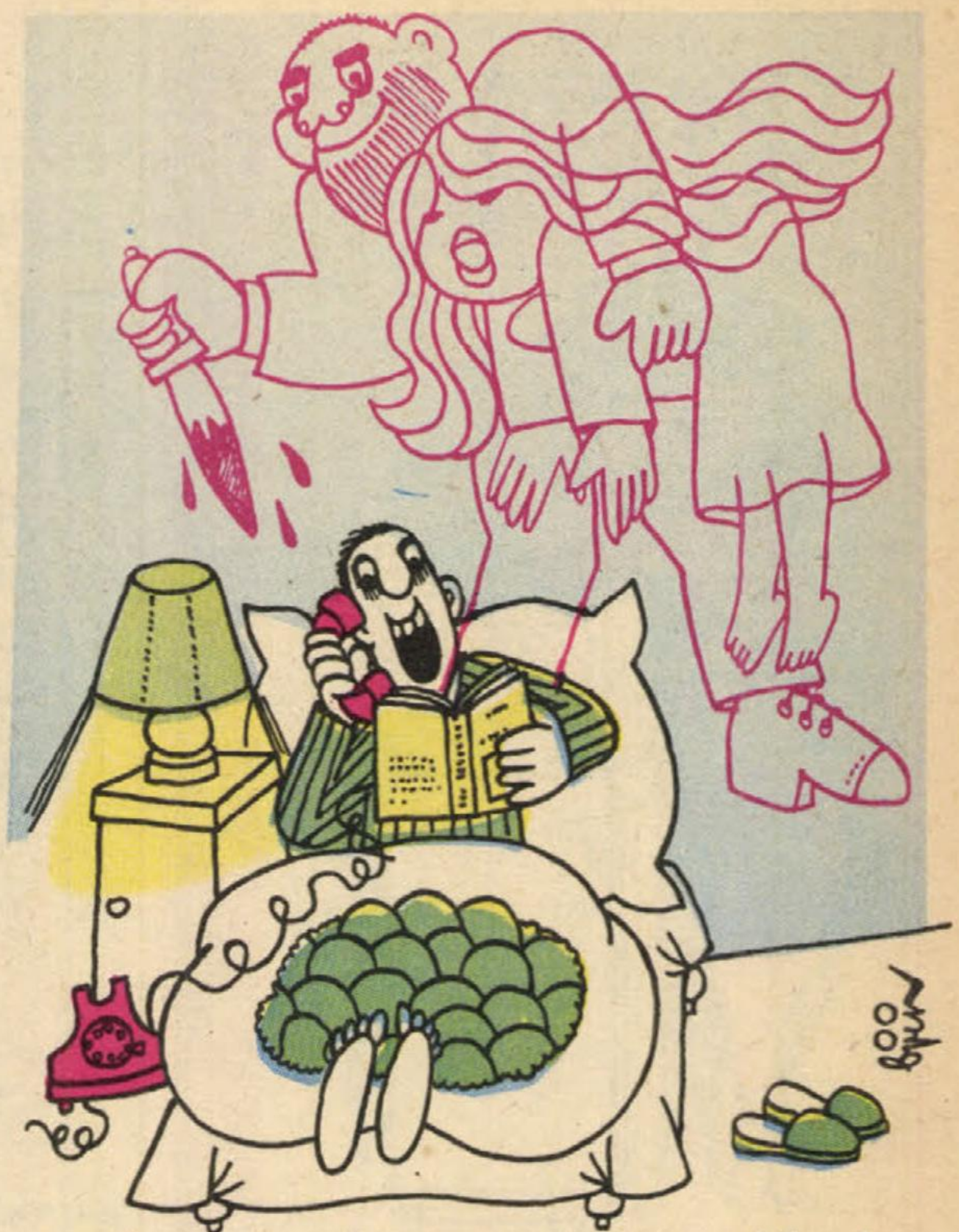

– Éppen most bújtam az ágyba egy könnyű kis regénnyel.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: „Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új."

Barátnők találkoznak a Váci utcában:

— Hallom, az Operában voltatok tegnap...

— Igen.

— És mit hallottatok?

— Hogy Kelemenék megint összeköltöztek...

— Én bizony nem engedném meg a feleségemnek, hogy parókát hordjon!

— De hiszen a felesége parókát hord!

— Az lehet. De az engedélyem nélkül.

A tanító néni megkérdi az iskolában:

— Na, Kovács, ki volt III. Henrik apja?

— II. Henrik.

— Helyes. És ki volt I. Lajos apja?

— Nulla Lajos.

Éjszaka a férj felordít álmában:

— Segítség!! Segítség!

A felesége rémülten rázza fel az álmából:

— Mit álmodtál, fiam?

— Rémeset... A kocsimmal agyongázoltam a Palotai Jenőt...

— Palotai... Ki az a Palotai Jenő?

— Te nem ismered — mondta a férj —, én is csak most álmomban ismerkedtem meg vele.

Lottószelvény-árus kínálgatja a portékáját a presszóban:

— Vegyenek lottót... tessék lottót venni... minden szelvényem nyer...

— Hagyjon békén, nem akarok én nyerni... — förmedt rá az egyik vendég.

— Kérem, tudok olyat is adni...

A tanár felelősségre vonja Kovács Pistit:

— Miért hiányoztál a tegnapi francia óráról?

— Tanár úr kérem, olyan rekedt voltam, hogy magyarul is alig tudtam beszélni...

FEL A CSÚCSRA!

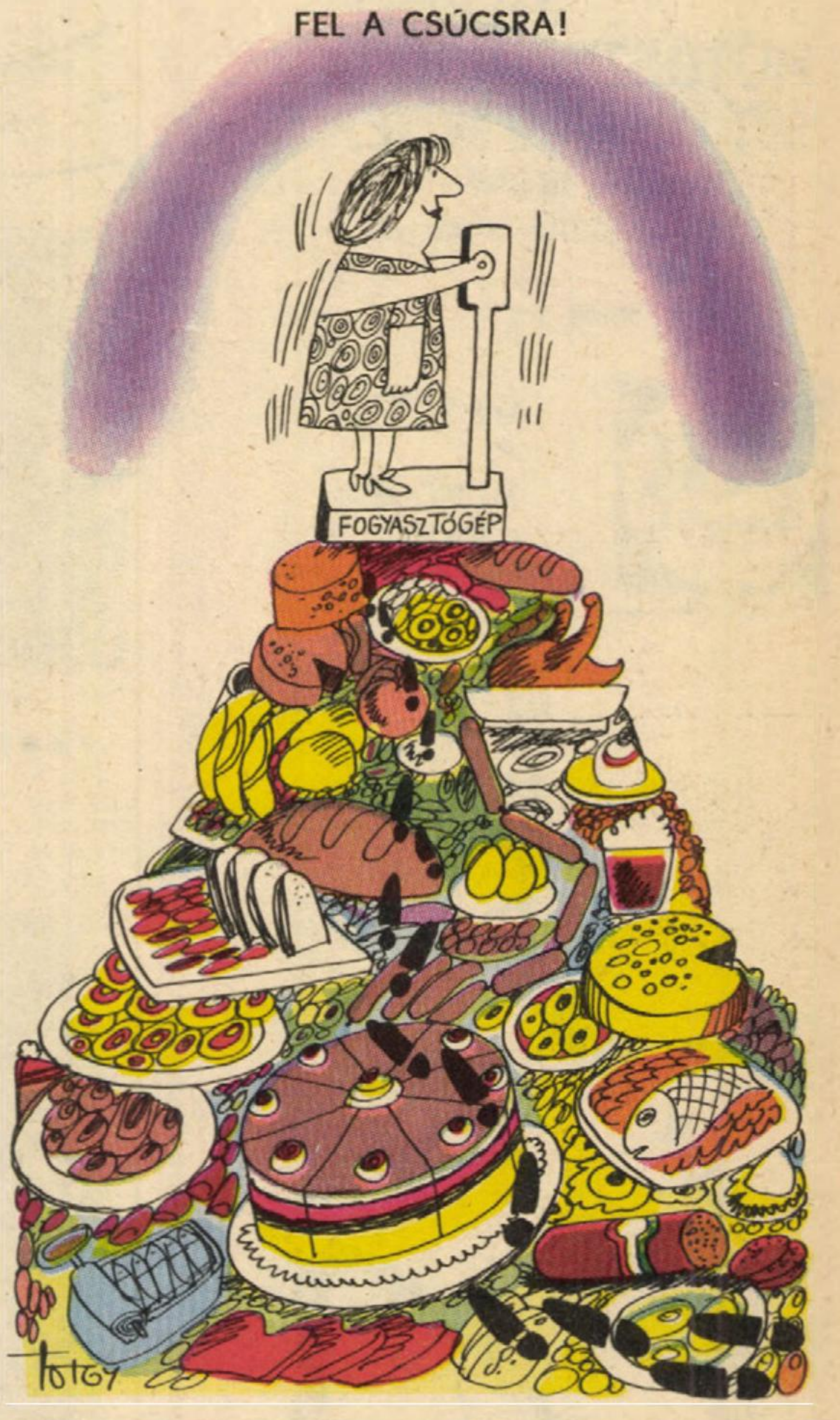

FEKETE HUMOR

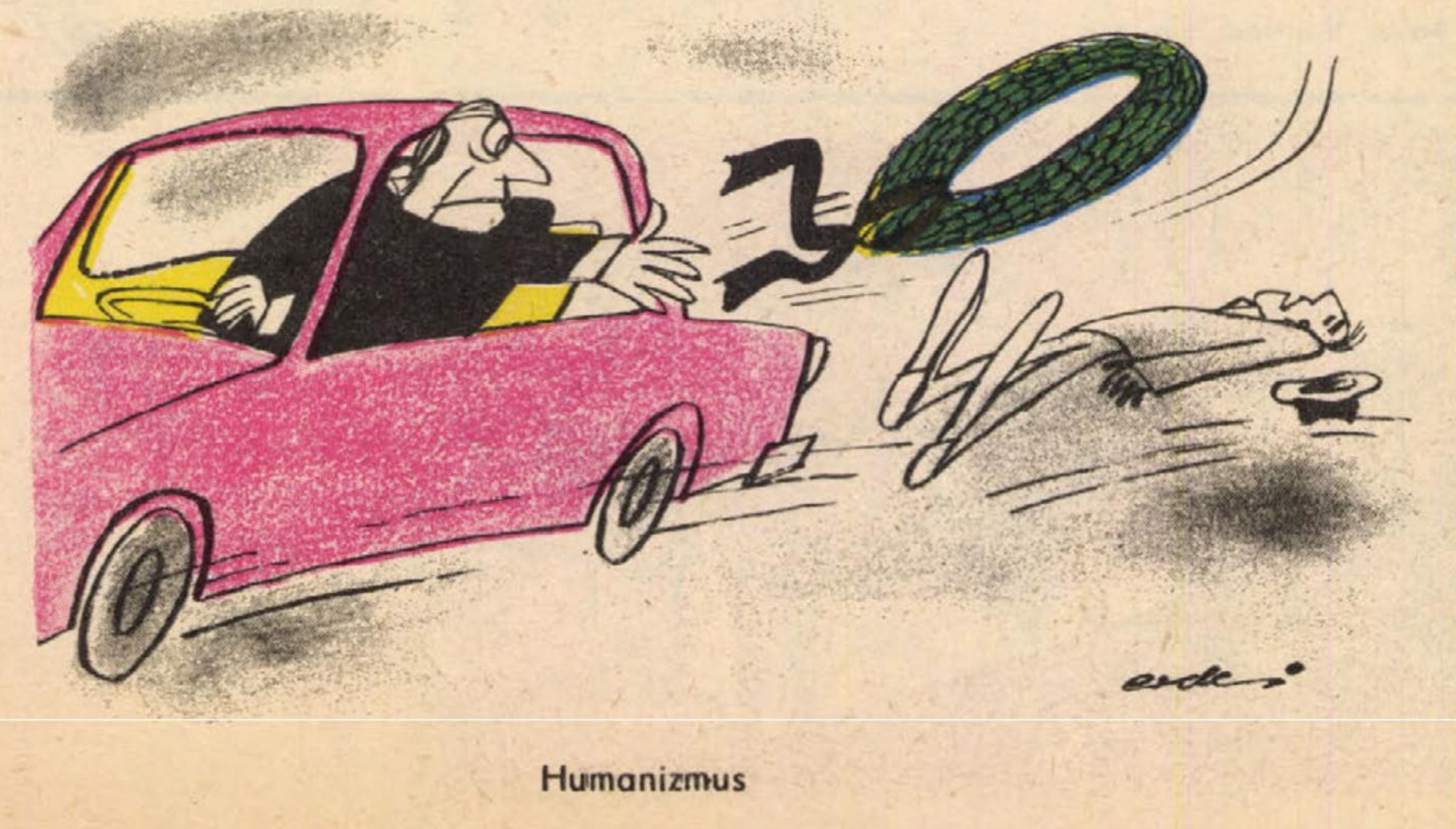

Humanizmus

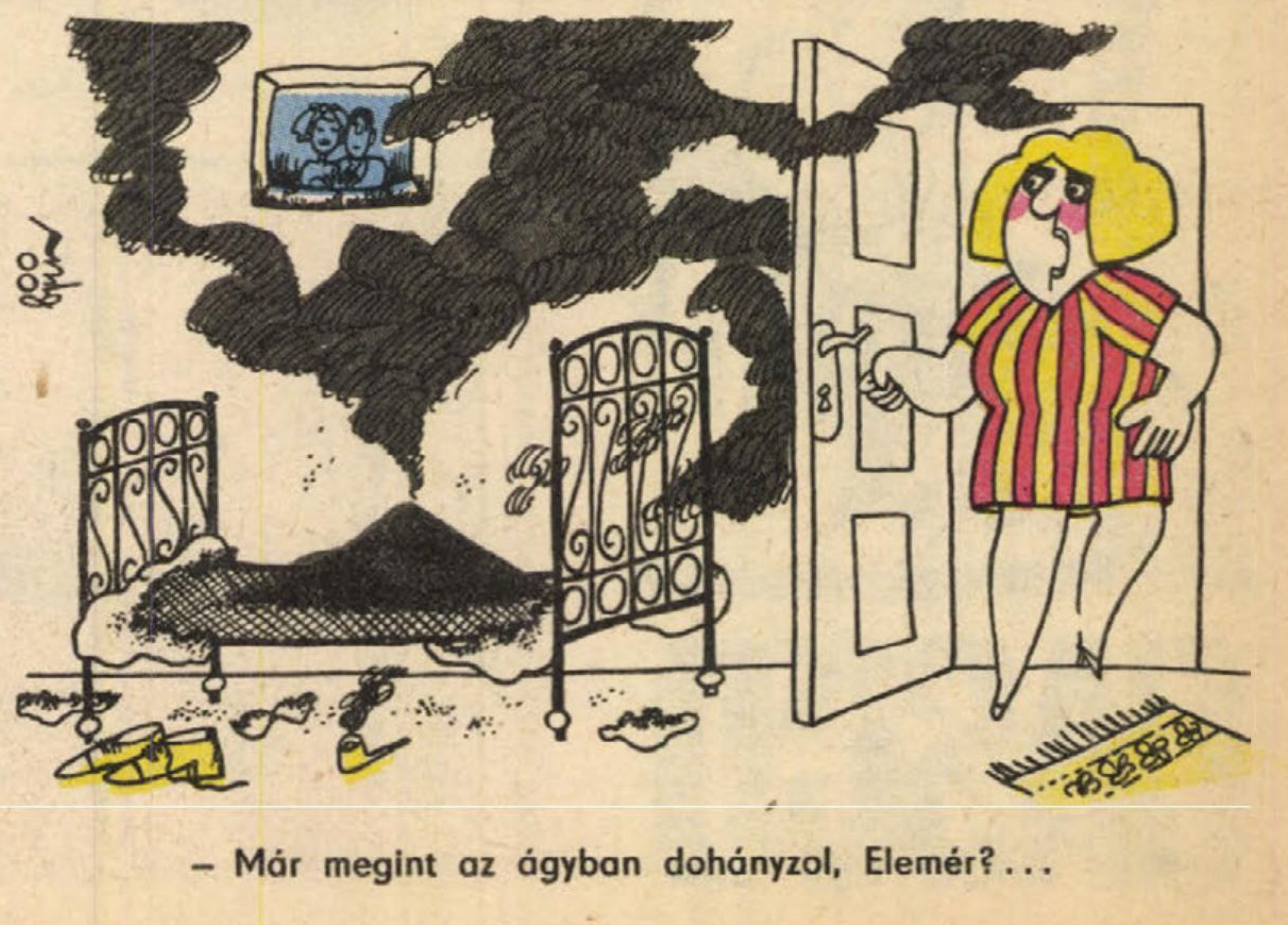

– Már megint az ágyban dohányzol, Elemér?...

A PARASZTOK ÜZENETE

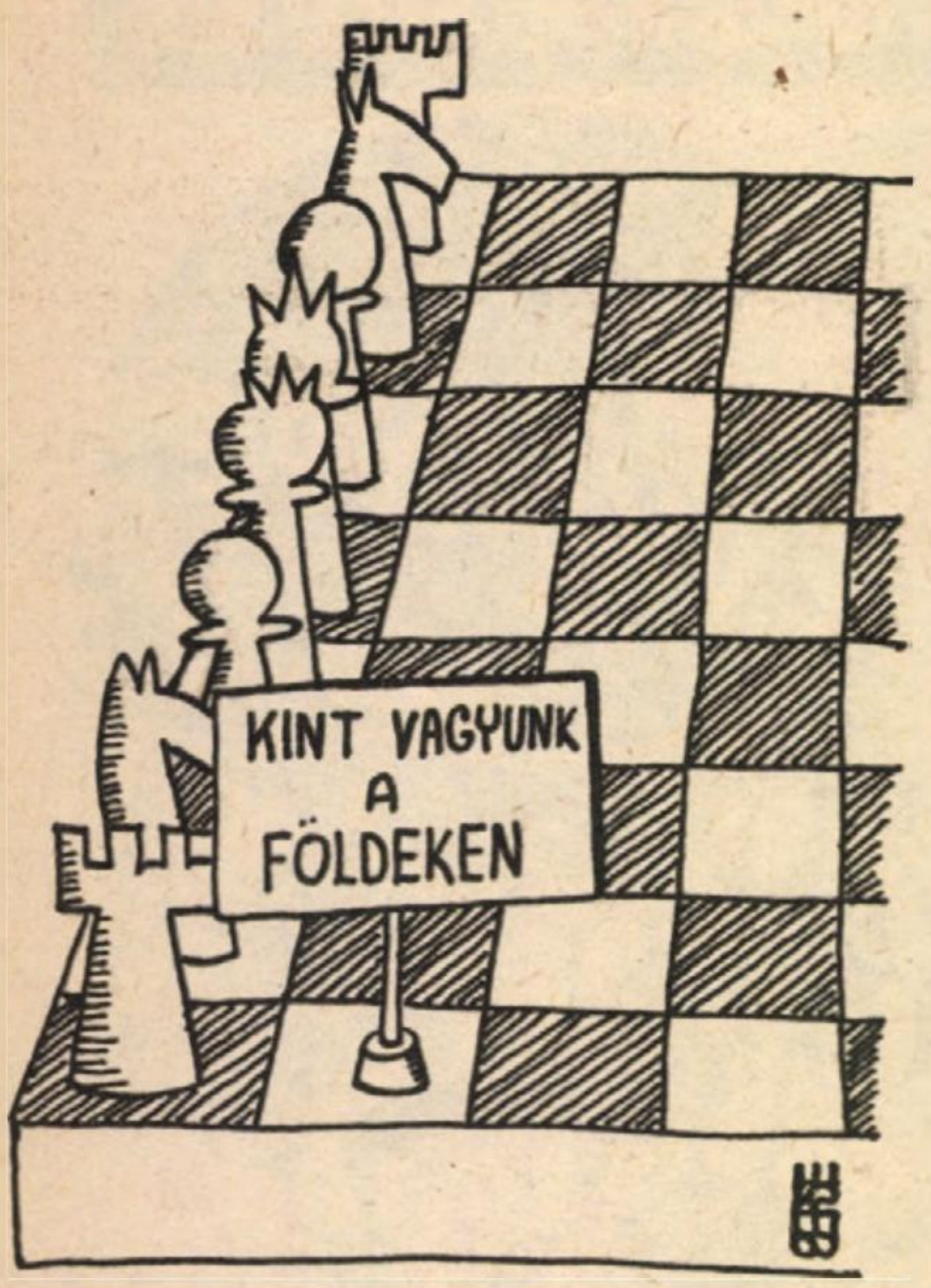
KINT VAGYUNK A FÖLDEKEN

RÉBUSZ

242. rejtvényünk megfejtése:

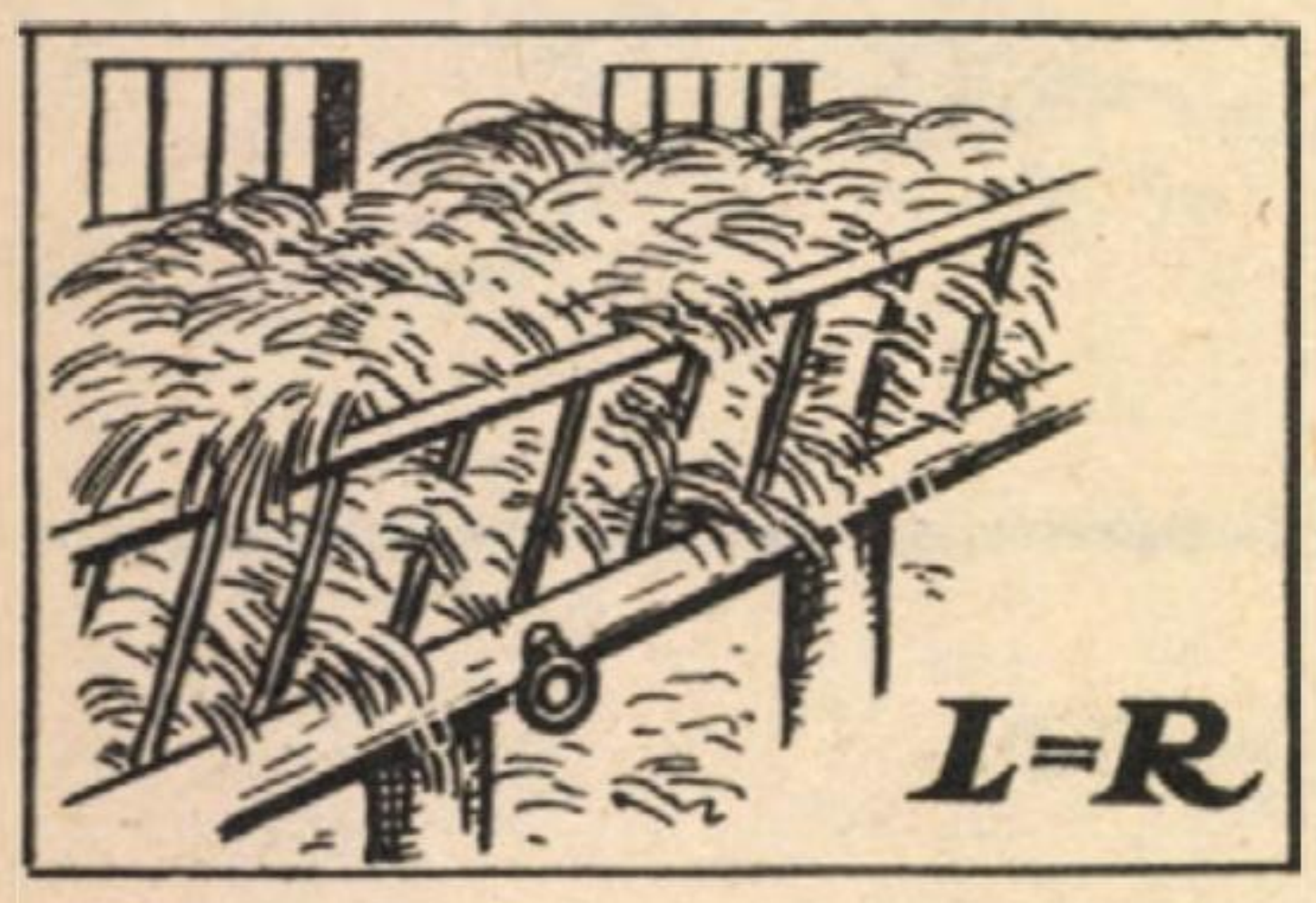

Barométer

A 100 forintos díjak nyertesei:

Bíró Dénesné, Bp. I., Krisztina krt. 51.

Medvegy Pál, Makó, Barcsay u. 3.

Bónis Ferencné, Nyíregyháza, Luther ház B. ép.

243. REJTVÉNYÜNK

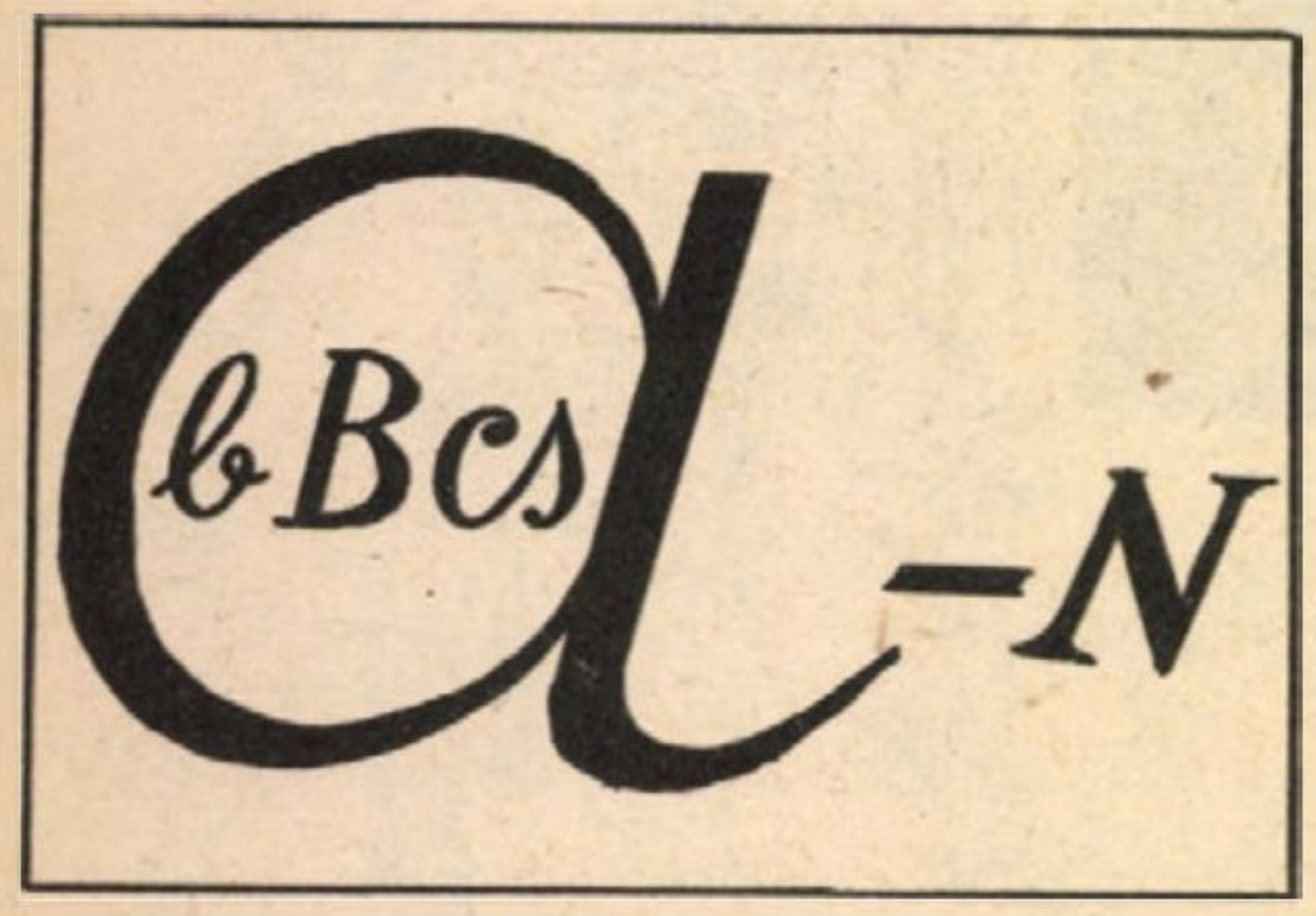

A megfejtéseket — kizárólag levelezőlapon — erre a címre kell legkésőbb október 23-ig beküldeni: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-42 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

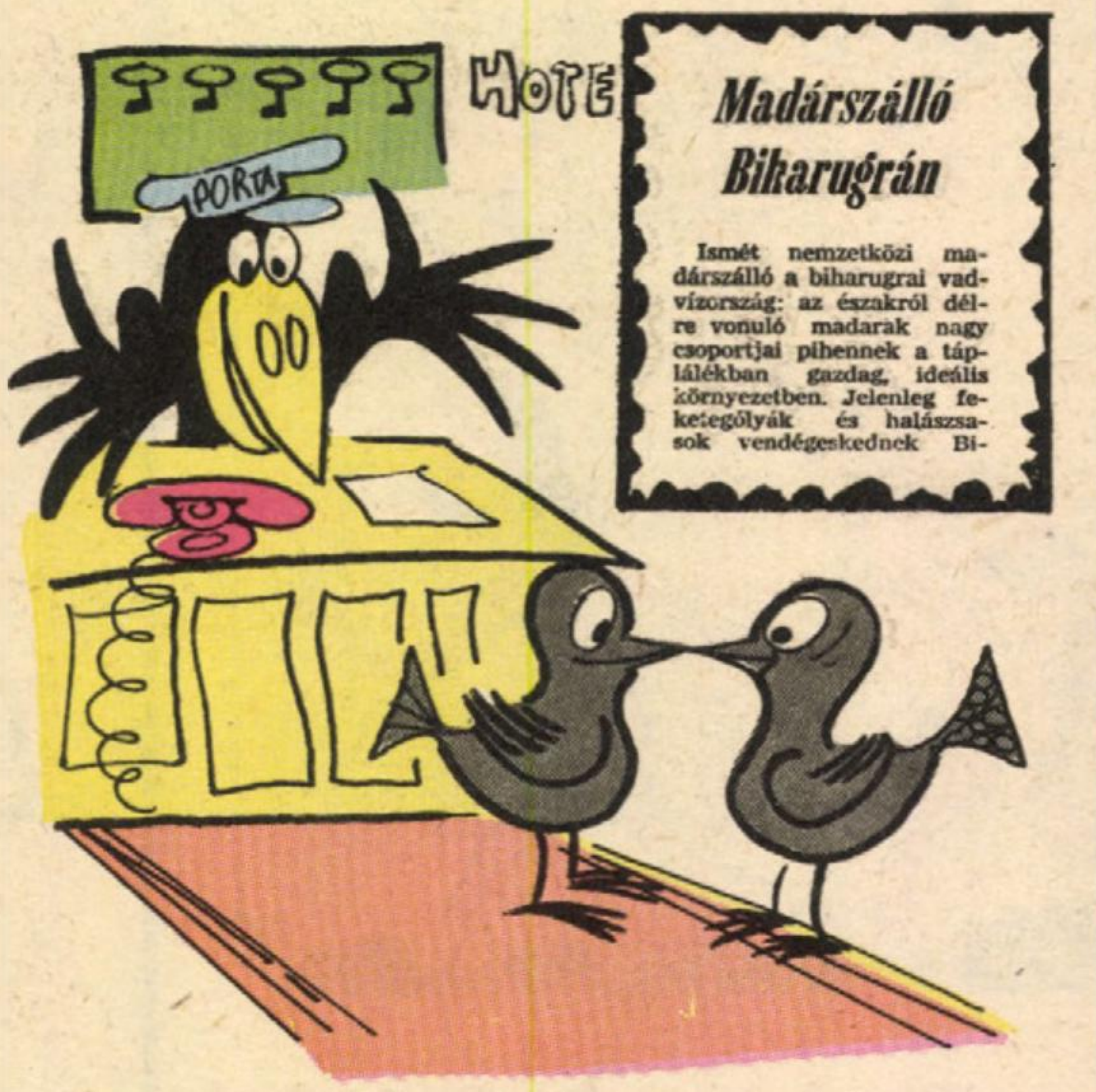
HOTE
PORTA
Madárszálló Biharugrán
Ismét nemzetközi madárszálló a biharugrai vadvízország: az északról délre vonuló madarak nagy csoportjai pihennek a táplálékban gazdag, ideális környezetben. Jelenleg feketególyák és halászsasok vendégeskednek Bi-

– Sajnálom, szoba csak házasságlevéllel.

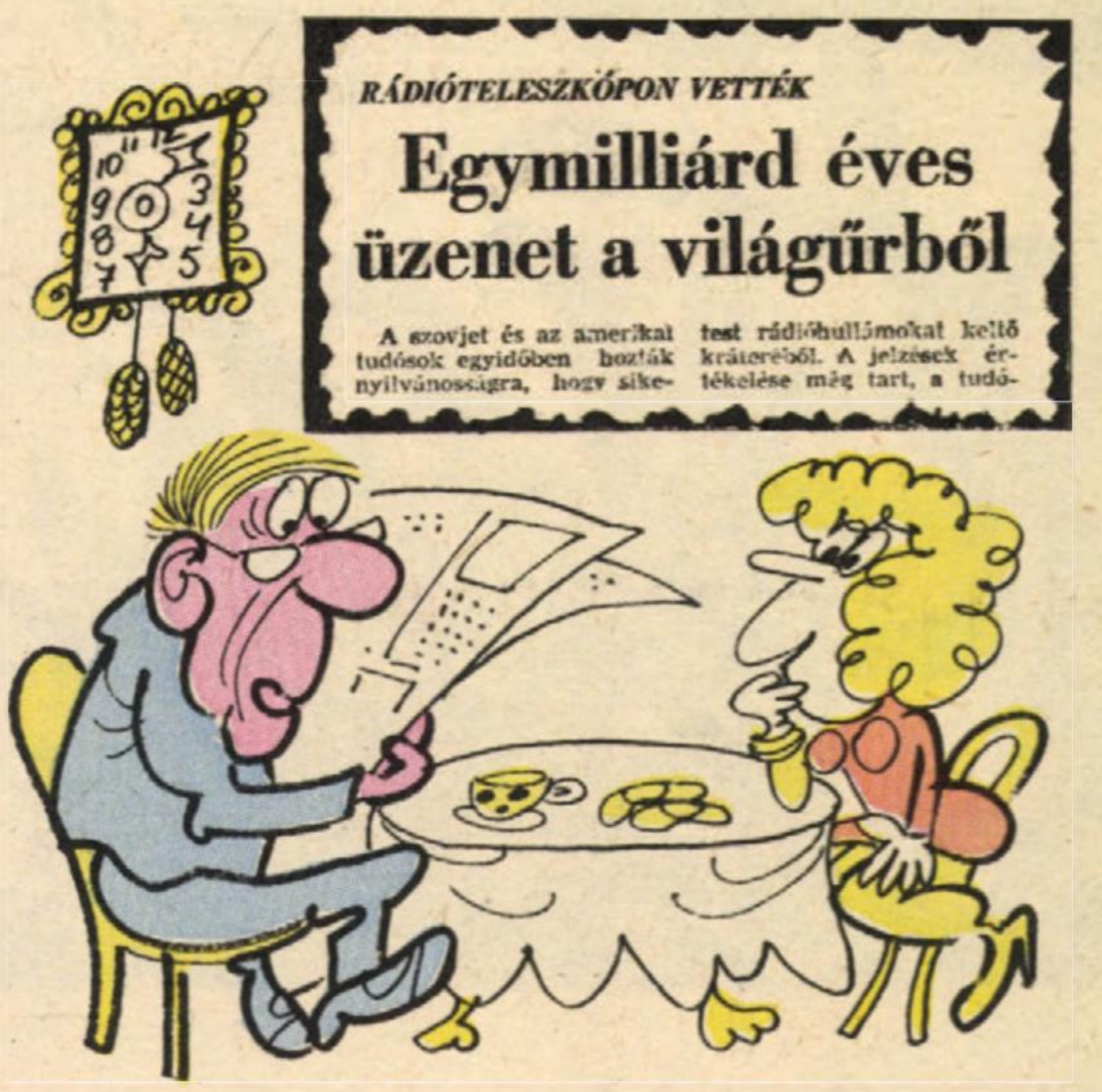
RÁDIÓTELESZKÓPON VETTÉK
Egymilliárd éves üzenet a világűrből
A szovjet és az amerikai tudósok egyidőben hozták nyilvánosságra, hogy sike- test rádióhullámokat keltő kráteréből. A jelzések értékelése még tart, a tudó-

– Na bumm! Celldömölkről két hétig jön egy expresszlevél . . .

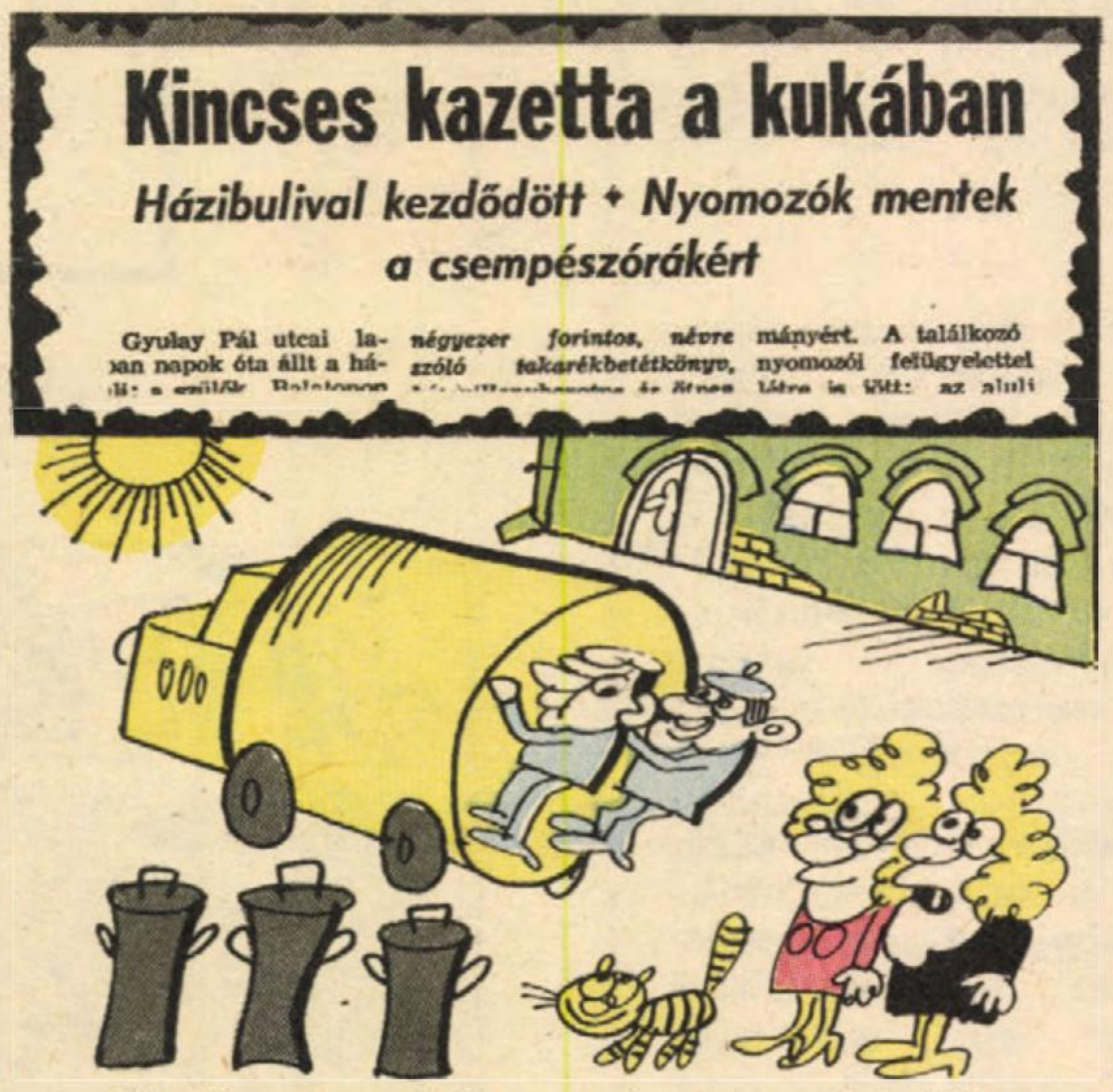
Kincses kazetta a kukában
Házibulival kezdődött + Nyomozók mentek a csempészórákért
Gyulay Pál utcai la- pan napok óta állt a há- négyezer forintos, névre szóló takarékbetétkönyv, mányért. A találkozó nyomozói felügyelettel

– Mazlis utca. Azóta rendszeresen hordják a szemetet!

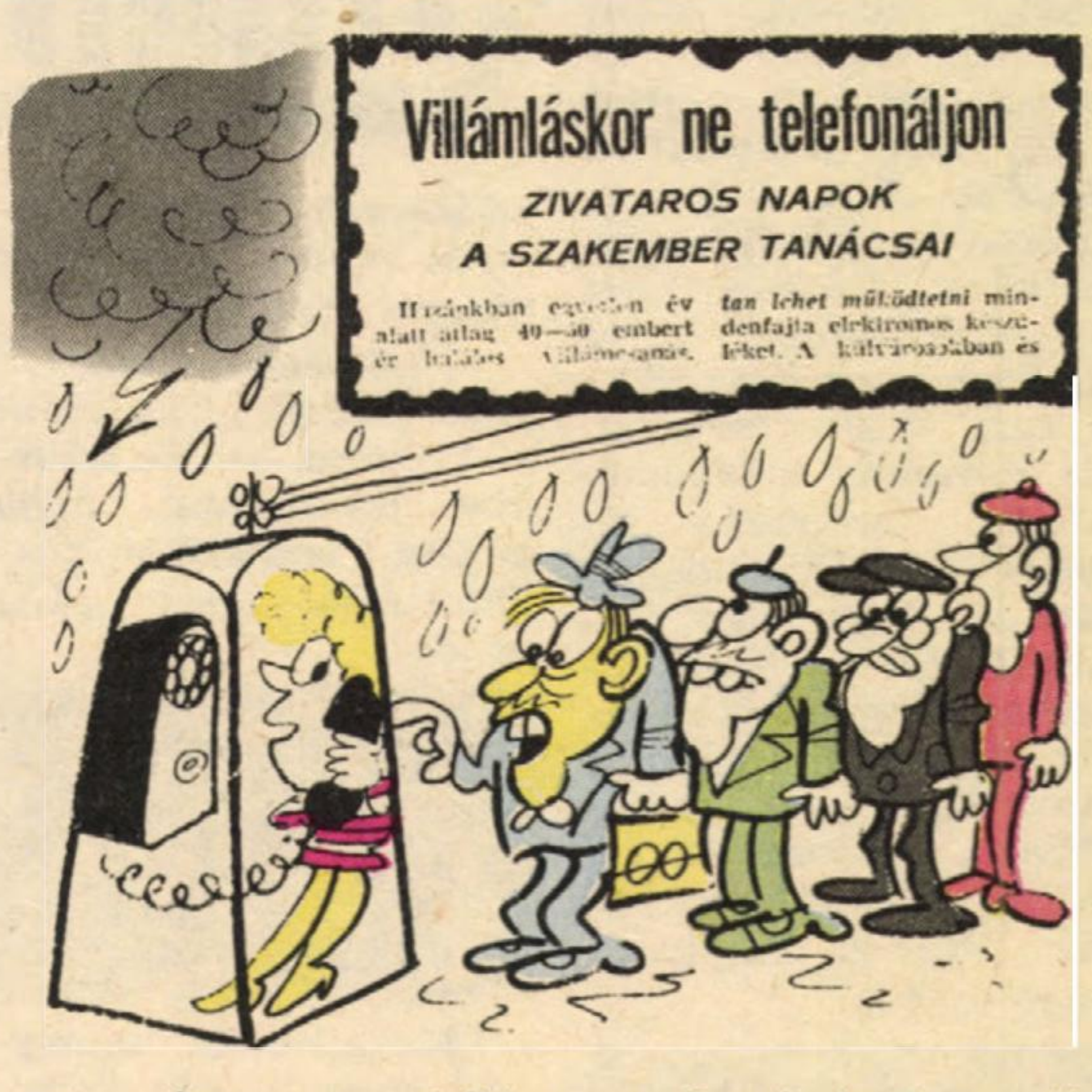
Villámláskor ne telefonáljon
ZIVATAROS NAPOK
A SZAKEMBER TANÁCSAI

– Asszonyom, felhívom a figyelmét, hogy villámlik.

Jámbor vesézés

MI VÁLTOZOTT?

Az ifjaink paráznán viselkednek —
no, nesztek! —
Nem tisztelik a tekintélyt,
sem az idősebbet,
szüleiknek ellentmondanak
s mindent jobban tudnak tanítóiknál. —
Jaj de hervatag,
tyű de unalmas!
Hát nem siralmas,
ha az ember visszanéz,
hogy kétezer egynéhány éve
már ugyanezt megmondta Szokratész?!

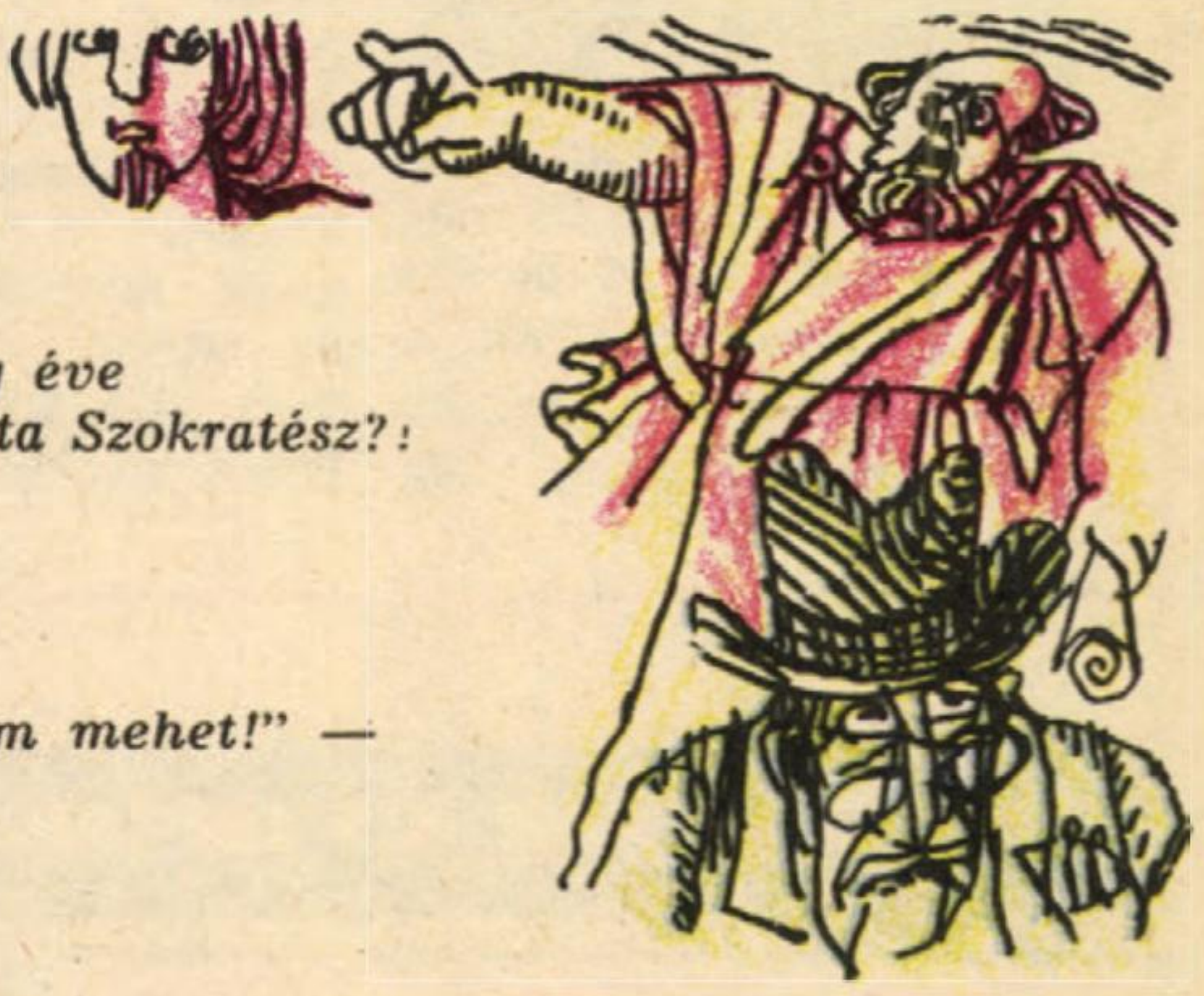

IGEN VAGY NEM?

„Ez már tovább így nem mehet!" —
káromkodik és kesereg,
majd csüggeteg
folytatja ugyanazt
míg bele nem gebed.

Bácski György

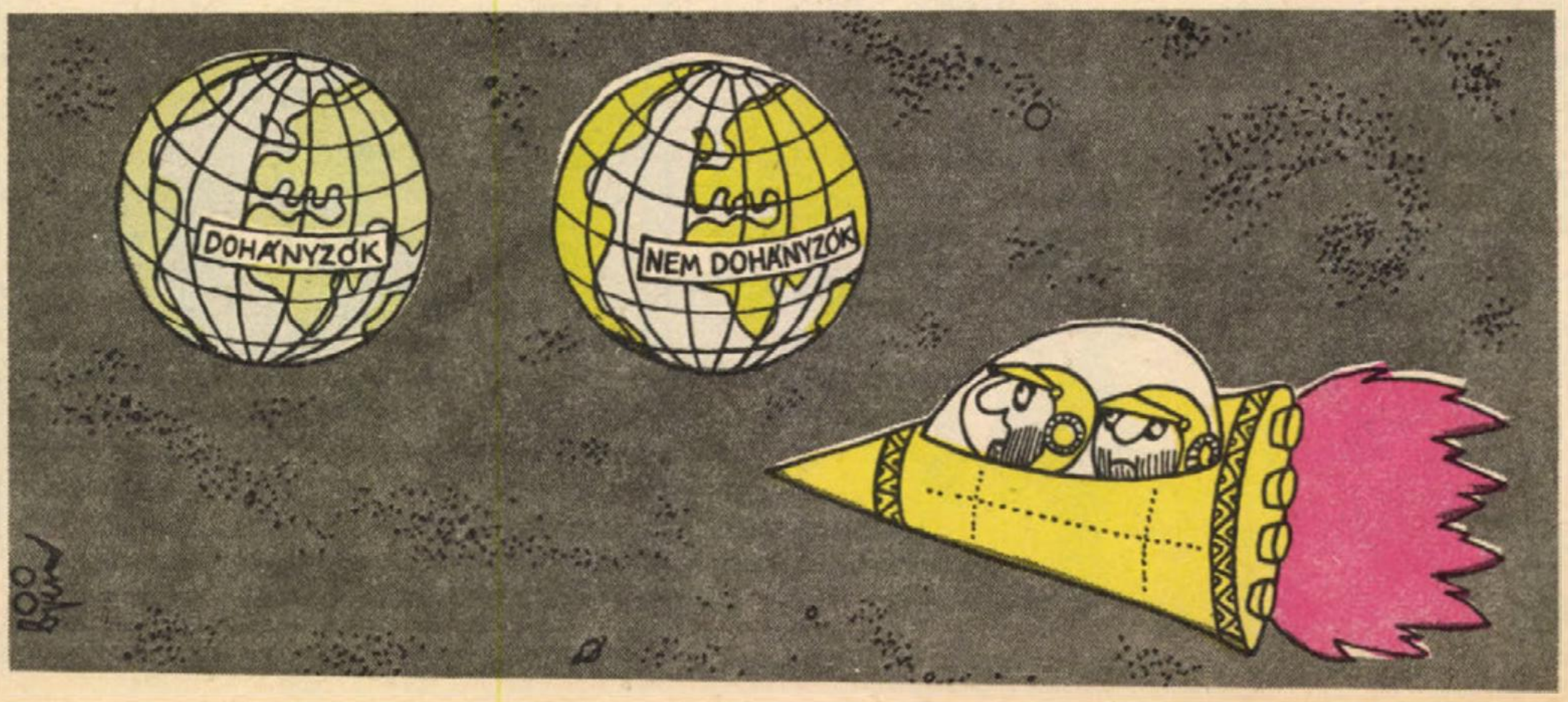
DOHÁNYZÓK
NEM DOHÁNYZÓK

IGAZSÁGOS MEGOLDÁS

– Úgy látszik, amíg oda voltunk, kiélesződtek az ellentétek.

SZIGORÚ BÍRÁSKODÁS

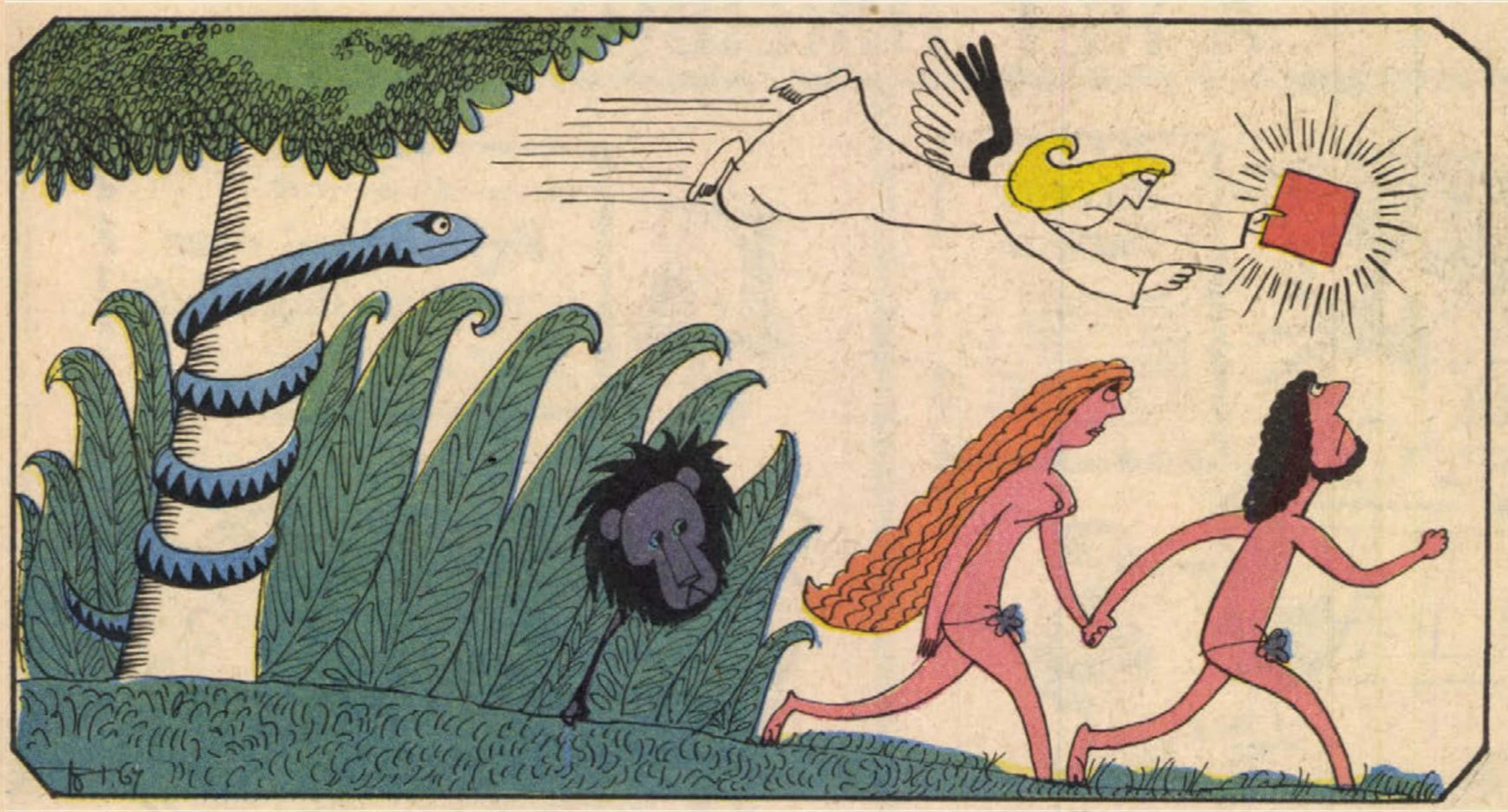

RÖVIDESEN MEGJELENIK

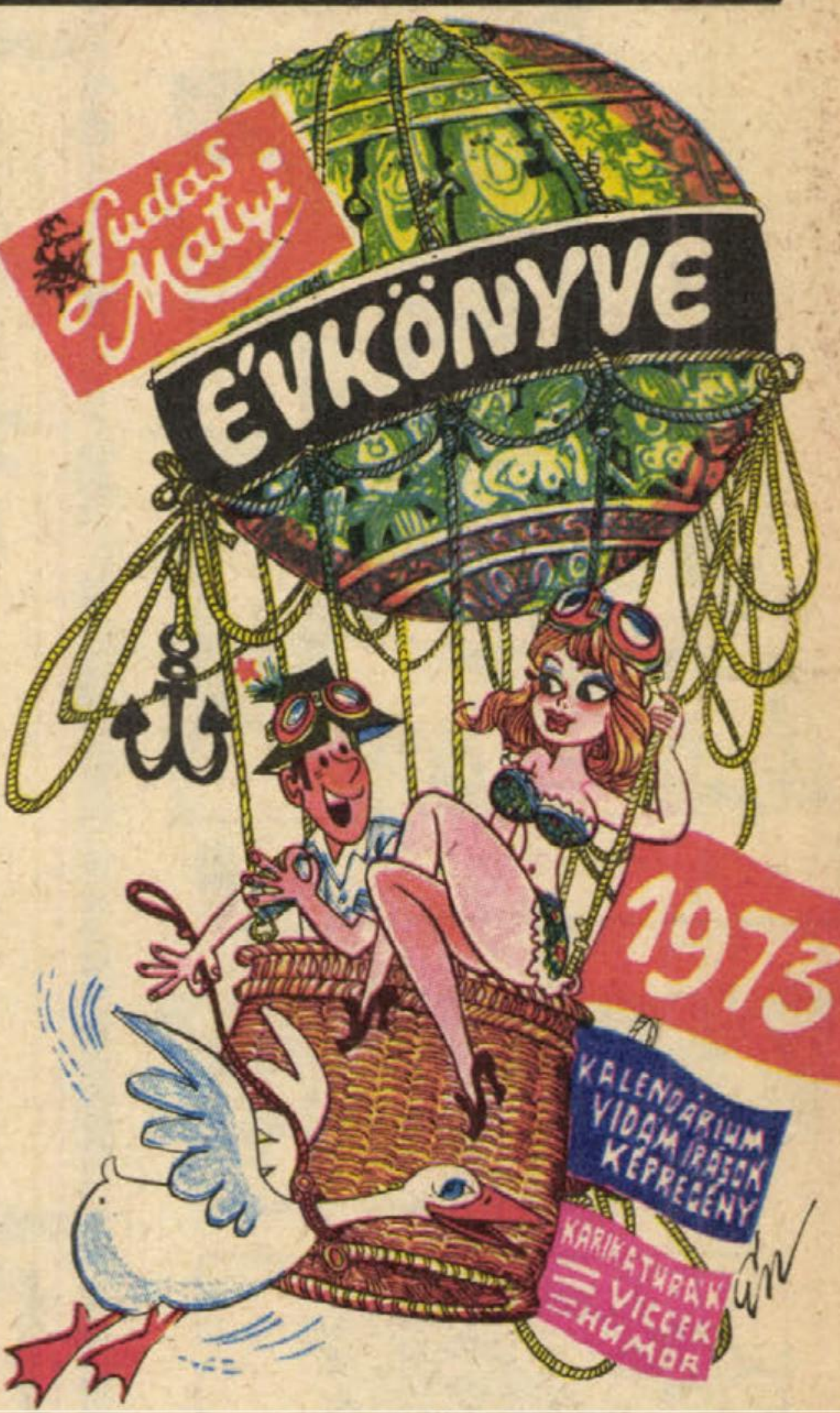
Ludas Matyi
ÉVKÖNYVE
1973
KALENDÁRIUM
VIDÁM ÍRÁSOK
KÉPREGÉNY
KARIKATÚRÁK
VICCEK
HUMOR

tribün

Emlékezetes, hogy Rey Robinson, az amerikai atlétika egyik fekete villáma Münchenben elkéste a százas középfutam rajtját s így nem juthatott a döntőbe. Nos, Rey hazatérve sajtótájékoztatót hívott össze a floridai Lakelandbe, hogy pontosan elmagyarázza a fura eset részleteit. Az egyetem előadótermében háromszáz riporter fél óra hosszat várt rá, hiába. Rey megint elkésett. Végül lihegve futott be és azonnal rákezdte: „A dolog úgy történt, hogy ..." Mire a legöregebb újságíró felemelte a kezét: „Ne is folytassa, már tudjuk ..."

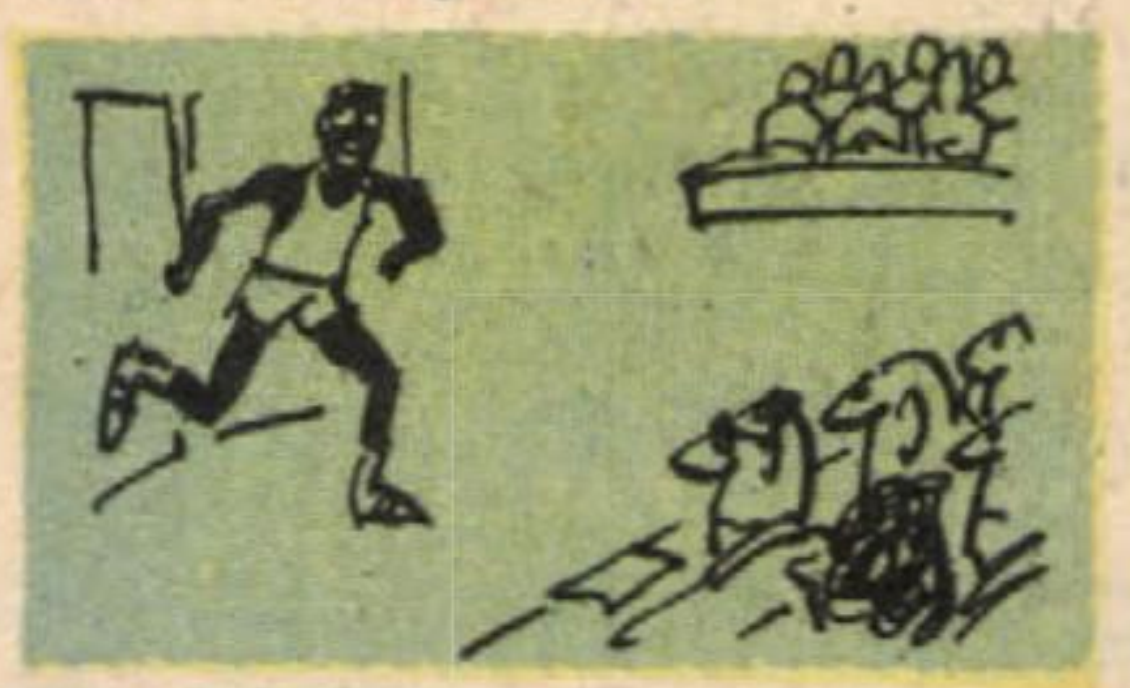

Még egy világcsúcs. Mike Kelly 21 napot, 3 órát és 58 percet töltött egyhuzamban a Cedar Point-i vidám park óriáskerekén. Az óriáskerék ezalatt pontosan 11 000 fordulatot végzett Kellyvel.

— Lemezgazdának (disc-jockey) készülök — mondta. — Be akartam bizonyítani, hogy nekem semmiféle fordulatszám nem okoz gondot.

Hanyatlik a tömegsport Angliában. Most meg a Dunton Bassett-i Hölgy Crickett Club mondta ki feloszlását s az egyesület húsz fontnyi vagyonát már szét is osztották a megye szeretetotthonai között. A kriketthölgyek sporttevékenysége az utóbbi időben nem volt túlságosan viharos. Húsz esztendeje egyetlen mérkőzést sem játszott a klub. „Bizonyos jelekből arra kell következtetnem — mondta a főtitkár — mintha a tagság lelkesedése lassanként alább hagyna."

*

Friss hír a szórakoztatóiparból: Mark Spitz és Bobby Fischer fellép a Bob Hope Show-ban. Mielőtt a forgatást elkezdték volna, a sakkvilágbajnok szükségesnek tartott egy nyilatkozatot: „Az a hír terjedt el, hogy a mérkőzések reggelén Kissinger telefonálta meg nekem Rejkjavíkba, hogy milyen lépéseket kell tennem. Ebből persze egy szó sem igaz." Spitz körül meg az az újság, hogy egyre több iskoláslány viselt tenyérnyi bádogplecsnit a blúzán „Mark for President" felírással. Márminthogy Spitzet javasolják az Egyesült Államok elnöki székébe. Kérdés: mit szól hozzá Nixon és McGovern?

(p. p.)

DRÁGÁK A JÁTÉKOK

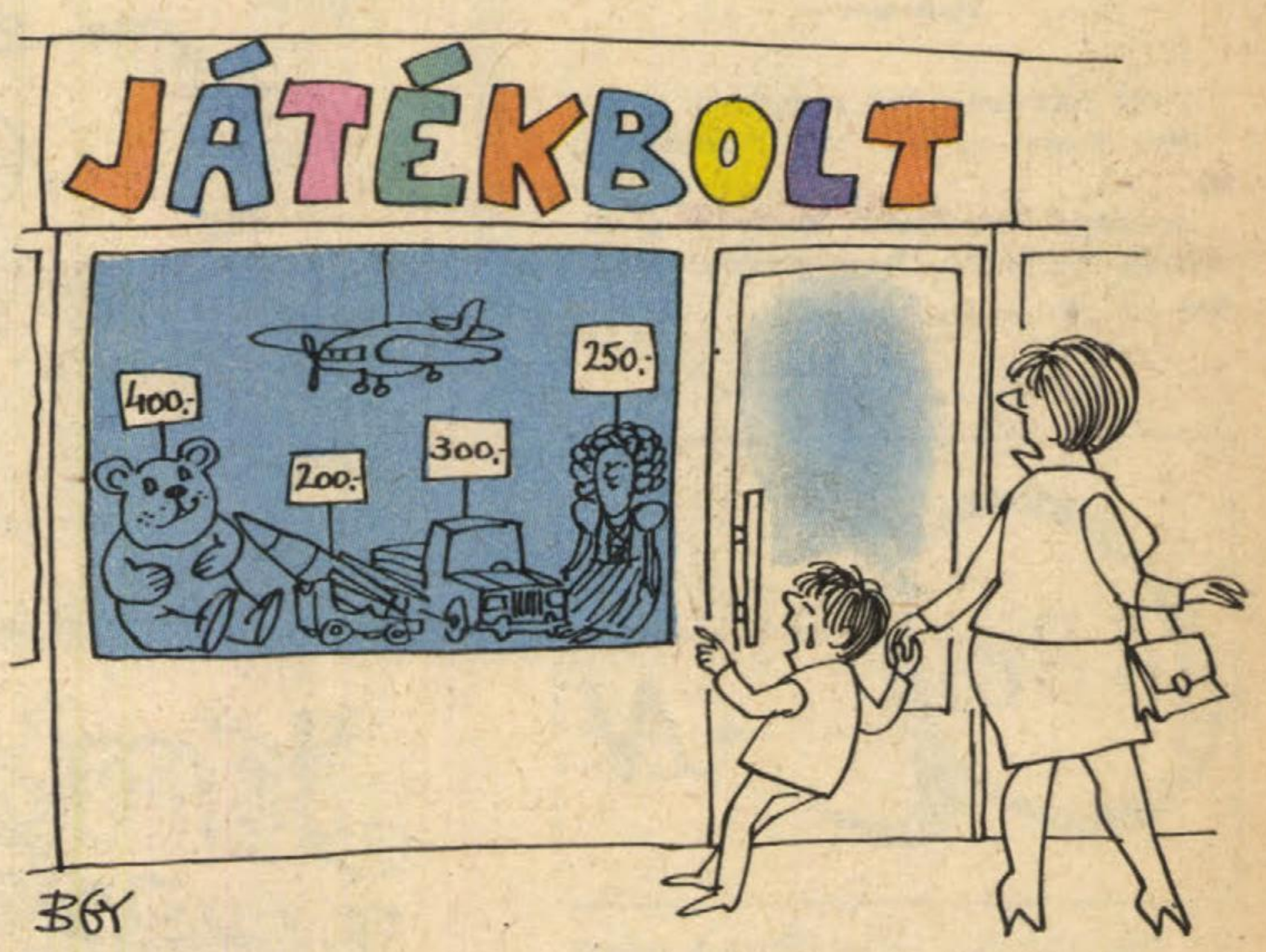
JÁTÉKBOLT
400.-
250.-
200.-
300.-

– Majd ha önálló kereseted lesz, vehetsz magadnak.

nagy emberek kis történetei MÁRIA FŐHADNAGY nagy emberek kis történetei

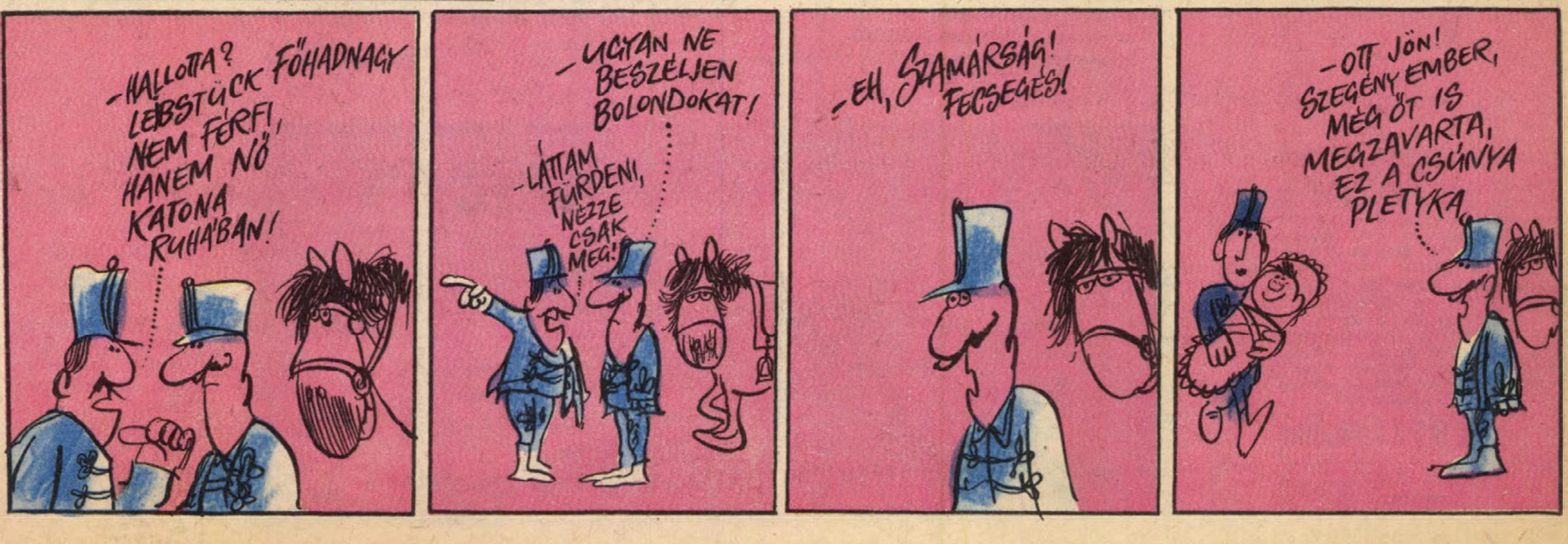
-HALLOTTA? LEIBSTÜCK FŐHADNAGY NEM FÉRFI, HANEM NŐ KATONA RUHÁBAN!
-UGYAN NE BESZÉLJEN BOLONDOKAT!
-LÁTTAM FÜRDENI, NÉZZE CSAK MEG!
-EH, SZAMÁRSÁG! FECSEGÉS!
-OTT JÖN! SZEGÉNY EMBER, MÉG ŐT IS MEGZAVARTA, EZ A CSÚNYA PLETYKA.